

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Четвртак, 17. децембар 2020. године

БАЊА ЛУКА

Број 124

Год. XXIX

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

2339

На основу члана 75. став 15. Закона о инспекцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 18/20) и члана 43. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, доноси

УРЕДБУ

О НАЧИНУ УСКЛАДИШТЕЊА, ЧУВАЊА И РАСПОЛАГАЊА РОБОМ ОДУЗЕТОМ У ПОСТУПКУ ИНСПЕКЦИЈСКОГ НАДЗОРА

Члан 1.

Овом уредбом прописују се начини ускладиштења, чувања, откупа, уништавања и други видови располагања робом одузетом у поступку инспекцијског надзора.

Члан 2.

(1) Инспектор одузима робу у складу са Законом о инспекцијама Републике Српске (у даљем тексту: Закон) и у случајевима прописаним посебним материјалним законима, о чему доноси рјешење и издаје потврду о одузимању робе.

(2) Против рјешења о одузимању робе може се изјавити жалба на начин и под условима прописаним Законом.

(3) Рјешење и потврда о одузетој роби јесу документи на основу којих се роба откупљује, преузима и складишти, односно одређује други начин поступања у складу са Законом и овом уредбом.

(4) Потврда из става 3. овог члана садржи податке о имену и презимену, односно називу субјекта надзора, времену и мјесту одузимања, правном основу за одузимање, врсти, вриједности, количини и другим за идентификацију важним обиљежјима робе и других ствари и потпис инспектора, у складу са Законом.

Члан 3.

(1) Ако се одузета роба може даље прометовати и употребљавати, инспектор ће, уз претходну сагласност директора Инспектората и непосредног руководиоца, односно градоначелника или начелника општине и непосредног руководиоца, понудити субјекту надзора од кога је роба одузета да одузету робу откупи на лицу мјеста, према вриједностима робе по којим је затечена у промету, а у недостатку тога, према просјечној тржишној вриједности такве робе у промету, у складу са Законом.

(2) Писмену сагласност из става 1. овог члана инспектор прибавља за сваки појединачни инспекцијски предмет.

(3) Субјекат надзора који откупљује одузету робу врши безготовинску уплату на одговарајући рачун у року од једног дана од дана извршене инспекцијске контроле и доставља инспектору доказ о извршеној уплати.

(4) Чињеницу да је одузета роба откупљена инспектор констатује у посебној потврди, којом се доказује да је на субјекта надзора пренесено право својине на стварима, као и правни основ стицања права својине на откупљеним стварима одузетим у поступку инспекцијског надзора.

Члан 4.

(1) Ако је за одузету робу потребно осигурати ускладиштење и чување, ту чињеницу о ускладиштењу и чувању инспектор констатује у рјешењу о одузимању робе, а одузету робу може привремено оставити на чување код субјекта надзора, чија је дужност да чува одузету робу која му је повјерена.

(2) Избор складишног простора врши се спровођењем поступка јавне набавке, а ако су за то испуњени услови, може се користити и складишни простор других републичких органа управе и управних организација, односно јединица локалне самоуправе.

(3) Избор правног лица или предузетника који ће се бавити пословима транспорта одузете робе и избор одговарајућег карантина за смјештај животиња ако нема услова да се животиње смјесте у прихватилиште за животиње, које у складу са посебним прописима успостављају јединице локалне самоуправе, врши се на начин прописан у ставу 2. овог члана.

(4) Привремено одузета роба може се предати у судски депозит или сеф банке ако је прикладна за такав начин чувања.

Члан 5.

(1) Ако је ријеч о одузетој роби чији су производња, промет или употреба у складу са посебним прописима забрањени и роби која се у складу са посебним прописима не може ставити у даљи промет, субјекат надзора на одговарајући начин уништава такву робу након коначности одлуке о одузимању робе, уз неопходне мјере контроле којим се онемогућава поновно стављање робе у промет и употреба, односно којим се обезбјеђује трајно уништавање битних својстава робе, уз поштовање прописа из области заштите животне средине.

(2) На начин из става 1. овог члана поступа се када је ријеч о роби која је одузета и изузета од субјекта надзора,

након чега је из других разлога изгубила употребну и прометну вриједност, или се не може продати нити уступити, и ту робу уништава Инспекторат, односно јединица локалне самоуправе о свом трошку, на начин који, у зависности од врсте и природе робе, посебном одлуком одређује директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине, за сваки појединачни случај.

(3) О спровођењу поступка уништавања робе из става 2. овог члана брине се комисија из члана 10. ове уредбе.

Члан 6.

(1) Средства добијена откупом одузете робе од субјекта надзора или продајом одузете робе у поступцима усменог јавног надметања (у даљем тексту: лицитација) или непосредном погодбом приход су буџета Републике Српске, изузев средстава добијених продајом одузетих дрвних сортимената, која се расподељују у складу са чланом 16. став 6. ове уредбе.

(2) Инспектор, у потврди о одузимању робе из члана 2. став 4. ове уредбе, субјекту надзора одређује начин уплате средстава за откупљену робу на рачун посебних намјена у оквиру система Јединственог рачуна трезора Републике Српске (у даљем тексту: рачун посебних намјена).

(3) Начин уплате депозита и начин уплате средстава на рачун посебних намјена за робу купљену у поступку лицитације одређују се огласом којим се расписује лицитација.

(4) Начин уплате средстава на рачун посебних намјена за робу купљену непосредном погодбом одређује се у записнику о извршеној појединачној продаји из члана 14. ове уредбе.

(5) Изузетно од става 1. овог члана, из износа добијеног продајом одузете робе намирују се трошкови огласа, трошкови превоза и складиштења робе, трошкови судског депозита, накнада за коришћење сефа и други трошкови који могу настати у поступку располагања одузетом робом.

(6) Изузетно од става 1. овог члана, у случају да је продаја одузете робе извршена непосредном погодбом прије коначности одлуке о одузимању робе, средства добијена том продајом депонују се на рачун посебних намјена до коначности одлуке о одузимању робе.

(7) Изузетно од става 1. овог члана, у случају да је одузета роба предата на располагање без накнаде центру за социјални рад на подручју јединице локалне самоуправе на којем је роба одузета прије коначности одлуке о одузимању робе, износ средстава који одговара вриједности те робе, као депозит, обезбјеђује се из постојећих средстава са рачуна посебних намјена, до коначности одлуке о одузимању робе.

(8) Ако одлука инспектора о одузимању робе из ст. 6. и 7. овог члана буде поништена након продаје одузете робе, односно након поклањања одузете робе, субјекат надзора има право да се намири из средстава са рачуна посебних намјена.

(9) По одбитку трошкова из става 5. и износа средстава из става 7. овог члана, Инспекторат, односно јединица локалне самоуправе са рачуна посебних намјена годишње, на дан 31. децембар текуће године, врше уплату преосталих средстава добијених откупом одузете робе, продајом одузете робе у поступку лицитације или непосредне погодбе на Јединствени рачун трезора Републике Српске.

Члан 7.

(1) Ако субјект надзора не откупи одузету робу у складу са чланом 3. став 1. ове уредбе, директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине, након коначности одлуке о одузимању робе, посебном одлуком одређује за сваки појединачни случај даљи начин поступања одузетом робом, у зависности од врсте и природе робе, тако што:

1) јединицама локалне самоуправе на чијем подручју је та роба одузета даје на располагање без накнаде одузети грађевински материјал и нелегално експлоатисане минералне сировине,

2) центру за социјални рад на подручју јединице локалне самоуправе на којем је роба одузета даје на располагање ту робу без накнаде ако је ријеч о роби која је безбједна и ако је роба од интереса за хуманитарне сврхе.

(2) Предмет располагања из става 1. тачка 2) овог члана може да буде храна која испуњава услове безбједности у складу са одредбама Закона о храни ("Службени гласник Републике Српске", број 19/17), односно предмети опште употребе који испуњавају услове безбједности у складу са одредбама Закона о предметима опште употребе ("Службени гласник Републике Српске", број 50/10).

(3) Одузета роба може се и продати путем лицитације или непосредном погодбом ако са робом не буде поступано на начин одређен ставом 1. овог члана, те уколико одузета роба не подлијеже уништавању.

(4) У случају одузимања животиња, надлежни инспектор одређује смјештај животиња у најближе прихватилиште за животиње на нивоу јединице локалне самоуправе на чијем подручју је животиња пронађена или у одговарајући карантин, до спровођења поступка продаје.

(5) Смјештај одузетих животиња из става 4. овог члана траје до спровођења обавезних карантинских мјера у складу са посебним прописима.

(6) У случају одузимања предмета од драгоцених метала, ти предмети похрањују се у судски депозит или сеф банке, до спровођења поступка продаје.

(7) У осталим случајевима, када је предмет одузимања друга врста робе, та роба се складишти на одговарајући начин, осим ако роба није остављена субјекту надзора на чување до спровођења поступка продаје робе.

(8) Начин продаје одузете робе из става 3. овог члана одређује се у закључку, који доноси директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине, пазећи на то да се постигне најповољније уновчење ствари, да се роба продаје у виђеном стању и да се накнадне реклаamacije не уважавају.

(9) У случају из става 1. тачка 1) овог члана, ако је робу одузео републички инспектор, записник о давању робе на располагање потписују директор Инспектората и градоначелник, односно начелник општине.

(10) У случају из става 1. тачка 2) овог члана, записник о давању робе на располагање потписују представник центра за социјални рад и директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине.

Члан 8.

(1) Изузетно од члана 7. став 1. ове уредбе, директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине, ако је ријеч о роби која је подложна пропадању или ако њено чување изискује трошкове који су несразмјерно велики у односу на вриједност одузете робе, може одмах одредити да се са том робом поступи тако што се:

1) одузета роба даје на располагање без накнаде центру за социјални рад на подручју јединице локалне самоуправе на којем је роба одузета, ако је ријеч о роби која је безбједна и ако је роба од интереса за хуманитарне сврхе,

2) врши продаја одузете робе путем непосредне погодбе.

(2) Предмет располагања из става 1. тачка 1) овог члана може бити храна која испуњава услове безбједности у складу са одредбама Закона о храни ("Службени гласник Републике Српске", број 19/17), односно предмети опште употребе који испуњавају услове безбједности у складу са одредбама Закона о предметима опште употребе ("Службени гласник Републике Српске", број 50/10).

(3) Изузетно од става 1. овог члана, одузета роба може се продати путем непосредне погодбе ако се не прода у поступку лицитације или ако поступак лицитације не успије због недовољног броја учесника.

(4) Начин продаје одузете робе одређује се у закључку, који доноси директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине, пазећи на то да се постигне нај-

повољније уновчење ствари, да се роба продаје у виђеном стању и да се накнадне рекламације не уважавају.

(5) У случају из става 1. тачка 1) овог члана, записник о давању робе на располагање потписују представник центра за социјални рад и директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине.

Члан 9.

(1) Поступак продаје одузете робе путем лицитације покреће се путем огласа, који се објављује у најмање једном дневном листу у Републици Српској, а садржи:

- 1) назив и адресу Инспектората, односно јединице локалне самоуправе,
- 2) врсту, количину и процијењену вриједност робе,
- 3) мјесто и вријеме за разгледање робе прије почетка лицитације,
- 4) дан, сат и мјесто одржавања лицитације,
- 5) висину и начин полагања депозита за учествовање у поступку лицитације, са упозорењем да учесник који одустане од плаћања и преузимања робе губи право на поврат депозита,
- 6) остале услове лицитације.

(2) Депозит из става 1. тачка 5) овог члана износи 10% вриједности објављене укупне почетне цијене робе, а уплата депозита врши се прије отпочињања лицитације.

(3) Оглас из става 1. овог члана објављује се најмање осам дана прије почетка лицитације.

Члан 10.

(1) Поступак јавне продаје одузете робе припрема и спроводи комисија за јавну продају (у даљем тексту: комисија), коју именује директор Инспектората, односно градоначелник или начелник општине.

(2) Комисија има три члана, од којих се један бира за председника комисије.

(3) Инспектор који је одузео робу, а која је предмет лицитације не може бити члан комисије.

(4) Поступак продаје одузете робе непосредном погодбом спроводи комисија из става 1. овог члана.

(5) Поступак уништавања одузете робе из члана 5. став 2. ове уредбе спроводи комисија из става 1. овог члана.

Члан 11.

(1) Одузета роба излаже се продаји, и то на првој лицитацији са почетним цијенама утврђеним потврдом о одузимању робе, а почетна цијена је у висини процијењене вриједности одузете робе.

(2) Личитација се одржава ако учествују најмање два учесника (правна или физичка лица), након што комисији приложи доказ о уплаћеном депозиту.

(3) Учесници прије почетка лицитације доказују свој идентитет личном картом или путном исправом, а подносе и пуномоћ за заступање ако је ријеч о правном лицу.

(4) Робу изложену лицитацији не могу да купују за послени у Инспекторату, односно у јединицама локалне самоуправе и чланови њихове уже породице.

(5) Личитацији се приступа након што се утврди да су испуњени услови за јавну продају.

(6) Личитација почиње објављивањем почетне цијене.

(7) Личитација се закључује протеком десет минута непосредно након давања најповољније понуде.

(8) Након закључења лицитације, комисија утврђује листу понуђача који су учествовали у поступку лицитације, те да је роба продата најповољнијем понуђачу.

(9) На првој лицитацији одузета роба не може се продати по цијени нижој од 75% процијењене вриједности одузете робе.

(10) У случају да се одузета роба не прода на првој лицитацији, одређује се и заказује друга лицитација, најка-

сније у року од осам дана од дана одржавања прве лицитације.

(11) На другој лицитацији роба која је предмет продаје не може се продати по цијени нижој од 50% утврђене процијењене вриједности одузете робе.

(12) У случају да се одузета роба не прода ни на другој лицитацији, одређује се трећа лицитација, најкасније у року од осам дана од дана одржавања друге лицитације.

(13) На трећој лицитацији роба која је предмет продаје не може се продати по цијени нижој од једне трећине утврђене процијењене вриједности одузете робе.

Члан 12.

(1) Одузета роба продаје се непосредном погодбом са почетним цијенама утврђеним потврдом о одузимању робе, а почетна цијена је у висини процијењене вриједности одузете робе.

(2) Робу која је предмет непосредне погодбе не могу да купују запослени у Инспекторату, односно у јединицама локалне самоуправе и чланови њихове уже породице.

(3) Роба која је предмет непосредне погодбе не може се продати по цијени нижој од једне трећине процијењене вриједности робе.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, роба која је предмет непосредне погодбе може се продати по цијени нижој од једне трећине утврђене процијењене вриједности ако се не прода у поступку лицитације или ако поступак лицитације не успије због недовољног броја учесника.

Члан 13.

(1) Купац робе која је била предмет лицитације врши уплату разлике између положеног депозита и продајне цијене у року од два дана од дана одржавања лицитације, на одговарајући рачун посебних намјена, а у супротном, депозит се задржава без права на поврат, као накнада за штету проузроковану Инспекторату, односно јединицама локалне самоуправе.

(2) Након извршене продаје робе, Инспекторат, односно јединица локалне самоуправе, купцу из става 1. овог члана, последије извршене уплате износа за који му је роба продата и достављања доказа о извршеној уплати, издаје потврду о продаји ствари, којом се доказује да је на купца пренесено право својине на стварима, као и правни основ стицања права својине на купљеним стварима прибављеним у поступку продаје робе одузете током инспекцијског надзора.

(3) Предаја одузете робе купљене у поступку лицитације врши се након предочавања доказа о уплати свих обавеза проистеклих из куповине.

(4) У случају да најповољнији купац у року из става 1. овог члана не уплати износ за који му је одузета роба продата, сматра се да је одустао од куповине, а одузета роба продаје се сљедећем купцу, водећи рачуна о понуђеним износима у смислу ограничења из члана 11. ст. 9, 11. и 13. и члана 12. ове уредбе.

(5) Поврат уплаћеног износа на име депозита враћа се понуђачима који нису дали најповољнију понуду у року од седам дана од дана одржавања јавне лицитације.

(6) У року из става 1. овог члана врши се уплата средстава за одузету робу купљену у поступку непосредне погодбе.

(7) Након извршене продаје одузете робе непосредном погодбом Инспекторат, односно јединица локалне самоуправе, купцу издаје потврду из става 2. овог члана последије извршене уплате износа за који му је одузета роба продата на рачун посебних намјена и достављања доказа о извршеној уплати.

(8) Предаја одузете робе купљене у поступку непосредне погодбе врши се на начин прописан ставом 3. овог члана.

Члан 14.

(1) О свакој појединачној продаји одузете робе сачињава се посебан записник, који садржи податке о:

- 1) учесницима лицитације,

- 2) врсти и количини понуђене и продате одузете робе,
- 3) почетним цијенама, понуђеним цијенама и листу учесника,
- 4) и потписе учесника и чланова комисије.

(2) Записник из става 1. овог члана сачињава се и приликом продаје одузете робе непосредном погодбом, а садржи и начин уплате средстава на рачун посебних намјена за одузету робу купљену непосредном погодбом.

Члан 15.

(1) Протеком остављеног рока за преузимање одузете робе купљене путем лицитације комисија из члана 10. ове уредбе сачињава извјештај о укупним резултатима јавне продаје, у који се уносе сљедећи подаци:

- 1) мјесто, почетак и завршетак продаје,
- 2) врсте, количине и вриједности продате одузете робе,
- 3) наплаћени износи,
- 4) преузимање одузете робе, односно констатација да купац није платио и преузео одузету робу у остављеном року и да је сљедећи понуђач позван да купи одузету робу,
- 5) враћање депозита свим учесницима који нису купили одузету робу, осим у случају из члана 9. став 1. тачка 5) ове уредбе.

(2) Извјештај потписују чланови комисије, на основу појединачне документације о спроведеној продаји, а примјерак извјештаја доставља се надлежном инспектору.

(3) Извјештај из става 1. овог члана сачињава се и приликом продаје одузете робе непосредном погодбом.

Члан 16.

(1) Изузетно од члана 3. ове уредбе, одузети шумски дрвни сортименти предају се надлежном шумском газдинству Јавног предузећа шумарства "Шуме Републике Српске" (у даљем тексту: Јавно предузеће) ради ускладиштења, чувања и даљег поступања, у складу са Законом.

(2) Потврда о одузетој роби, коју издаје надлежни инспектор, документ је на основу кога Јавно предузеће преузима и складишти шумске дрвне сортименте, те након спроведеног поступка и коначности одлуке инспектора о одузимању робе врши продају робе, у складу са Законом.

(3) Инспектор обавјештава надлежно Јавно предузеће о коначности одлуке из става 2. овог члана.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, Јавно предузеће може одмах продати одузете шумске дрвне сортименте ако су подложни пропадању или ако њихово чување изискује трошкове који су несразмјерно велики у односу на њихову вриједност, у складу са Законом.

(5) Средства од продате робе из ст. 2. и 3. овог члана уплаћују се на жиро рачун Јавног предузећа, у складу са Законом.

(6) На крају сваког тромјесечја Јавно предузеће израђује преглед ускладиштене робе, те новчана средства добијена продајом одузете робе, по одбитку трошкова ускладиштења, чувања и манипулације робом, који у случају одузетих шумских дрвних сортимената износе укупно 40% од износа добијеног од њихове продаје, уплаћује на Јединствени рачун трезора.

Члан 17.

Ступањем на снагу ове уредбе, престаје да важи Уредба о начину ускладиштења, чувања и располагања робом одузетом у поступку инспекцијског надзора ("Службени гласник Републике Српске", број 39/19).

Члан 18.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3371/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2340

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), чл. 17. и 21. Закона о стварним правима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 и 18/16), а у вези са чланом 3. став 2. Закона о противградној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 39/03 и 110/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

I

Даје се сагласност Јавном предузећу "Противградна превентива Републике Српске" а.д. Градишка да изврши постављање аутоматских противградних станица (у даљем тексту: АПГС) на сљедећим локацијама:

1. АПГС Витићи, на дијелу парцеле по катастарској евиденцији означене као к.п. број: 274 "Равно брдо", пашњак 3. класе, уписана у П.л. број: 25/3 к.о. Витићи на подручју општине Милићи;

2. АПГС Заграђе, на дијелу парцеле по катастарској евиденцији означене као к.п. број: 298 "Греда", пашњак 5. класе, уписана у Л.н. број: 83 к.о. Заграђе на подручју општине Соколац;

3. АПГС Горња Пакленица, на дијелу парцеле по катастарској евиденцији означене као к.п. број: 1655 "Доњи Бријег", пашњак 5. класе, уписана у П.л. број: 51/8 к.о. Горња Пакленица на подручју града Добоја;

4. АПГС Чавчићи, на дијелу парцеле по катастарској евиденцији означене као к.п. број: 1004 "Хридови", пашњак 4. класе, уписана у Л.н. број: 181 к.о. Чавчићи на подручју општине Рогатица.

II

Обавезује се Јавно предузеће "Противградна превентива Републике Српске" а.д. Градишка да прије изградње објеката из тачке I прибави потребне дозволе од надлежних органа, те обавјести Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде о постављању сваке од четири наведене аутоматске противградне станице.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3395/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2341

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са тачком 8. Одлуке о коришћењу средстава ("Службени гласник Републике Српске", бр. 116/08, 29/14 и 98/14), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ КРЕДИТА ГРАДУ ГРАДИШКА ИЗ СРЕДСТАВА РЕВОЛВИНГ ФОНДА У ОБЛАСТИ ВОДОСНАБДИЈЕВАЊА И КОМУНАЛНЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ

I

Одобрава се кредит Граду Градишка из средстава револвинг фонда у области водоснабдијевања и комуналне инфраструктуре за финансирање пројекта у укупном износу од 300.000,00 КМ.

II

Кредит из тачке I ове одлуке одобрава се Граду Градишка са роком отплате од 12 (дванаест) година, каматом од

3% и грејс периодом за главницу од 12 (дванаест) мјесеци урачунатим у рок отплате у коме се враћа само камата.

III

Овлашћује се министар пољопривреде, шумарства и водопривреде да закључи уговор о коришћењу кредитних средстава револвинг фонда из области водоснабдијевања и комуналне инфраструктуре са Градом Градишка, којим ће се дефинисати права и обавезе између даваоца и корисника кредита, услови обезбјеђења, начин враћања и друга питања која се односе на коришћење кредитних средстава.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3393/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2342

На основу члана 10. став 1. Закона о обновљивим изворима енергије и ефикасној когенерацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 39/13, 108/13, 79/15 и 26/19) и

члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, доноси

ОДЛУКУ

О УСВАЈАЊУ ИЗМЈЕНА АКЦИОНОГ ПЛАНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ОБНОВЉИВИХ ИЗВОРА ЕНЕРГИЈЕ

I

Усвајају се измјене Акционог плана Републике Српске за коришћење обновљивих извора енергије (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 45/14, 111/15, 96/18, 97/18 и 3/20 - у даљем тексту: Акциони план), како слиједи:

1) продужава се важење Акционог плана до 31.12.2021. године,

2) у Акционом плану назив табеле под В) и табела мијењају се као у Прилогу, који чини саставни дио ове одлуке.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3388/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

Прилог

“Табела В) Количине подстицане електричне енергије из обновљивих извора по годинама од 2015. до 2021. године:

	2015.		2016.		2017.		2018.		2019.		2020.		2021.	
	MW	GWh	MW	GWh	MW	GWh	MW	GWh	MW	GWh	MW	GWh	MW	GWh
Хидро	37,97	175,23	49,09	224,83	60,71	276,99	71,87	326,24	94,81	428,76	112,36	507,12	108,53	502,02
Геотермалне	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Соларне	3,25	3,90	5,00	5,95	6,50	7,73	7,00	8,33	10,37	12,34	18,22	21,69	24,83	30,49
- Фотонапонске на земљи < 250 kW и на објектима < 1 MW	3,25	3,90	5,00	5,95	6,50	7,73	7,00	8,33	10,37	12,44	18,22	21,69	24,83	30,49
- Концентрисане соларне	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Вјетар	35,00	70,00	45,00	90,00	55,00	110,00	65,00	130,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Био-маса	5,78	15,6	6,97	18,7	8,52	22,86	9,74	26,27	12,42	31,67	6,94	27,87	4,16	24,17
- чврста	3,5	10,35	4,04	11,95	4,94	14,61	5,84	17,27	7,71	20,83	3,90	11,57	1,12	7,87
- био-гас	2,28	5,25	2,93	6,75	3,58	8,25	3,90	9,00	4,71	10,84	3,04	16,30	3,04	16,30
- биотечности	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Укупно	82	264,73	106,06	339,48	130,73	417,58	153,61	490,84	117,6	472,77	137,52	556,68	137,52	556,68

2343

На основу члана 5. став 2. Закона о јавним путевима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 89/13 и 83/19) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, доноси

ОДЛУКУ

О УКИДАЊУ СТАТУСА ЈАВНОГ ДОБРА У ОПШТОЈ УПОТРЕБИ

I

Утврђује се укидање статуса јавног добра у општој употреби, непокретности означене као:

- к.п. број: 1373/4 некатегорисани пут, површине 95 м², уписана у Лист непокретности број: 892 КО Бијељина Село, у коме је као корисник уписано Јавно добро - путеви, Бијељина са дијелом посједа 1/1.

Наведена непокретност је комасациона и нема зк. уложак.

II

Наведено земљиште из тачке I ове одлуке брисаће се као јавно добро у општој употреби у јавним евиденцијама и уписаће се са правом посједа у корист Града Бијељине са 1/1 дијела.

III

За спровођење ове одлуке задужује се Правобранилаштво Републике Српске.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”

Број: 04/1-012-2-3390/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2344

На основу члана 12. став 2. Закона о водама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 50/06, 92/09, 121/12 и 74/17) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О УКИДАЊУ СТАТУСА ЈАВНОГ ВОДНОГ ДОБРА****I**

Овом одлуком укида се статус јавног водног добра за парцелу означену као к.ч. број: 3149/8 Тилава поток, површине 191 м², к.о. Добриња, општина Источна Илица, посједник Република Српска 1/1.

II

На непокретности из тачке I ове одлуке брисаће се статус јавног водног добра из јавних евиденција као трајно непотребно за интегрално управљање водама.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Број: 04/1-012-2-3391/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2345

На основу члана 12. став 2. Закона о водама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 50/06, 92/09, 121/12 и 74/17) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О УКИДАЊУ СТАТУСА ЈАВНОГ ВОДНОГ ДОБРА****I**

Овом одлуком укида се статус јавног водног добра за парцелу означену као к.ч. број: 2647/1 поток Борна, површине 8517 м², уписана у П.л. број: 221/23 КО Градишка Село.

II

На непокретности из тачке I ове одлуке брисаће се статус јавног водног добра из јавних евиденција као трајно непотребно за интегрално управљање водама.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Број: 04/1-012-2-3392/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2346

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 12. став 3. Закона о овлашћењима Ауто-мото савеза Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 1/09), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**I**

Усваја се План рада и финансијског пословања Ауто-мото савеза Републике Српске за 2021. годину.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3389/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2347

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 18. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРИОРИТЕТНИХ ПРОЈЕКТА ИЗ ПРОГРАМА ЈАВНИХ ИНВЕСТИЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИЗ БУЏЕТА У 2020. ГОДИНИ, СА РАСПОДЈЕЛОМ СРЕДСТАВА (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 7/20, 15/20, 28/20, 34/20, 38/20, 52/20, 59/20, 66/20, 77/20, 84/20, 93/20, 104/20 и 112/20)

I

У Одлуци о одређивању приоритетних пројеката из Програма јавних инвестиција Републике Српске за финансирање из Буџета у 2020. години, са расподјелом средстава (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 7/20, 15/20, 28/20, 34/20, 38/20, 52/20, 59/20, 66/20, 77/20, 84/20, 93/20, 104/20 и 112/20), у тачки I износ: “31.876.516,00 КМ” замјењује се износом: “32.096.516,00 КМ”, у подтачки 16. брише се тачка, ставља се запета, а последије подтачке 16. додаје се подтачка 17, која гласи:

“17. Наставак пројеката обнове Православне заједнице на подручју града Мостара, носилац пројекта: Српска православна црквена општина мостарска, вриједност пројекта: 220.000,00 КМ.”.

II

У тачки III последије ријечи: “Јавно предузеће ‘Путеви Републике Српске’ д.о.о. Бањалука” брише се слово: “и” и додаје се запета, а последије ријечи: “општина Лакташи” додају се ријечи: “и Српска православна црквена општина мостарска”.

III

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3369/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2348

На основу члана 3. Закона о донацијама у јавном сектору (“Службени гласник Републике Српске”, број 96/05) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 2. Споразума о успостављању специјалних паралелних односа између Републике Српске и Републике Србије (“Службени гласник Републике Српске”, број 60/07), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О ПРИХВАТАЊУ ДОНАТОРСКИХ СРЕДСТАВА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 84/20 и 93/20)

I

У Одлуци о прихватању донаторских средстава Владе Републике Србије (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 84/20 и 93/20) у тачки II подт. 2. и 3. мијењају се и гласе:

“2. пројекат ‘Реконструкција ентеријера и набавка опреме у средњим школама - Гимназији и Машинској школи у Мркоњић Граду’, одобрена средства 300.000,00 евра (586.749,00 КМ), носилац пројекта: Општина Мркоњић Град,

3. пројекат ‘Набавка санитарског возила и опреме за потребе Дома здравља у Мркоњић Граду’, одобрена средства 100.000,00 евра, носилац пројекта: Општина Мркоњић Град.”

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3396/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2349

На основу члана 3. Закона о донацијама у јавном сектору (“Службени гласник Републике Српске”, број 96/05) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са чланом 2. Споразума о успостављању специјалних паралелних односа између Републике Српске и Републике Србије (“Службени гласник Републике Српске”, број 60/07), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ПРИХВАТАЊУ ДОНАТОРСКИХ СРЕДСТАВА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 48/19, 59/19, 64/19, 68/19, 72/19, 81/19, 92/19, 101/19, 107/19, 9/20 и 77/20)

I

У Одлуци о прихватању донаторских средстава Владе Републике Србије (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 48/19, 59/19, 64/19, 68/19, 72/19, 81/19, 92/19, 101/19, 107/19, 9/20 и 77/20) у тачки II у табели, под редним бројем 10, у колони: “Пројекат” ријечи: “Реконструкција Дома здравља, набавка медицинског намјештаја и опреме и набавка возила за превоз дијализних пацијената” замјењују се ријечима: “Реконструкција Дома здравља Кнежево, набавка медицинске опреме и набавка возила за превоз дијализних пацијената и теренског возила за потребе Дома здравља”.

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/2-012-2-3398/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2350

На основу члана 69. став 4. Закона о високом образовању (“Службени гласник Републике Српске”, број 67/20) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О БРОЈУ РЕДОВНИХ И ВАНРЕДНИХ СТУДЕНАТА КОЈИ СЕ УПИСУЈУ У ПРВУ ГОДИНУ ПРВОГ ЦИКЛУСА СТУДИЈА И У ПРВУ ГОДИНУ ДРУГОГ ЦИКЛУСА СТУДИЈА У АКАДЕМСКОЈ 2020/21. ГОДИНИ НА ЈАВНИМ ВИСОКОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА

I

У Одлуци о броју редовних и ванредних студената који се уписују у прву годину првог циклуса студија и у прву

годину другог циклуса студија у академској 2020/21. години на јавним високошколским установама (“Службени гласник Републике Српске”, број 95/20) у тачки II број: “5.041” замјењује се бројем: “5.054”.

II

Тачка III мијења се и гласи: “Утврђује се број од 2.679 редовних и ванредних студената на Универзитету у Бањој Луци, односно:

- 2.197 студената чије се школовање финансира из буџета,
- 186 студената који сами финансирају своје школовање,
- 117 студената страних држављана и
- 179 ванредних студената.”

III

Тачка IV мијења се и гласи: “Утврђује се број од 2.045 редовних и ванредних студената на Универзитету у Источном Сарајеву, односно:

- 1.639 студената чије се школовање финансира из буџета,
- 99 студената који сами финансирају своје школовање,
- 157 студената страних држављана и
- 150 ванредних студената.”

IV

У тачки VII број: “1.588” замјењује се бројем: “1.760”.

V

Тачка VIII мијења се и гласи: “Утврђује се број од 1056 редовних и ванредних студената на Универзитету у Бањој Луци, односно:

- 688 студената чије се школовање финансира из буџета,
- 142 студента који сами финансирају своје школовање,
- 92 студента страна држављанина и
- 134 ванредна студента.”

VI

Тачка IX мијења се и гласи: “Утврђује се број од 704 редовна и ванредна студента на Универзитету у Источном Сарајеву, односно:

- 449 студената чије се школовање финансира из буџета,
- 31 студент који сам финансирају своје школовање,
- 86 студената страних држављана и
- 138 ванредних студената.”

VII

У тачки X Прилог 1. Одлуке замјењује се новим Прилогом 1, који је саставни дио ове одлуке.

VIII

У тачки XI Прилог 2. Одлуке замјењује се новим Прилогом 2, који је саставни дио ове одлуке.

IX

У тачки XIII Прилог 4. Одлуке замјењује се новим Прилогом 4, који је саставни дио ове одлуке.

X

У тачки XIV Прилог 5. Одлуке замјењује се новим Прилогом 5, који је саставни дио ове одлуке.

XI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3405/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

ПРИЛОГ 1.

Број студената који се могу уписати у прву годину **првог** циклуса студија у академској 2020/21. години на Универзитету у Бањој Луци, приказан по организационим јединицама и студијским програмима

Ред-ни бр.	Организациона јединица	Студијски програм	Редовни студиј					Укупно по факултетима	Ван-редни студиј	Укупно редовни и ван-редни студиј	
			Буџет	Само-финанс.	Страни држ.	Укупно					
1.	Академија умјетности	Музичка умјетност	Музичка теорија и педагогија	13	0	2	15	108	0	110	
			Етномузикологија	4	0	0	4		0		
			Соло пјевање	2	0	0	2		0		
			Композиција	2	0	0	2		0		
			Дириговање	2	0	0	2		0		
			Клавир и гитара	Клавир	5	0	1		6		0
				Гитара	2	0	1		3		0
			Гудачки инструменти	Виолина	3	0	0		3		0
				Виолончело	2	0	0		2		0
				Контрабас	1	0	0		1		0
				Виола	1	0	0		1		0
			Дувачки инструменти	Флаута	3	0	0		3		0
				Кларинет	2	0	0		2		0
		Труба		2	0	0	2		0		
		Ликовна умјетност	Обоа	2	0	0	2		0		
			Сликарство	10	0	1	11		0		
			Интермедијална умјетност	5	0	1	6		0		
			Графика	7	0	0	7		0		
		Драмска умјетност	Графички дизајн	7	1	0	8		0		
			Анимирани филм	10	0	0	10		0		
Глума	8		0	0	8	0					
		Продукција	8	0	0	8	2				
2.	Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет	Архитектура	55	10	2	67	146	0	146		
		Грађевинарство	40	0	2	42		0			
		Геодезија	35	0	2	37		0			
3.	Економски факултет	Економија и пословно управљање	100	50	2	152	204	5	214		
		Пословна информатика	50	0	2	52		5			
4.	Електротехнички факултет	Рачунарство и информатика	90	0	2	92	196	0	196		
		Електроника и телекомуникације	50	0	2	52		0			
		Електроенергетика и аутоматика	50	0	2	52		0			
5.	Машински факултет	Производно машинство	40	0	0	40	140	0	140		
		Енергетско и саобраћајно машинство	30	0	0	30		0			
		Индустријско инжењерство	15	0	0	15		0			
		Заштита на раду	15	0	0	15		0			
		Мехатроника	40	0	0	40		0			
6.	Медицински факултет	Медицина	60	75	10	145	370	0	439		
		Фармација	30	10	5	45		0			
		Дентална медицина	30	20	10	60		0			
		Сестринство	20	0	0	20		5			
		Радиолошка технологија	20	0	0	20		16			
		Физиотерапија	20	0	0	20		20			
		Санитарно инжењерство	20	0	0	20		5			
		Медицинско-лабораторијска дијагностика	20	0	0	20		18			
		Бабиштво	20	0	0	20		5			
7.	Правни факултет	Право	150	0	5	155	155	5	160		
8.	Пољопривредни факултет	Анимална производња		20	0	0	20	100	0	100	
		Билна производња	Ратарство и повртарство	15	0	0	15		0		
			Хортикултура	15	0	0	15		0		
			Воћарство и виноградарство	15	0	0	15		0		
			Заштита билака	15	0	0	15		0		
		Аграрна економија и рурални развој		20	0	0	20		0		

9.	Природно-математички факултет	Физика	Општи смјер	10	0	0	10	230	0	230	
			Наставни смјер	10	0	0	10		0		
		Математика	Општи смјер, четири године	25	0	0	25		0		
			Наставни смјер, четири године	25	0	0	25		0		
			Информатика – општи смјер	25	0	0	25		0		
		Биологија	Општи смјер	15	0	0	15		0		
			Наставни смјер	15	0	0	15		0		
		Екологија и заштита животне средине	Општи смјер	15	0	0	15		0		
		Хемија	Општи смјер	15	0	0	15		0		
			Наставни смјер	15	0	0	15		0		
		Просторно планирање			15	0	0		15		0
		Географија	Општи смјер	15	0	0	15		0		
			Наставни смјер	15	0	0	15		0		
		Техничко васпитање и информатика			15	0	0		15		0
10.	Технолошки факултет	Хемијско инжењерство и технологије		25	0	0	25	120	0	120	
		Прехрамбене технологије и индустријске биотехнологије	Производни	13	0	0	13		0		
			Контрола квалитета и хигијенске исправности намирница	13	0	0	13		0		
			Нутритивни квалитет хране и исхране	13	0	0	13		0		
		Графичко инжењерство			25	5	0		30		0
		Текстилно инжењерство	Одјевна технологија и дизајн	13	0	0	13		0		
Обућарска технологија и дизајн	13		0	0	13	0					
11.	Факултет политичких наука	Новинарство и комуникологија		30	0	5	35	140	5	160	
		Социјални рад		30	0	5	35		5		
		Примијењене социологије		30	0	5	35		5		
		Политичке науке		30	0	5	35		5		
12.	Рударски факултет	Рударство		15	0	0	15	30	0	30	
		Геолошко инжењерство		15	0	0	15		0		
13.	Факултет физичког васпитања и спорта	Спортске науке		25	0	4	29	66	8	74	
		Физичко васпитање и спорт		35	0	2	37		0		
14.	Шумарски факултет	Шумарство		35	0	1	36	53	0	53	
		Прерада дрвета		16	0	1	17		0		
15.	Филолошки факултет	Српски језик и књижевност		25	0	2	27	167	0	167	
		Енглески језик и књижевност		45	0	2	47		0		
		Њемачки језик и књижевност		40	0	2	42		0		
		Италијански језик и књижевност		15	0	2	17		0		
		Француски језик и књижевност и латински језик		15	0	2	17		0		
		Руски и српски језик и књижевност		15	0	2	17		0		
16.	Филозофски факултет	Филозофија		15	0	0	15	195	5	205	
		Психологија		30	10	5	45		0		
		Педагогија		30	0	5	35		0		
		Историја		20	0	5	25		5		
		Учитељски студиј		30	0	5	35		0		
		Предшколско васпитање		30	5	5	40		0		
17.	Факултет безбједносних наука	Безбједност и криминалистика		80	0	0	80	80	55	135	
УКУПНО				2.197	186	117	2.500	2.500	179	2.679	

ПРИЛОГ 2.

Број студената који се могу уписати у прву годину **првог** циклуса студија у академској 2020/21. години на Универзитету у Источном Сарајеву, приказан по организационим јединицама и студијским програмима

Ред-ни бр.	Организациона јединица	Студијски програм		Редовни студиј					Ванредни студиј	Укупно редовни и ванредни студиј
				Буџет	Самофинансирање	Страни држ.	Укупно	Укупно по факултетима		
1.	Електротехнички факултет	Аутоматика и електроника		33	0	0	33	106	0	106
		Електроенергетика		33	0	0	33		0	
		Рачунарство и информатика		40	0	0	40		0	
2.	Академија ликовних умјетности Требиње	Ликовна умјетност		13	0	3	16	16	0	16
3.	Економски факултет Брчко	Економија		45	0	2	47	47	3	50
4.	Економски факултет Пале	Економија		80	0	2	82	134	10	154
		Туризам и хотелијерство		50	0	2	52		10	
5.	Машински факултет	Машинство	Производно машинство	55	0	0	55	55	0	55
			Машинске конструкције и развој производа							
			Енергетско процесно машинство							
6.	Медицински факултет Фоча	Медицина		50	54	5	109	279	0	294
		Стоматологија		30	7	5	42		0	
		Здравствена нега		20	0	5	25		15	
		Специјална едукација и рехабилитација		20	8	5	33		0	
		Медицина на енглеском језику		0	20	50	70		0	
7.	Правни факултет Пале	Право	Одјељење Пале	60	0	2	62	124	5	134
			Одјељење Бијељина	60	0	2	62		5	
8.	Пољопривредни факултет	Пољопривреда	Одјељење Бијељина	30	0	2	32	99	5	114
			Одјељење И. Сарајево	30	0	2	32		5	
		Шумарство, Власеница		30	0	5	35		5	
9.	Технолошки факултет Зворник	Хемијско инжењерство и технологија	Хемијско процесно инжењерство и технологија	80	0	0	80	110	0	110
			Прехрамбена технологија							
			Инжењерство заштите животне средине							
			Заштита на раду и заштита од пожара							
Биологија		30	0	0	30	0				
10.	Педагошки факултет Бијељина	Разредна настава		35	0	2	37	106	2	115
		Предшколско образовање		45	0	2	47		5	
		Техничко образовање и информатика		20	0	2	22		2	
11.	Факултет физичког васпитања и спорта Пале	Физичко васпитање		34	0	8	42	67	8	80
		Спорт		20	0	5	25		5	
12.	Факултет за производњу и менаџмент Требиње	Индустријски менаџмент		18	0	2	20	46	0	46
		Индустријско инжењерство за енергетику		24	0	2	26		0	
13.	Музичка академија	Вокално-инструментални		26	0	0	26	42	0	42
		Музичко-педагошко-теоријски		16	0	0	16		0	
14.	Факултет пословне економије Бијељина	Пословна економија		100	0	1	101	101	0	101
15.	Саобраћајни факултет Добој	Саобраћај	Друмски и градски саобраћај, Жељезнички саобраћај, Поштански саобраћај, Телекомуникације, Логистика, Телекомуникације и поштански саобраћај, Информатика у саобраћају, Саобраћајнице, Моторна возила	90	0	5	95	95	10	105

16.	Филозофски факултет	Историја и археологија	20	0	2	22	417	3	456
		Филозофија	10	0	2	12		3	
		Социологија	20	0	2	22		3	
		Новинарство и односи с јавношћу	25	0	2	27		3	
		Педагогија	25	0	2	27		3	
		Српски језик и књижевност	25	0	5	30		0	
		Енглески језик и књижевност	30	0	2	32		3	
		Географија	20	0	2	22		3	
		Математика и физика	20	0	1	21		1	
		Математика и рачунарство	20	0	1	21		1	
		Психологија	40	0	2	42		0	
		Њемачки језик и књижевност	25	0	2	27		3	
		Руски језик и књижевност и међународни политички односи	20	0	2	22		3	
		Политикологија и међународни односи	30	0	2	32		3	
		Општа књижевност и библиотекарство	11	0	2	13		2	
Општа књижевност и театрологија	11	0	2	13	2				
Кинески и енглески језик и књижевност	30	0	2	32	3				
17.	Православни богословски факултет Фоча	Православна теологија	25	5	1	31	51	8	66
		Богословско-пастирски	15	5	0	20		8	
УКУПНО			1.639	99	157	1.895	1.895	150	2.045

ПРИЛОГ 4.

Број студената који се могу уписати у **прву** годину **другог** циклуса студија у академској 2020/21. години на Универзитету у Бањој Луци, приказан по организационим јединицама и студијским програмима

Редни бр.	Организациона јединица	Студијски програм	Редовни студиј					Ванредни студиј	Укупно редовни и ванредни студиј		
			Буџет	Самофинанс.	Страни држ.	Укупно	Укупно по факултетима				
1.	Академија умјетности	Музичка умјетност	Музичка теорија и педагогија	М. теорија	2	0	1	33	33	0	57
				М. педагогија	2	0	1			0	
			Етномузикологија	1	0	1	0				
			Композиција	1	0	0	0				
			Дириговање	1	0	0	0				
			Соло пјевање	1	0	1	0				
			Камерна музика	4	0	0	0				
			Клавир и гитара	Клавир	2	0	0			0	
				Гитара	2	0	0			0	
			Гудачки инструменти	Виолина	2	0	0			0	
				Виола	2	0	0			0	
				Виолончело	1	0	0			0	
			Дувачки инструменти	Кларинет	2	0	0			0	
				Флаута	2	0	0			0	
		Труба		0	0	1	0				
		Обоа		2	0	0	0				
		Ликовне умјетности	Сликарство	0	0	0	0	5			
			Графика	0	0	0		4			
		Драмске умјетности	ФТВ смјер	0	0	0	0	5			
			Глума	0	0	0		5			
Драматургија	0		0	0	5						
2.	Економски факултет	Међународна економија		6	8	1	15	98	0	98	
		Финансије и ревизија јавног сектора		6	0	1	7		0		
		Пословна економија	Менаџмент и предузетништво	6	9	1	16		0		
		Актуарство		6	1	1	8		0		

		Финансије, банкарство и осигурање	Рачуноводство и ревизија	6	12	1	19	0			
			Финансијско управљање, банкарство и осигурање	6	2	1	9			0	
		Менаџмент у туризму и хотелијерству	6	0	1	7	0				
		Управљање културним наслеђем и културним туризмом	6	0	1	7	0				
		International Master in Business and Administration	0	8	2	10	0				
3.	Електротехнички факултет	Рачунарство и информатика		20	10	5	35	90	0	90	
		Електроника и телекомуникације		15	0	5	20				0
		Електроенергетски и индустријски системи		15	5	5	25				0
		Дигитално емитовање и широкопојасне технологије		10	0	0	10				0
4.	Машински факултет	Производно машинство		8	0	0	8	34	0	34	
		Енергетско и саобраћајно машинство		8	0	0	8				0
		Мехатроника		8	0	0	8				0
		Индустријско инжењерство		5	0	0	5				0
		Заштита на раду		5	0	0	5				0
5.	Пољопривредни факултет	Анимална производња	Сточарство	15	0	0	15	72	0	72	
		Билне науке	Ратарство	6	0	0	6				0
			Воћарство	6	0	0	6				0
			Виноградарство и винарство	6	0	0	6				0
			Повртарство	6	0	0	6				0
			Украсне биљке и хортикултурно уређење простора	6	0	0	6				0
			Заштита биљака	6	0	0	6				0
		Управљање земљиштем и водом	6	0	0	6	0				
Аграрна економија и рурални развој	Рурални развој I	15	0	0	15	0					
6.	Технолошки факултет	Хемијско инжењерство		5	3	0	8	29	0	29	
		Прехрамбено инжењерство		5	6	0	11				0
		Текстилно инжењерство		5	0	0	5				0
		Графичко инжењерство		5	0	0	5				0
7.	Факултет политичких наука	Новинарство и комуникација		10	0	5	15	50	5	87	
		Социјални рад		5	0	0	5				12
		Социологија		10	0	5	15				5
		Политикологија		15	0	0	15				15
8.	Факултет физичког васпитања и спорта	Спорт		10	6	1	17	35	1	37	
		Општи наставнички		10	7	1	18				1
9.	Шумарски факултет	Шумарство	60 ECTS	15	0	2	17	39	0	39	
			120 ECTS	20	0	2	22				0
10.	Филолошки факултет	Српски језик и књижевност		10	5	2	17	94	3	115	
		Енглески језик и књижевност		10	5	2	17				3
		Италијански језик и књижевност		10	0	2	12				3
		Њемачки језик и књижевност		10	0	2	12				3
		Француски језик и књижевност		10	0	2	12				3
		Руски језик и књижевност		10	0	2	12				3
		Методика наставе страних језика и књижевности		10	0	2	12				3
11.	Филозофски факултет	Психологија		30	5	5	40	130	0	130	
		Педагогија		10	5	5	20				0
		Учитељски студиј		15	10	5	30				0
		Филозофија		5	0	0	5				0
		Историја		10	0	0	10				0
		Предшколско васпитање		10	10	5	25				0

12.	Природно-математички факултет	Математика	Математика анализа и примјене	5	0	0	5	70	0	70
			Алгебра и геометрија	5	0	0	5		0	
		Просторно планирање	Општи смјер	10	7	0	17		0	
			Биологија	Биохемија	5	3	0		8	
		Методика наставе биологије		5	0	0	5		0	
		Географија	Општи смјер	5	0	0	5		0	
			Географски информациони системи ГИС	5	5	0	10		0	
		Физика	Методика наставе физике	5	0	0	5		0	
Хемија	Општи смјер	10	0	0	10	0				
13.	Пољопривредни факултет и Природно-математички факултет	Очување и одржива употреба генетичких ресурса	Једногодишњи студиј	8	0	2	10	20	0	20
			Двогодишњи студиј	8	0	2	10		0	
14.	Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет	Грађевинарство	Саобраћајно усмјерење	15	0	2	17	51	0	51
		Архитектура и урбанизам		15	0	2	17		0	
		Геодезија		15	0	2	17		0	
15.	Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет и Машински факултет	Енергетска ефикасност у зградарству (комбиновани студијски програм)		15	0	2	17	17	0	17
16.	Медицински факултет	Здравствена нега	Радиолошка технологија	20	0	0	20	20	0	20
17.	Правни факултет	Право		15	10	0	25	25	30	55
18.	Факултет безбједносних наука	Управљање безбједносним ризицима природних катастрофа		15	0	0	15	15	10	25
19.	Рударски факултет	Рударско и геолошко инжењерство		0	0	0	0	0	10	10
УКУПНО				688	142	92	922	922	134	1.056

ПРИЛОГ 5.

Број студената који се могу уписати у прву годину **другог** циклуса студија у академској 2020/21. години на Универзитету у Источном Сарајеву, приказан по организационим јединицама и студијским програмима

Редни бр.	Организациона јединица	Студијски програм	Редовни студиј				Укупно по факултетима	Ванредни студиј	Укупно редовни и ванредни студиј
			Буџет	Самофин.	Страни држ.	Укупно			
1.	Електротехнички факултет	Аутоматика и електроника	7	0	0	7	21	0	21
		Електроенергетика	7	0	0	7		0	
		Рачунарска техника и информатика	7	0	0	7		0	
2.	Економски факултет Брчко	Маркетинг и менаџмент	7	0	1	8	17	2	21
		Финансијски и банкарски менаџмент	8	0	1	9		2	
3.	Економски факултет Пале	Финансије	8	0	1	9	56	1	62
		Пословно управљање	8	0	1	9		1	
		Макроекономија, реформа и бизнис	8	0	1	9		1	
		Квантитативна економија	8	0	1	9		1	
		Економски развој	8	0	1	9		1	
		Туризам и хотелијерство	10	0	1	11		1	
4.	Машински факултет	Производно машинство	15	0	3	18	18	0	18
		Инжињерски дизајн и примјене на механика							
		Термоенергетика и процесно машинство							

5.	Правни факултет Пале	Право	Одјељење Пале	Јавно право	6	0	0	6	24	2	32
				Грађанско право – грађанскоправни модул	6	0	0	6		2	
				Грађанско право – привредноправни модул	6	0	0	6		2	
				Кривично право	6	0	0	6		2	
		Одјељење Бијељина	Јавно право	6	0	0	6	24	2	32	
			Грађанско право – грађанскоправни модул	6	0	0	6		2		
			Грађанско право – привредноправни модул	6	0	0	6		2		
			Кривично право	6	0	0	6		2		
6.	Пољопривредни факултет	Пољопривреда	Биљна производња	5	0	1	6	14	0	26	
			Анимална производња	3	0	1	4		0		
			Агроекономика и рурални развој	3	0	1	4		0		
		Шумарство	Екологија и заштита шума	3	0	1	4	12	0		
			Оснивање и газдовање шумама	3	0	1	4		0		
			Заштићена шумска подручја и споредни шумски производи	3	0	1	4		0		
7.	Технолошки факултет Зворник	Хемијско инжењерство и технологија	Хемијско процесно инжењерство и технологија, Инжењерство заштите животне средине, Прехрамбена технологија, Заштита на раду и заштита од пожара	15	0	2	17	17	0	17	
8.	Факултет физичког васпитања и спорта Пале	Физичко васпитање		10	0	5	15	27	5	35	
		Спорт		10	0	2	12		3		
9.	Факултет за производњу и менаџмент Требиње	Индустријски менаџмент		6	0	1	7	14	0	14	
		Индустријско инжењерство за енергетику		6	0	1	7		0		
10.	Факултет пословне економије Бијељина	Међународна економија		10	0	0	10	25	0	25	
		Финансије, банкарство и осигурање		10	0	0	10		0		
		Дигитална економија		5	0	0	5		0		
11.	Саобраћајни факултет Добој	Саобраћај	Друмски и градски саобраћај, Жељезнички саобраћај, Телекомуникације, Логистика	20	0	0	20	20	5	25	
12.	Филозофски факултет	Историја		5	0	2	7	133	3	167	
		Филозофија		5	0	2	7		3		
		Социологија		5	0	2	7		3		
		Новинарство		5	0	2	7		3		
		Педагогија		5	0	2	7		3		
		Српски језик и књижевност		10	0	5	15		0		
		Енглески језик и књижевност		8	0	2	10		5		
		Географија		5	0	2	7		3		
		Математика и физика		7	0	2	9		1		
		Математика и рачунарство		7	0	2	9		1		
		Психологија		18	0	2	20		0		
		Руски и српски језик и књижевност		5	0	2	7		3		
		Општа књижевност и библиотекарство		5	0	2	7		3		
		Кинески и енглески језик и књижевност		5	0	2	7		0		
Њемачки језик и књижевност		0	5	2	7	3					
13.	Академија ликовних умјетности Требиње	Ликовна умјетност		8	0	4	12	12	0	12	

14.	Педагошки факултет Бијељина	Разредна настава	35	0	5	40	95	13	150
		Предшколско васпитање и образовање – 120	10	0	5	15		12	
		Предшколско васпитање и образовање – 60	10	0	5	15		15	
		Информатика у образовању	20	0	5	25		15	
15.	Православни богословски факултет Фоча	Теологија	10	0	1	11	11	10	21
16.	Музичка академија	Вокално-инструментални	0	16	0	16	26	0	26
		Музичко-педагошко-теоријски	0	10	0	10		0	
У К У П Н О			449	31	86	566	566	138	704

2351

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 80а. Закона о пољопривредном земљишту (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 93/06, 86/07, 14/10, 5/12 и 58/19), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О ИЗМЈЕНАМА ОДЛУКЕ О ДОДЈЕЛИ У ЗАКУП ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ РАДИШИ РИКАНОВИЋУ ИЗ БИЈЕЉИНЕ

I

У Одлуци о додјели у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске Радиши Рикановићу из Бијељине (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/08) у тачки II број: “10,3858” замјењује се бројем: “9,2829”.

II

Тачка III мијења се и гласи: “За коришћење пољопривредног земљишта из тачке II ове одлуке закупопримац се обавезује на уредно плаћање једногодишње закупнине у износу од 2.085,30 КМ, 30 дана унапријед за наредну годину.”.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Град Бијељина.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3399/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2352

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са Закључком Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-1683/15, од 6.8.2015. године, Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

О Д Л У К У О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ

I

У Одлуци Владе Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 93/15, 41/16 и 74/16) тачка I мијења се гласи:

“Даје се на коришћење канцеларијски простор, без накнаде, у пословном дијелу Пословно-резиденцијалног објекта Владе Републике Српске у Улици војводе Радомира Путника бб у Источном Сарајеву сљедећим институцијама:

- Министарство унутрашњих послова Републике Српске,
- Окружни привредни суд Источно Сарајево,
- Правобранилаштво Републике Српске,
- Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица,
- Републички секретаријат за расељена лица и миграције,
- Министарство управе и локалне самоуправе,
- Министарство просвјете и културе,
- Републички завод за статистику,
- Републичка агенција за развој малих и средњих предузећа,
- Републички секретаријат за вјере,
- Фонд здравственог осигурања Републике Српске,
- ИРБ Републике Српске - Фонд за развој источног дијела Републике Српске,
- Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,
- Служба за заједничке послове Владе Републике Српске,
- Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге - АПИФ.”.

II

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-3377/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2353

На основу члана 33. став 3. Закона о експропријацији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Републици Српској након коначности рјешења о потпуној експропријацији дозвољава се ступање у посјед некретнина експроприсаних Рјешењем Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Подручне јединице Добој, број: 21.20/473-13/16, од 28.10.2016. године, у сврху експлоатације угља за потребе “ЕФТ - Рудник и Термоелектрана Станари” д.о.о. Станари:

- к.ч. број: 709, зв. “Осоје”, пашњак б. класе, површине 10.156 м²,

- к.ч. број: 710, зв. "Осоје", шума 5. класе, површине 3.081 м²,

уписане у П.л. број: 86 КО Рашковци, као супосјед Јуначки (Ђорђо) Монике, Јеринић (Ђорђо) Дарија, Јеринић (Симо) Љубинке и наследица Декић (Ђорђо) Силвије.

2. Докази о стању и вриједности експроприсаних некретности обезбијеђени су прије доношења овог рјешења у управном поступку пред првостепеним органом.

3. Тужба поднесена против овог рјешења не одлаже његово извршење.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3401/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2354

На основу члана 41. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13, 16/18 и 70/20) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са чланом 16. став 3. Правилника о поступку уступања уговора о концесији и промјени власничке структуре концесионара ("Службени гласник Републике Српске", бр. 65/14 и 61/17), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ОДОБРАВАЊУ ПРОМЈЕНЕ ВЛАСНИЧКЕ СТРУКТУРЕ У КОНЦЕСИОНОМ ПРИВРЕДНОМ ДРУШТВУ ДОО "ПОЉОПРИВРЕДНИК" ДЕРВЕНТА

1. Одобрава се промјена власничке структуре у концесионом привредном друштву ДОО "Пољопривредник" Дервента, на начин да се 100% власнички удио пренесе са досадашњег власника "Kim Тес" д.о.о. из Витеза на новог власника "М САН група" д.д. са сједиштем у Загребу, Република Хрватска.

2. Обавезује се концесионар ДОО "Пољопривредник" Дервента да у року од 60 дана од пријема овог рјешења поднесе захтјев за упис промјене власника из тачке 1. овог рјешења у регистар пословних субјеката код надлежног регистарског суда.

3. По окончању поступка из тачке 2. овог рјешења концесионар је обавезан да достави доказ о промјени власника Комисији за концесије Републике Српске и Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде у року од 60 дана од дана уписа у судски регистар.

4. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3400/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА У РЕСОРУ ЗА ПЛАНИРАЊЕ, АНАЛИЗУ, ФИНАНСИРАЊЕ И ИМПЛЕМЕНТАЦИЈУ ПРОЈЕКТА У МИНИСТАРСТВУ ЗДРАВЉА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Мр Сениша Јањетовић разрешава се дужности помоћника министра у Ресору за планирање, анализу, финансирање и имплементацију пројеката у Министарству здравља и социјалне заштите због истека мандата.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3348/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА У РЕСОРУ ЗА ПЛАНИРАЊЕ, АНАЛИЗУ, ФИНАНСИРАЊЕ И ИМПЛЕМЕНТАЦИЈУ ПРОЈЕКТА У МИНИСТАРСТВУ ЗДРАВЉА И СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Миленко Дулић, дипл. економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра у Ресору за планирање, анализу, финансирање и имплементацију пројеката у Министарству здравља и социјалне заштите на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3349/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР ЗА КОНТРОЛУ, ИСТРАГЕ И ОБАВЈЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ У ПОРЕСКОЈ УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Душан Ђенић, дипломирани правник, разрешава се вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за контролу, истраге и обавјештајне послове у Пореској управи Републике Српске због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3402/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР ЗА КОНТРОЛУ, ИСТРАГЕ И ОБАВЈЕШТАЈНЕ ПОСЛОВЕ У ПОРЕСКОЈ УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Душан Ђенић, дипломирани правник, поставља се за вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за контролу, истраге и обавјештајне послове у Пореској управи Републике Српске на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3403/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 53. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Зоран Лубура, магистар безбједности, разрјешава се дужности замјеника директора Републичке управе цивилне заштите.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске."

Број: 04/1-012-2-3353/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Ненад Ђук, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности замјеника директора Републичке управе цивилне заштите на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске."

Број: 04/1-012-2-3354/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЦЕНТРА ЗА ПРУЖАЊЕ БЕСПЛАТНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ, СЈЕДИШТЕ ТРЕБИЊЕ

1. Вуковић Здравко, дипломирани правник са положеним правосудним испитом, разрјешава се са послова вршиоца дужности помоћника директора Центра за пружање бесплатне правне помоћи, Сједиште Требиње због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3404/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЦЕНТРА ЗА ПРУЖАЊЕ БЕСПЛАТНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ, СЈЕДИШТЕ ТРЕБИЊЕ

1. Здравко Вуковић, дипломирани правник са положеним правосудним испитом, поставља се на послове вршиоца дужности помоћника директора Центра за пружање бесплатне правне помоћи, Сједиште Требиње на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3378/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2355

На основу члана 11. став 3. Закона о обновљивим изворима енергије и ефикасној когенерацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 39/13, 108/13, 79/15 и 26/19) и члана 43. став 7. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а након разматрања Извјештаја о реализацији Акционог плана Републике Српске за коришћење обновљивих извора енергије за 2020. годину, Влада Републике Српске, на 99. сједници, одржаној 3.12.2020. године, д о н о с и

ЗАКЉУЧАК

1. Влада Републике Српске упознала се са Извјештајем о реализацији Акционог плана Републике Српске за коришћење обновљивих извора енергије за 2020. годину и исти усваја.

2. С обзиром на то да нису испуњени циљеви предвиђени Акционим планом Републике Српске до 2020. године, Влада Републике Српске цијени да треба створити услове да објекти који ће бити изграђени и за исте прибављене употребне дозволе, до краја 2021. године, могу остварити право на подстицање електричне енергије из обновљивих извора у складу са важећом регулативом.

3. Овај закључак ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-3406/20
3. децембра 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

2356

На основу члана 20. Закона о научноистраживачкој дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 33/14, 66/18 и 84/19) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), а у вези са Одлуком о образовању Фонда "Др Милан Јелић" ("Службени гласник Републике Српске", број 33/11), министар за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво, 11. децембра 2020. године, д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О ДОДЈЕЛИ СТИПЕНДИЈА СТУДЕНТИМА ПРВОГ ЦИКЛУСА СТУДИЈА НА УНИВЕРЗИТЕТИМА У РЕПУБЛИЦИ СРПској, БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И ВИСОКОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови, критеријуми и начини додјеливања стипендија талентованим редовним студентима првог циклуса академских студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и високошколским установама у иностранству (у даљем тексту: студенти).

Члан 2.

(1) Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (у даљем тексту: Ми-

нистарство), уз сагласност предсједника и чланова Фонда "Др Милан Јелић" (у даљем тексту: Фонд), за текућу академску годину одређује број и висину стипендија које се додјељују редовним студентима првог циклуса академских студија на универзитетима у Републици Српској и Босни и Херцеговини и редовним студентима првог циклуса академских студија на високошколским установама у иностранству по научним и умјетничким областима, у складу са планираним, односно расположивим финансијским средствима.

(2) Министарство може, зависно од броја пристиглих пријава на конкурс за додјелу стипендија, измијенити и/или прерасподијелити број стипендија које се додјељују за студенте на универзитетима у Републици Српској и Босни и Херцеговини и студентима који студирају на високошколским установама у иностранству, као и за појединачне научне и умјетничке области.

(3) Средства за стипендирање студената обезбеђују се у буџету Републике Српске, а воде се при Министарству на позицији – потрошачка јединица "Др Милан Јелић".

(4) Студент може бити корисник само једне стипендије из јавних извора стипендирања, у складу са законом.

Члан 3.

Студент може конкурисати за додјелу стипендије ако:

1) је држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске,

2) је редован студент једног од универзитета у Републици Српској, Босни и Херцеговини или високошколске установе у иностранству,

3) у досадашњем студирању није обновио ниједну академску годину,

4) није старији од 24 године живота, 25 година живота, 26 година живота, односно 27 година живота за студенте на студијским програмима који трају три, четири, пет, односно шест година, на дан објављивања јавног конкурса за додјелу стипендија, респективно,

5) је остварио просјечну оцјену већу од 9,00 (укључујући и просјечну оцјену 9,00) на универзитетима у Републици Српској и Босни и Херцеговини,

6) је остварио просјечну оцјену већу од 9,50 (укључујући и просјечну оцјену 9,50) за студенте који студирају на високошколским установама у иностранству, осим за студенте који студирају на високошколским установама рангираним до 200. мјеста на Times Higher Education World University Rankings (THE) и/или Shanghai Ranking и остварио просјечну оцјену већу од 9,00 (укључујући и просјечну оцјену 9,00),

7) први пут уписује годину студија за коју конкурише за додјелу стипендија,

8) студира на универзитету на којем има могућност извођења другог и трећег циклуса студија високог образовања,

9) студира на високошколској установи на којој има могућност извођења другог и трећег циклуса студија високог образовања.

Члан 4.

(1) Критеријуми за вредновање пријава за стипендирање студената су:

1) остварени резултати у науци и умјетности,

2) ранг високошколске установе на Times Higher Education World University Rankings (THE) и/или Shanghai Ranking,

3) просјечна оцјена студента,

4) година студија,

5) положени испити из претходне академске године.

(2) Укупан број бодова одређује мјесто на ранг-листи.

Члан 5.

(1) Бодовање остварених резултата у науци и умјетности на основу прописаних критеријума из члана 4. став 1.

тачка 1) овог правилника врши се у складу са бодовањем наведеним у табели из Прилога 1. овог правилника који чини његов саставни дио, осим у случајевима ако:

1) студент има два или више поглавља објављених у истој научној монографији и/или истом научном тематском зборнику, предмет бодовања може бити само једно поглавље,

2) студент има два или више радова објављених у истом броју научног часописа и/или истом научном скупу, предмет бодовања може бити само један рад,

3) студент има освојене двије или више награда на истој умјетничкој манифестацији и/или истом конкурсима из области умјетности, архитектуре, урбанизма и дизајна, предмет бодовања може бити само једна награда.

(2) Ако има више аутора рада који се бодује у складу са критеријумом наведеним у табели из Прилога 1. овог правилника, број бодова утврђен у табели распоређује се тако да првом аутору припада 60% вриједности бодова, а осталим ауторима остатак од 40% вриједности бодова које равномерно дијеле на једнаке дијелове.

(3) Резултати у науци и умјетности остварени прије почетка високошколског академског образовања не бодују се.

Члан 6.

(1) Бодовање по основу критеријума из члана 4. става 1. тачка 2) овог правилника врши се на основу ранга високошколске установе на Times Higher Education World University Rankings (THE) и/или Shanghai Ranking, на следећи начин:

1) од 1. до 50. мјеста 10 бодова,

2) од 51. до 100. мјеста 8 бодова,

3) од 101. до 150. мјеста 6 бодова,

4) од 151. до 200. мјеста 4 бода,

5) од 201. мјеста 0 бодова.

(2) Ранг високошколске установе на Times Higher Education World University Rankings (THE) и/или Shanghai Ranking утврђује се на основу увида у важећу Times Higher Education World University Rankings (THE) и/или Shanghai Ranking на дан објављивања конкурса у току текуће академске године, које су доступне на интернет страници Фонда и Министарства.

(3) Ако је високошколска установа рангирана на обје листе, при бодовању се узима ранг-листа на којој је високошколска установа боље рангирана.

Члан 7.

(1) Бодовање по основу критеријума из члана 4. става 1. тачка 3) овог правилника врши се на начин да се просјечна оцјена у досадашњем студирању заокружи на два децимала броја, а добијени број помножи бројем 10.

(2) За студенте који студирају у иностранству, а у случају да систем оцјењивања није идентичан систему који се примјењује у Републици Српској, просјечна оцјена рачуна се по формули за рачунање еквивалентних оцјена, која је наведена у Прилогу 2. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 8.

Бодовање по основу критеријума из члана 4. става 1. тачка 4) овог правилника врши се на следећи начин:

1) друга година студија 1 бод,

2) трећа година студија 2 бода,

3) четврта година студија 3 бода,

4) пета година студија 4 бода,

5) шеста година студија 5 бодова.

Члан 9.

Бодовање по основу критеријума из члана 4. става 1. тачка 5) овог правилника, за студента који испуњава дати критеријум, врши се на начин да се за све положене испите из претходне академске године додјељује 1 бод.

Члан 10.

У случају да два студента или више студената имају једнак број бодова за додјелу стипендија прописаних одредбама овог правилника, стипендија се додјељује студенту са:

- 1) већим бројем бодова по основу остварених резултата у науци и умјетности,
- 2) боље рангиране високошколске установе,
- 3) већом просјечном оцјеном у току досадашњег студирања, респективно.

Члан 11.

(1) Пријава на конкурс са потребном документацијом подноси се електронски, путем апликације која је доступна на интернет страници Министарства и Фонда.

(2) Докази о испуњавању услова из члана 3. овог правилника су:

1) увјерење о држављанству Босне и Херцеговине и Републике Српске,

2) потврда о статусу редовног студента академских студија, тј. да студент први пут уписује годину студија за коју конкурише за додјелу стипендија, с напоменом да није обављао ниједну студијску годину на првом циклусу студија,

3) потврда надлежне високошколске установе на којој студент тренутно похађа први циклус студија о висини остварене просјечне оцјене, с напоменом да је студент положио све испите из претходне године (само за студенте који испуњавају услове), као и предвиђен рок трајања студијског програма.

(3) Доказ о испуњености услова из става 2. тачка 1) овог члана прибавља Министарство по службеној дужности.

(4) Доказе о испуњености услова из става 2. т. 2) и 3) овог члана који се прибављају са универзитета у Републици Српској прибавља Министарство по службеној дужности.

(5) Доказе о испуњености услова из става 2. т. 2) и 3) овог члана који се прибављају на универзитетима у Федерацији Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикту БиХ и високошколским установама у иностранству достављају студенти у електронској форми путем апликације.

Члан 12.

(1) Докази о испуњавању услова из члана 11. став 2. т. 2) и 3) овог правилника који се прибављају на универзитетима у Федерацији Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикту БиХ и високошколским установама у иностранству не могу бити старији од три мјесеца од дана објављивања конкурса.

(2) Уз доказе који се достављају на страном језику доставља се овјерен превод документа на једном од службених језика у Републици Српској.

(3) Студенти који остваре право на стипендију прије потписивања уговора достављају доказе о испуњавању услова из члана 3. овог правилника у оригиналу, осим оних докумената које Министарство прибавља по службеној дужности.

Члан 13.

(1) Докази о оствареним резултатима у науци и умјетности у складу са критеријумима наведеним у табели из Прилога 1. овог правилника, које студенти достављају у електронској форми, подразумевају сљедећа документа:

1) рецензирана и објављена научна монографија или тематски зборник (насловна страна, садржај, податак да је монографија/рад рецензиран, податак о издавачу, податак о додијељеним библиографским подацима (ISBN, СІР и друге), објављен рад (тематски зборник), обилежени аутоцитати аутора и слично),

2) сепарат објављеног рада у научном часопису и податке о датом научном часопису (насловна или насловне стране научног часописа, податак о уређивачком одбору, податак о издавачу научног часописа, садржај научног часописа, податак да је рад рецензиран, објављен рад у цјелини из датог часописа, податак о класификацији рада коју је

извршио научни часопис, доказ о категоризацији научног часописа и слично),

3) сепарат саопштења објављен у цијелости на научном скупу и податке о одржаном научном скупу (насловна или насловне стране зборника радова научног скупа, податак о програмском и/или научном одбору научног скупа, податак о организаторима научног скупа и организационом одбору, садржај зборника радова научног скупа, објављен рад у цјелини из објављеног зборника радова, податак да је рад рецензиран, податак да је рад класификован од стране научног скупа и слично),

4) потврда о учешћу у реализованим научним пројектима,

5) потврда о прихваћеном патенту, издана од надлежне институције,

6) подаци о представљеном умјетничком дјелу (позив или конкурс на основу којег је представљено умјетничко дјело, доказ о учешћу – програм, каталог или програмска књижица (податак о мјесту и времену одржавања, члановима жирија, учесницима и организаторима и слично)),

7) дипломе (потврде, плакете) за освојено I, II или III мјесто и подаци о одржаном такмичењу/фестивалу – програмска књижица или каталог такмичења (такмичарски програм, податак о мјесту и времену одржавања, члановима жирија, учесницима и организаторима такмичења/фестивала и слично),

8) податак о публикованом архитектонском, урбанистичком или архитектонско-урбанистичком пројекту,

9) награде и признања по конкурсима или изложбама из области архитектуре, урбанизма и дизајна (позив или објављени конкурс на основу којег је додијељена награда, освојена награда/одлука жирија, каталог са свим награђеним радовима (у којима се налазе подаци о члановима жирија, учесницима, организаторима и слично).

(2) Приликом бодовања узимају се само резултати (монографије, радови, награде и признања) који нису старији од три године од дана објављивања конкурса.

Члан 14.

(1) Студенти који су претходну академску годину, односно претходних академских година примали стипендију из Фонда "Др Милан Јелић", а испуњавају услове из овог правилника, могу конкурисати за додјелу стипендије као и остали студенти.

(2) У случају из става 1. овог члана, студенту се бодују само они резултати у науци и умјетности који раније нису били бодовани.

Члан 15.

(1) Стипендије се додјељују на основу јавног конкурса.

(2) Конкурс расписује Министарство једном у току академске године и садржи:

- 1) назив и адресу Министарства,
- 2) вријеме трајања конкурса,
- 3) услове и критеријуме за додјелу стипендије,
- 4) потребне доказе о испуњавању услова конкурса,
- 5) врсту, број и висину стипендије.

(3) Конкурс се објављује на интернет страници Министарства и Фонда.

(4) Рок за пријаву је 20 дана од дана објављивања јавног конкурса на интернет страници Министарства и Фонда.

Члан 16.

(1) Министар за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (у даљем тексту: министар) именује комисију од седам чланова, чији је задатак да утврди испуњеност услова из конкурса и да изврши бодовање у складу са утврђеним критеријумима.

(2) На основу извршеног бодовања из става 1. овог члана комисија сачињава прелиминарни ранг-листу за студенте који студирају на универзитетима у Републици Срп-

ској и Босни и Херцеговини и прелиминарну ранг-листу за студенте који студирају на високошколским установама у иностранству у року од 30 дана од дана затварања јавног конкурса.

(3) Прелиминарна ранг-листа за студенте који студирају на универзитетима у Републици Српској и Босни и Херцеговини и прелиминарна ранг-листа за студенте који студирају на високошколским установама у иностранству објављују се на интернет страници Министарства и Фонда.

(4) На ранг-листе из става 3. овог члана студент има право приговора министру у року од осам дана од дана објављивања прелиминарне ранг-листе.

(5) Након разматрања приговора, а најкасније у року од 20 дана од дана објављивања прелиминарне ранг-листе, на приједлог комисије, министар утврђује коначну ранг-листу, која се објављује на интернет страници Министарства и Фонда.

Члан 17.

На основу коначне ранг-листе о додјели стипендија студентима првог циклуса академских студија на универзитетима у Републици Српској и Босни и Херцеговини и студентима првог циклуса академских студија на високошколским установама у иностранству, Министарство и корисник стипендије (у даљем тексту: корисник) закључују уговор о стипендирању, којим се одређују међусобна права, обавезе и одговорности уговорних страна.

Члан 18.

(1) Корисник након завршетка академске године за коју му је стипендија додијељена доставља увјерење о упису у наредну академску годину, односно увјерење о завршетку студија.

(2) Након завршетка школовања у циклусу академских студија у којем је студент користио стипендије, студент је дужан да понуди ангажман на територији Републике Српске, и то на период који одговара времену у којем је био стипендиран.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, корисник који наставља школовање на вишим циклусима академских студија дужан је да Министарству редовно доставља податке о упису и завршетку наредног циклуса, односно наредних циклуса академских студија.

(4) Доказе из ст. 1, 2. и 3. овог члана корисник је дужан да достави у року од 15 дана од дана њиховог настанка.

Члан 19.

(1) Корисник враћа добијена средства за стипендију у случајевима да:

1) обнови студијску годину за коју му је стипендија додијељена,

2) неоправдано прекине школовање или га настави у другој образовној установи без сагласности Министарства,

3) не заврши студије циклуса за које му је стипендија додијељена у року предвиђеном за дати студијски програм,

4) је право на стипендију остварио на бази нетачних, односно неистинитих података.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у случају наступања оправданих околности (тешка болест и сл.) и у случају научно-стручног усавршавања или заснивања радног односа на престижној свјетској научноистраживачкој установи због којих корисник не може испуњавати уговорене обавезе, дужан је да у року од 30 дана од дана настанка тих околности Министарству поднесе писмени захтјев за ослобађање обавезе враћања стипендије.

(3) Уз захтјев из става 2. овог члана, корисник је дужан да приложи одговарајућу документацију којом доказује наступање околности.

(4) О поднесеном захтјеву за ослобађање обавезе враћања стипендије министар доноси рјешење у складу са законом.

Члан 20.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о додјели стипендија студентима првог циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и високошколским установама у иностранству ("Службени гласник Републике Српске", број 89/16).

Члан 21.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 19.02/020-3788/20
11. децембра 2020. године
Бања Лука

Министар,
Мр Срђан Рајчевић, с.р.

ПРИЛОГ 1.

Остварени резултати у науци и умјетности са смјерницама

Група	Врста	Број бодова
1. Научне монографије и тематски зборници (у складу са одредбама правилника Министарства којим се уређује област публиковања научних публикација у Републици Српској)	1.1 Објављена и рецензирана истакнута научна монографија међународног значаја	10
	1.2 Објављена и рецензирана научна монографија међународног значаја	8
	1.3 Објављено и рецензирано поглавље у истакнутој научној монографији међународног значаја	6
	1.4 Објављено и рецензирано поглавље у научној монографији међународног значаја	4
	1.5 Објављена и рецензирана научна монографија националног значаја	7
	1.6 Објављена и рецензирана научна монографија националног значаја	5
	1.7 Објављено и рецензирано поглавље у истакнутој научној монографији националног значаја	3
	1.8 Објављено и рецензирано поглавље у научној монографији националног значаја	2
	1.9 Објављен рад у цјелини у научном тематском зборнику међународног значаја	2
	1.10 Објављен рад у цјелини у научном тематском зборнику националног значаја	1.5
2. Радови објављени у научним часописима (ако су предмет бодовања научни часописи из Републике Српске, бодовање се врши у складу са важећом ранг-листом категорисаних научних часописа коју је прописало Министарство)	2.1 Објављен рад у цјелини у међународном научном часопису који се налази на Science Citation Index (SCI), Social Sciences Citation Index (SSCI), Journal Citation Reports (JCR) и Arts and Humanities Citation Index (A&HCI) листама	10
	2.2 Објављен рад у цјелини у научном часопису међународног значаја	4
	2.3 Објављен рад у цјелини у категорисаном научном часопису у земљама бивше Социјалистичке федеративне републике Југославије	3
	2.4 Објављен рад у цјелини у категорисаном научном часопису прве категорије републичког значаја	3

	2.5 Објављен рад у цјелини у категорисаном научном часопису друге категорије републичког значаја	1.5
	2.6 Објављен рад у цјелини у категорисаном научном часопису треће категорије републичког значаја	1
3. Саопштења са научних скупова (ако је организатор скупа из Републике Српске, бодовање се врши у складу са важећом ранг-листом класификованих и категорисаних научних скупова и одредбама правилника Министарства којим се уређује област публикавања научних публикација у Републици Српској)	3.1 Саопштење са истакнутог међународног научног скупа објављено у цјелини	2
	3.2 Саопштење са међународног научног скупа објављено у цјелини	1.5
	3.3 Саопштење са научног скупа републичког значаја објављено у цјелини	1
	3.4 Саопштење са међународног научно-стручног скупа или међународног студентског научно-стручног скупа објављено у цјелини	1
	3.5 Саопштење са научно-стручног скупа републичког значаја или студентског научно-стручног скупа републичког значаја објављено у цјелини	0.5
4. Пројекти	4.1 Реализован међународни научни пројекат у својству сарадника на пројекту	3
	4.2 Реализован национални научни пројекат у својству сарадника на пројекту	1
5. Патенти	5.1 Реализован и прихваћен патент на међународном нивоу	10
	5.2 Реализован и прихваћен патент на националном нивоу	5
6. Представљање умјетничких дјела	6.1 Представљено умјетничко дјело на манифестацијама од међународног значаја (самостална изложба – до три излагача, цјеловечерњи концерт – солистички, у камерном ансамблу или солиста са оркестром, позоришна представа – ауторска или главна улога, филмско или телевизијско дјело, ауторско дизајнерско остварење, ауторско музичко дјело) по јавном конкурсима или по позиву	3
	6.2 Представљено умјетничко дјело на манифестацијама од републичког значаја (самостална изложба – до три излагача, цјеловечерњи концерт – солистички, у камерном ансамблу или солиста са оркестром, позоришна представа – ауторска или главна улога, филмско или телевизијско дјело, ауторско дизајнерско остварење, ауторско музичко дјело) по јавном конкурсима или по позиву	1
7. Освојене награде на умјетничким манифестацијама	7.1 Освојена награда (I, II или III мјесто) на умјетничкој манифестацији међународног значаја (такмичења, фестивали и слично су умјетничке манифестације међународног значаја ако су вишестепене, елиминаторне, имају ограничен број награда, имају међународни жири из најмање три земље, имају учеснике из најмање пет земаља, имају фонд за награде, имају обезбијеђен штампани материјал и отворен веб-сајт)	3
	7.2 Освојена награда (I, II или III мјесто) на умјетничкој манифестацији републичког значаја са међународним учешћем (такмичења, фестивали и слично су умјетничке манифестације републичког значаја са међународним учешћем ако су једностапне, имају неограничен број награда, имају међународни/национални жири, имају учеснике из најмање три земље, имају фонд за награде, имају обезбијеђен штампани материјал и отворен веб-сајт)	1
8. Објављени архитектонски, урбанистички или архитектонско-урбанистички пројекти	8.1 Реализован архитектонски, урбанистички или архитектонско-урбанистички пројекат објекта, ентеријера или јавног простора који је објављен или публикован у међународном часопису, међународној монографији, међународном каталогу или другој међународној публикацији	4
	8.2 Реализован архитектонски, урбанистички или архитектонско-урбанистички пројекат објекта, ентеријера или јавног простора који је објављен или публикован у националном часопису, монографији, каталогу или другој публикацији републичког значаја	2
9. Награде и признања по конкурсима или изложбама из области архитектуре, урбанизма и дизајна	9.1 Награда на међународном конкурсима који је расписан у складу са важећим правилима у држави у којој је расписан или у складу са правилником међународних организација за област архитектуре, урбанизма и дизајна	3
	9.2 Награда на републичком конкурсима који је расписан у складу са важећим правилима у држави у којој је расписан или у складу са правилником међународних организација за област архитектуре, урбанизма и дизајна	1.5
	9.3 Награда на међународној изложби из области архитектуре, урбанизма и дизајна са каталогом	2
	9.4 Награда на републичкој изложби из области архитектуре, урбанизма и дизајна са каталогом	1.5

ПРИЛОГ 2.

Формула за рачунање еквивалентних оцјена

Оцјена d у систему високог образовања Републике Српске која је еквивалентна некој оцјени s у високошколским установама у иностранству рачуна се линеарном интерполацијом, при чему се најбољој оцјени у датој високошколској установи у иностранству придружује домаћа оцјена 10, а најлошијој пролазној оцјени у датој високошколској установи у иностранству придружује домаћа оцјена 6.

Коришћене ознаке:

s – оцјена у иностраном систему високог образовања за коју се рачуна еквивалент у систему високог образовања Републике Српске;

d – еквивалентна оцјена у систему високог образовања Републике Српске;

s_B – најбоља оцјена у иностраном систему високог образовања;

s_L – најлошија пролазна оцјена у иностраном систему високог образовања.

Еквивалентна оцјена d у систему високог образовања Републике Српске која одговара оцјени s у датој високошколској установи у иностранству рачуна се према формули (1):

$$d = \frac{6 * s_B - 10 * s_L + 4 * s}{s} \quad (1)$$

2357

На основу члана 25. став 2. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), на приједлог Комисије за утврђивање услова испуњености услова за издавање лиценци правним лицима, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗРАДУ РУДАРСКИХ ПРОЈЕКТА**

1. Утврђује се да привредно друштво "Рудар" д.о.о. Тузла, Митра Трифуновића Уче број 9, Тузла, испуњава услове за издавање лиценце за израду рударских пројеката.

2. Лиценца важи од 12.11.2020. године до 12.11.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.07/310-551-1/20
12. новембра 2020. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

2358

На основу члана 60. став 2. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), на приједлог Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање лиценци правним лицима у области рударства, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОСЛОВА ЗАШТИТЕ НА РАДУ У ОБЛАСТИ РУДАРСТВА**

1. Утврђује се да "ЕФТ Рудник и термоелектрана Станари" д.о.о. Станари, Станари бб, испуњава услове за издавање лиценце за обављање послова заштите на раду у области рударства.

2. Лиценца важи од 12.11.2020. године до 12.11.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.07/310-545-1/20
12. новембра 2020. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

2359

На основу члана 11. став 2. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), на приједлог Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање лиценци правним лицима у области рударства, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗВОЂЕЊЕ РУДАРСКИХ РАДОВА У ПОВРШИНСКОЈ ЕКСПЛОАТАЦИЈИ**

1. Утврђује се да "Radanović company" д.о.о. Требиње, Требињских бригада бб, испуњава услове за издавање

лиценце за извођење рударских радова у површинској експлоатацији неметаличних минералних сировина које се користе за добијање грађевинског материјала, техничког грађевинског камена, украсног камена, пијеска и шљунка, који се користе за производњу опекарско-керамичких материјала или креча и који се користе за производњу пунила у индустрији и транспорту.

2. Лиценца важи од 12.11.2020. године до 12.11.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.07/310-399-2/20
12. новембра 2020. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

2360

На основу члана 11. став 2. и члана 90. став 1. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", број 62/18) и члана 25. став 1. Правилника о издавању и одузимању лиценци за обављање послова у области рударства ("Службени гласник Републике Српске", бр. 109/18 и 7/19), на приједлог Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање лиценци правним лицима у области рударства, министар енергетике и рударства д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИСПУЊЕЊУ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗВОЂЕЊЕ РУДАРСКИХ РАДОВА У ПОВРШИНСКОЈ ЕКСПЛОАТАЦИЈИ**

1. Утврђује се да "Мајнех" д.о.о. Пале, Младена Тодоровића 9, Пале, испуњава услове за издавање лиценце за извођење рударских радова у површинској експлоатацији неметаличних минералних сировина које се користе за добијање грађевинског материјала, техничког грађевинског камена, украсног камена, пијеска и шљунка, који се користе за производњу опекарско-керамичких материјала или креча и који се користе за производњу пунила у индустрији и транспорту.

2. Лиценца важи од 19.11.2020. године до 19.11.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са одредбама Закона о рударству.

3. Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.07/310-792-4/19
19. новембра 2020. године
Бањалука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске

На основу одредбе члана 21. став 1. тачка 2. и члана 44. став 8. Закона о гасу ("Службени гласник Републике Српске", број 22/18), члана 17. став 6. Правилника о сертификацији оператора транспортног система природног гаса ("Службени гласник Републике Српске", број 31/19) и члана 33. став 1. тачка г. Пословника о раду Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 59/10), у поступку по Захтјеву Акционарског друштва за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале за сертификацију оператора транспортног система природног гаса, уз прибављено претходно Мишљење Секретаријата Енергетске заједнице, Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, на 160. редовној сједници, одржаној 18.11.2020. године, у Требињу, д о н и ј е л а ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ЦЕРТИФИКАЦИЈИ ОПЕРАТЕРА ТРАНСПОРТНОГ СИСТЕМА ПРИРОДНОГ ГАСА**

1. Цертифицикује се оператор транспортног система природног гаса Акционарско друштво за транспорт и управљање

ње транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале, према моделу власничког раздвајања, за дионице гасоводног система Шепак-Каракај и Каракај-Зворник са припадајућим објектима, постројењима и опремом.

2. Налаже се Акционарском друштву за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале да приликом доношења одлука које се односе на дјелатност транспорта и управљање транспортним системом природног гаса према повезаним лицима или у случају постојања личног интереса такве одлуке доноси већином гласова чланова Управног одбора који немају интереса у том послу и нису представници повезаног лица, а у случају да таква већина не постоји, већином гласова акционара који немају лични интерес и који нису представници повезаног лица.

3. Утврђује се да господин Милан Ђукић нема овлашћење да користи гласачко право у Управном одбору Акционарског друштва за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале.

4. Налаже се Акционарском друштву за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале да у континуитету обезбјеђује услове независности оператора транспортног система и да без одлагања извјештава Регулаторну комисију за енергетику Републике Српске о свим промјенама у структури капитала, промјенама у органима управљања или законског заступања, те одлукама и начину гласања Скупштине акционара.

5. Рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се, заједно са Мишљењем Секретаријата Енергетске заједнице, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске.

Образложење

Акционарско друштво за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале (у даљем тексту: Подносилац захтјева) доставило је Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија), на прописаном образцу ОБ.Ц.04.01, са пратећом документацијом, Захтјев за сертификацију оператора транспортног система природног гаса – власничко раздвајање, број: 01-688/19, од 12.9.2019. године (у даљем тексту: Захтјев), за дионице транспортног система Шепак-Каракај, дужине 19,7 km, и Каракај-Зворник, дужине 4,5 km, са припадајућим објектима, постројењима и опремом. Захтјев је у Регулаторној комисији заведен 16.9.2019. године, под бројем: 01-334-1/19.

Подносилац захтјева је, у вријеме подношења Захтјева, посједовао дозволу за обављање дјелатности управљања системом за транспорт природног гаса и дозволу за обављање дјелатности транспорта природног гаса, које су издате рјешењима бр. 01-238-11/14/P-88-222 и 01-239-5/14/P-88-223, од 30.7.2014. године, на период важења од пет година. Рјешењем Регулаторне комисије, број: 01-488-7/18/P-102-13, од 7.2.2019. године, период важења дозвола, у складу са одредбама Закона о гасу, продужен је до 23.3.2020. године. Иначе, Подносилац захтјева је дјелатност управљања системом за транспорт природног гаса и дјелатност транспорта природног гаса обављао од 30.7.2009. године у складу са дозволама за обављање дјелатности издатим од стране Регулаторне комисије. У претходном периоду Регулаторна комисија вршила је надзор над радом Подносиоца захтјева, при чему је вршена контрола поштовања услова издатих дозвола.

Након обраде поднесеног захтјева, утврђено је да Захтјев није уредан, односно да садржи одређене недостатке који спречавају даље поступање по истом, па је од Подносиоца захтјева затражено да отклони утврђене недостатке, са прецизирањем коју је документацију потребно доставити.

Пошто је Подносилац захтјева доставио допуну Захтјева са траженом документацијом и отклонио утврђене недостатке, Регулаторна комисија је, на основу одредбе члана 14. Правилника о сертификацији оператора тран-

спортног система природног гаса (у даљем тексту: Правилник), 27.1.2020. године, о уредно поднијетом захтјеву за сертификацију обавијестила Подносиоца захтјева и објавила обавјештење за јавност на својој интернет страници, огласној табли и у дневним новинама "Глас Српске". У обавјештењу за јавност дате су основне информације о Захтјеву, начину на који заинтересована лица могу добити додатне информације и остварити увид у Захтјев, начину и року достављања коментара заинтересованих лица, те информације које се односе на могућност учешћа заинтересованих лица у поступку ако имају посебно право или правни интерес да учествују у поступку. Током поступка није било достављених коментара ни поднесених захтјева заинтересованих лица за учешће у поступку.

С обзиром на то да током овог поступка није било достављених коментара ни поднесених захтјева заинтересованих лица за учешће у поступку, да није било спорних питања у вези са сертификацијом оператора транспортног система, те да су у поступку достављени докази на основу којих се може цијенити о испуњености критеријума за сертификацију, у смислу одредбе члана 16. Правилника, није одржана јавна расправа.

Регулаторна комисија је на 142. редовној сједници, одржаној 28.4.2020. године, утврдила Приједлог рјешења о сертификацији оператора транспортног система природног гаса, број: 01-334-6/19/P-142-91.

На основу одредбе члана 44. став 5. Закона о гасу, наведени приједлог рјешења је 28.4.2020. године упућен Секретаријату Енергетске заједнице на претходно мишљење. На тражење Секретаријата Енергетске заједнице Регулаторна комисија је, у два наврата, и то 2.6.2020. године и 14.8.2020. године, доставила додатну документацију и образложења која се односе на поднесени захтјев о сертификацији оператора транспортног система природног гаса. Дана 9.9.2020. године путем видео-линка одржан је консултативни састанак представника Регулаторне комисије, представника Секретаријата Енергетске заједнице и представника Подносиоца захтјева, на ком су размотрене нејасноће у погледу власништва над транспортним системом, спремности за вршење функције оператора транспортног система, услова независности и раздвајања дјелатности и власничке структуре капитала.

Дана 18.9.2020. године Секретаријат Енергетске заједнице је Регулаторној комисији, електронским путем, доставио Мишљење 2/20 о Приједлогу рјешења, број: 01-334-6/19/P-142-91, од 28.4.2020. године.

У достављеном Мишљењу истиче се да Секретаријат подржава сертификацију Подносиоца захтјева, уз навођење препорука и услова који треба да буду додатно размотрени и образложени и садржани у коначној одлуци Регулаторне комисије, како слиједи:

- изричито истаћи да сертификација "Гас промета" само обухвата рад транспортног система на дионицама Шепак-Каракај и Каракај-Зворник;

- оцијенити способност "Гас промета" да спроводи задатке ОТС-а како је описано у члану 13. Директиве о гасу и верификацију да ли "Гас промет" располаже људским, техничким и финансијским ресурсима који су неопходни за обављање таквих задатака и нарочито да ли и како запослени обављају задатке на које се упућује у члану 13. Директиве о гасу, да ли и које привредно друштво које пружа било које услуге је екстерно ангажовано, да ли у случају екстерно ангажовања "Гас промет" заиста надгледа, контролише и обезбјеђује инструкције привредном друштву које пружа услуге и да ли привредно друштво које пружа услуге испуњава захтјева за раздвајање;

- захтијевати да екстерно ангажовање за контролу притиска за гас према другом ОТС-у који захтијева сертификацију/или је сертификован као власнички раздвојен буде засновано на комерцијалном уговору (уговору о пружању услуга) према одговарајућој накнади и дајући права "Гас промету" за одговарајућу контролу, доношење одлука и права надокнаде и утврдити да "Гас промет" има довољно ресурса да надгледа, контролише и обезбјеђује инструкције оператору компресорске станице;

- оцијенити да ли Република Српска и/или "Србијагас" спроводе контролу над "Гас прометом" у складу са критеријумима постављеним од стране Секретаријата;

- оцијенити да ли и које гаранције постоје да се обезбиједи структурално одвајање унутар Владе и да се избјегне да дође до поравнања позиција између три фонда која су у власништву Републике Српске, као и са менаџментом ГАС-РЕС-а и, у недостатку довољних гаранција, тражити одговарајуће мјере;

- тражити да "Србијагас" ограничи своја акционарска права у "Гас промету" на пасивна финансијска права (тј. право да добија само дивиденде које су резултат тих акција без права гласа у Скупштини акционара и без права да именује, номинује или предложи неког члана Управног одбора);

- тражити замјену господина Ђукића у Управном одбору "Гас промета".

Одредбом члана 37. став 1. Закона о гасу прописано је да енергетски субјект који посједује систем за транспорт природног гаса у Републици, или неки његов посебан дио, може обављати дјелатност транспорта и управљања транспортним системом и бити оператер транспортног система уколико:

- обавља пренос природног гаса кроз гасоводе под притиском ($p \geq 16$ бара) који не обухватају гасоводе од производних поља и гасоводе који се примарно користе за дистрибуцију природног гаса с циљем његове испоруке крајњим купцима, искључујући снабдијевање,

- је приликом извршавања својих обавеза и обављања задатака на основу закона независан од свих других дјелатности које се односе на природни гас, као што су производња, дистрибуција, складиштење, снабдијевање природним гасом, и од повезаних комерцијалних интереса, изузев у посебним случајевима, при чему се независност остварује и обезбеђује раздвајањем оператера транспортног система у складу са законом, те

- да се дозвола за обављање дјелатности транспорта и управљања транспортним системом издаје сертификованом оператеру транспортног система.

Одредбом члана 37. став 2. Закона о гасу прописано је да се независност оператера транспортног система обезбеђује на начин да исти енергетски субјект или друго правно лице, односно предузетник не могу истовремено да:

- директно или индиректно контролишу или имају друга права над оператером транспортног система или преносног система електричне енергије, као нити над транспортним системом или преносним системом за електричну енергију,

- директно или индиректно контролишу или имају друга права над енергетским субјектом који обавља неку од дјелатности производње или снабдијевања природним гасом или електричном енергијом, те

- именују чланове органа енергетског субјекта или да је члан органа енергетског субјекта који управљају или законски заступају оператера транспортног система или преносног система електричне енергије, као ни власника транспортног система или преносног система електричне енергије и директно или индиректно да контролишу или имају друга права над енергетским субјектом који обавља неку од дјелатности производње или снабдијевања природним гасом или електричном енергијом.

Права над оператером транспортног система из члана 37. став 2. Закона о гасу обухватају овлашћења да се користи гласачко право, овлашћења да се именују чланови органа енергетског субјекта којим управљају или законски заступају енергетски субјект или посједују већински удио.

Одредбом члана 37. став 4. Закона о гасу прописано је да није дозвољено оператеру транспортног система или његовим запосленим давати повјерљиве пословне податке којима располаже о енергетским субјектима трећим лицима.

Након разматрања Захтјева и приложене документације, а посебно увидом у акте:

- Одлуку Владе Републике Српске о оснивању Подносиоца захтјева, број: 02/1-020-1505/98, од 29.7.1998. године;

- Регистар основних средстава са стањем на дан 30.6.2019. године;

- Попис објеката, постројења, опреме и уређаја ТС са техничким параметрима, од 27.8.2019. године;

- Списак свих транспортних система или његових дијелова који су у власништву Подносиоца захтјева у Републици Српској, као и интерконектора, од 27.8.2019. године;

- Уговор о уређењу имовинскоправних односа, статусно-правних питања и улагања капитала у АД "Гас промет" Пале, закључен између ЈП "Србијагас" Нови Сад, АД "Гас промет" Пале и Инвестиционо-развојне банке Републике Српске, од 11.3.2019. године, и

- Лист непокретности број: 1823/2, број: 21.21-952.1-2-214/2019, од 30.8.2019. године, за гасну станицу, и Рјешење број: 21.21/951-124-2406/2017, од 16.11.2018. године, о утврђивању садржаја непокретности на земљишту и објектима за гасну станицу и гасовод Зворник, Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Бања Лука, Катастарска општина Зворник,

утврђено је да је Подносилац захтјева власник, односно да посједује транспортни систем природног гаса на дионицама Шепак-Каракај, дужине 19,7 km, и Каракај-Зворник, дужине 4,5 km, са припадајућим објектима, постројењима и опремом, па се сертификација из овог рјешења односи на ове дионице транспортног система.

Подносилац захтјева је основан Одлуком Владе Републике Српске о оснивању, број: 02/1-020-1505/98, од 29.7.1998. године. Одлуком Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2053/07, од 6.12.2007. године, Подносилац захтјева је овлашћен да обавља дјелатност оператера транспортног система у сектору природног гаса. У току 2008. године донесен је Закон о гасу, којим је успостављен законодавни и регулаторни оквир за сектор природног гаса. На основу овог закона, Подносилац захтјева обавља дјелатност управљања системом за транспорт природног гаса и дјелатност транспорта природног гаса од 30.7.2009. године у складу са дозволама издатим од стране Регулаторне комисије. Ове дозволе су усклађиване са измјенама Закона о гасу 2012. године и њихова важност је продужена у складу са важећим Законом о гасу. У моменту подношења захтјева Подносилац захтјева је обављао дјелатност управљања системом за транспорт природног гаса на територији Републике Српске за транспортни систем дужине 64,2 km и обављао дјелатност транспорта природног гаса на дионицама транспортног система Шепак-Каракај, дужине 19,7 km, и Каракај-Зворник, дужине 4,5 km.

У периоду од 2009. године Регулаторна комисија је вршила надзор над радом Подносиоца захтјева, као оператера транспортног система природног гаса у Републици Српској, кроз надзорне провјере и поступке извјештавања, те спроводила поступке издавања дозвола за обављање енергетских дјелатности. На основу расположивих података утврђено је да транспортни систем Подносиоца захтјева има капацитет од око 710 mcm/god, од којих се око 250 mcm/god користи на основу годишњих уговора о капацитету. Такође је утврђено да Подносилац захтјева обезбеђује сигуран и безбједан рад транспортног система у складу са законима и прописима Републике Српске, има успостављене процедуре за редовно и ванредно одржавање транспортног система, услуге приступа треће стране, номинације, алокацију капацитета, услове за прикључење, захтјеве за мјерне уређаје, помоћне услуге, интерконекције, услове за прекиде испоруке, начине размјене података итд., у складу са Правилима о раду транспортног система, као подзаконског акта на које је, у складу са Законом о гасу, сагласност дала Регулаторна комисија. Подносилац захтјева редован приход остварује на основу тарифа одобрених од стране Регулаторне комисије у складу са тарифном методологијом за транспорт природног гаса. Тарифе су одређене за све улазе и излазе са транспортног система. На свим улазима и излазима са транспортног система постоје урађена верификована мјерила и успостављен је систем евидентирања

количина и размјене података са свим корисницима система. У претходном периоду Подносилац захтјева је имао до три корисника транспортног система. Подносилац захтјева има 13 запослених, те располаже довољним финансијским средствима за управљање транспортним системом на доницама транспортног система Шепак-Каракај, дужине 19,7 km, и Каракај-Зворник, дужине 4,5 km, у укупној дужини од 24,2 km. Транспортни систем Подносиоца захтјева обухвата цјевоводе, примопредајну станицу Каракај, главну мјерно-регулациону станицу Каракај, у оквиру које се налази регулациона станица Бинач и мјерно-регулациона станица КПГ, мјерно-регулациону станицу Зворник и другу опрему.

Транспортни систем којим управља Подносилац захтјева је био дио транспортне цјелине предатног гасовода бивше Југославије и нема своју компресорску станицу. Компресорска станица, која се налази у Батајници, у Републици Србији, служи за потребе низгасних транспортних система у Републици Србији и за потребе транспортних система у БиХ. Трошкови се преносе на кориснике система у БиХ кроз излазну тарифу на граници са БиХ. Подносилац захтјева и ЈП “Србијагас” Нови Сад, као сусједни оператер транспортног система, уредили су радне режиме који омогућују безбједан и сигуран рад система Споразумом о радном режиму, од 28. новембра 2017. године. Подносилац захтјева је са “Транспортгасом Србија” д.о.о. Нови Сад, као оператером узгасног транспортног система, 16.9.2020. године, склопио нови Споразум о радном режиму. Споразум о радном режиму је усаглашен скуп правила и процедура за управљање свим операцијама које се дешавају на тачки интерконекције с циљем ефикаснијег рада, обрачуна и управљања сусједним транспортним системима.

У досадашњем обављању наведених енергетских дјелатности у сектору природног гаса није било покренутих спорова пред Регулаторном комисијом против Подносиоца захтјева од стране корисника система.

На основу чињеница којима располаже Регулаторна комисија, те на основу приложене документације, утврђено је да Подносилац захтјева спроводи кључне функције оператера транспортног система, те посједује људске, техничке, организационе и финансијске ресурсе који су неопходни за обављање тих задатака, те да испуњава услове из одредби члана 37. став 1. Закона о гасу за издавање сертификата.

На основу изјава овлашћених лица и расположивих доказа утврђено је да је Подносилац захтјева, приликом извршавања својих обавеза и обављања задатака, независан од свих других дјелатности које се односе на природни гас, чиме је испуњен услов из члана 37. став 1, односно из члана 36. став 3. Закона о гасу.

Што се тиче независности у односу на производњу природног гаса, она није спорна јер се у Републици Српској не обавља дјелатност производње природног гаса. Из рјешења о регистрацији је утврђено да Подносилац захтјева није регистрован за обављање ове дјелатности, као ни за дјелатност трговине и снабдијевања природним гасом.

Регулаторна комисија је издала шест дозвола за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, које су тренутно важеће. Поједини акционари Подносиоца захтјева имају мањинске власничке удјеле у привредним друштвима која се баве и имају дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом. ЈП “Србијагас” а.д. Нови Сад је већински власник са удјелом од 80% привредног друштва “Бијељина-гас” д.о.о. Бијељина.

Привредно друштво “Бијељина-гас” д.о.о. Бијељина од тренутка прибављања дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, односно од 26. јануара 2012. године уопште није обављало ову дјелатност. Активности овог привредног друштва биле су усмјерене на изградњу дистрибутивног система природног гаса у граду Бијељини на основу прибављене концесије и одговарајућих дозвола. Дозволом за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом овом привредном друштву утврђене су обавезе у погледу раздвајања дјелатности. ЈП

“Србијагас” а.д. Нови Сад, као субјект који је лиценциран у Републици Србији за трговину природним гасом, нема могућност да самостално обавља било какву дјелатност на територији Републике Српске без прибављања одговарајуће дозволе од стране Регулаторне комисије. Регулаторна комисија врши редовне надзорне провјере над радом привредног друштва “Бијељина-гас” д.о.о. Бијељина, као корисником дозволе за обављање дјелатности трговине и снабдијевања природним гасом, те се на тај начин у континуитету прати испуњеност услова ове дозволе.

ГАС-РЕС д.о.о. Бањалука је увозник и највећи снабдјелач природног гаса у Републици Српској. Оснивач и власник овог привредног друштва је Република Српска у 100%-ном износу.

Привредна друштва “Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево и “Зворник стан” а.д. Зворник корисници су дозвола за трговину и снабдијевање природним гасом. Поменута привредна друштва обављају дјелатности снабдијевања природним гасом на својим дистрибутивним системима. Акцијски фонд Републике Српске има власнички удио у привредном друштву “Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево од 29,999998%. ПРЕФ а.д. Бањалука¹ има власничке удјеле у “Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево 10,000018% и “Зворник стан” а.д. Зворник 10,000013%. Фонд за реституцију Републике Српске АД Бањалука² има власнички удио у привредном друштву “Сарајево-гас” а.д. Источно Сарајево 5,000012%.

О условима испуњавања прописаних обавеза у вези са независности оператера транспортног система природног гаса, као и раздвајања дјелатности у сектору природног гаса, Регулаторна комисија ће водити рачуна приликом издавања нових дозвола за обављање дјелатности у Републици Српској и у оквиру редовних активности надзора над постојећим корисницима дозвола.

Увидом у Уговор о организовању “Гас промет” АД Пале (Пречишћени текст), број: УО/60-30-363/19, од 22.5.2019. године, и Статут “Гас промет” АД Пале (Пречишћени текст), број: УО/60-30-354/19, од 15.5.2019. године, утврђено је да се овим актима прописују овлашћења, начин заступања, коришћења гласачког права, начин именовања органа управљања, односно Скупштине акционара, Управног одбора и директора привредног друштва.

На основу Рјешења о регистрацији Окружног привредног суда у Источно Сарајево, број: 061-0-Рег-19-000 465, од 22.5.2019. године, и Извода Централног регистра хартија од вредности АД Бања Лука, број: 01-11042/19, досије 06-39/05, од 23.7.2019. године, из књиге акционара Подносиоца захтјева са стањем на дан 22.7.2019. године утврђено је да је Подносилац захтјева основан као акционарско друштво са сљедећим власничким удјелима:

- ЈП “Србијагас” Нови Сад са 39,14% акција,
- Акцијски фонд Републике Српске Бања Лука са 26,09% акција,
- DUIF Management Solutions – OIAF Aktiva Invest Fond са 16,52% акција,
- ПРЕФ АД Бања Лука са 10% акција,
- Фонд за реституцију РС АД Бања Лука са 5% акција,
- DUIF Management Solutions – OIAF Bors Invest Fond са 1,47% акција, те
- мали акционари са укупно 1,78% акција.

Увидом у изјаве овлашћеног лица Подносиоца захтјева, списак чланова органа управљања, спискове запослених и чланове органа управљања акционара Подносиоца захтјева, одлуке Скупштине акционара о именовању Управног одбора и Одлуку Управног одбора о именовању директора у привредном друштву, листе акционара Централног регистра хартија од вредности, изводе Централног регистра хартија од вредности утврђено је да нико од акционара у Подносиоцу захтјева нема већински удио у капиталу.

¹ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=PREF+AD+BANJA+LUKA>

² <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=FOND+ZA+RESTITUCIJA+RS+AD+BANJA+LUKA>

Овлашћени заступник Подносиоца захтјева је својим изјавама потврдио да нико од представника јавне власти, која у власничкој структури има мањинске удјеле акција код Подносиоца захтјева, нема директну или индиректну контролу ни већински удио код Подносиоца захтјева и да исти представници јавне власти немају истовремено директну или индиректну контролу над Подносиоцем захтјева и енергетским субјектима који обављају енергетске дјелатности производње или снабдијевања електричном енергијом или природним гасом, нити над оператером транспортног система или оператором преносног система електричне енергије, као ни над транспортним системом за природни гас или преносним системом за електричну енергију.

На основу списка акционара утврђено је да на дан 22.7.2019. године Подносилац захтјева има 44 акционара.

На основу приложених доказа оцијењено је да нико од акционара Подносиоца захтјева не посједује већински пакет акција, односно не посједује већински удио, те самим тим нема могућност да директно или индиректно контролише истовремено и Подносиоца захтјева и друге субјекте који обављају неку од дјелатности производње или снабдијевања природним гасом или електричном енергијом.

Имајући у виду власничко учешће у Подносиоцу захтјева, може се закључити да ниједан акционар посебно не спроводи директну контролу у погледу одлучивања на Скупштини акционара као што је избор Управног одбора и слично гдје се тражи проста већина. Поред тога, треба истаћи да је за неке одлуке, као што су измјене и допуне оснивачког акта и Статута, повећање и смањење основног капитала, о статусним промјенама, одлукама о стицању и располагању имовином велике вриједности и промјени облика и престанку друштва, потребна квалификована већина, односно позитивно гласање најмање 2/3 гласова акционара.

Статутом Подносиоца захтјева ниједном акционару нису додијељена нека посебна права на основу којих они могу извршити одлучујући утицај на састав и доношење одлука у управљачким органима нити је предвиђена могућност вета на стратешке одлуке за које је потребна 2/3 већина гласова у Скупштини акционара.

У складу са Законом о привредним друштвима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 127/08, 58/09, 100/11, 67/13, 100/17 и 82/19), Подносилац захтјева је организован као отворено привредно друштво. Оснивачи Друштва су акционари са Листе акционара Централног регистра хартија о вриједности а.д. Бања Лука, који води евиденције о власницима у књизи акционара. Скупштину акционара чине акционари са списка акционара из Централног регистра. Свака акција даје право на један глас на Скупштини акционара пропорционално броју акција у власништву. Сваки акционар, лично или преко пуномоћника, има право учествовати и одлучивати у раду Скупштине акционара. Пуномоћ се по правилу даје за једну или више сједница Скупштине акционара, на одређено вријеме или до опозива, те не постоји посебна одлука о именовању чланова Скупштине акционара.

Све акције су обичне и њихова номинална вриједност износи 1 номиналну КМ и свака акција вриједи један глас. Одредбом члана 24. Статута Подносиоца захтјева прописано је да свака акција Друштва даје акционару иста права у складу са законом и Статутом, што, између осталог, укључује и право гласа у Скупштини акционара Друштва тако да једна акција даје прво на један глас, те у том погледу нису прописани никакви изузеци.

Не постоје околности које указују да мањински акционари утичу или блокирају доношење стратешких одлука. ЈП "Србијагас" Нови Сад, Акцијски фонд Републике Српске, DUIF Management Solutions –OIAF Aktiva Invest Fond, ПРЕФ АД Бања Лука, Фонд за реституцију РС АД Бања Лука, DUIF Management Solutions – OIAF Bors Invest Fond немају већински удио у капиталу нити имају међусобне уговоре на основу којих би се могло утицати или блокирати доношење стратешких одлука Подносиоца захтјева.

Поред саме документације достављене уз Захтјев од стране Подносиоца захтјева, Регулаторна комисија је про-

вјеравала и остварила увид и у осталу расположиву документацију енергетских субјеката у Републици Српској који имају дозволе за обављање дјелатности, те остварила увид и у јавне регистре доступне на Бањалучкој берзи и Централном регистру Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

На основу увида у извјештаје са Бањалучке берзе (www.blberza), као и увида у документацију која је доступна Регулаторној комисији, утврђени су сљедећи удјели акционара Подносиоца захтјева у другим енергетским субјектима који обављају неку од дјелатности производње или снабдијевања природним гасом или електричном енергијом у Републици Српској:

- ЈП "Србијагас" а.д. Нови Сад³ посједује 80% власничких удјела у привредном друштву "Бијељина-гас" д.о.о. Бијељина (привредно друштво из сектора природног гаса – снабдијевање природним гасом);

- Акцијски фонд Републике Српске⁴ има власнички удио у привредним друштвима како сlijеди:

- "Сарајево-гас" а.д. Источно Сарајево - 29,999998% (привредно друштво из сектора природног гаса – снабдијевање природним гасом);

- DIUF Management Solutions – OIAF Aktiva Invest FOND⁵ има власничке удјеле како сlijеди:

- "Електрокрајина" а.д. Бања Лука - 1,130492% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електро Добој" а.д. Добој - 1,005686% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије) и

- "Хидроелектране на Дрини" а.д. Вишеград - 0,840419% (производња електричне енергије);

- ПРЕФ а.д. Бањалука⁶ има власничке удјеле како сlijеди:

- "Електрокрајина" а.д. Бања Лука - 10,239107% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електро Добој" а.д. Добој - 10,133935% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Електродистрибуција" а.д. Пале – 10,203750% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Електрохерцеговина" а.д. Требиње - 10,200706% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електро-Бијељина" а.д. Бијељина - 10,275547% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Дрини" а.д. Вишеград - 10,043168 (производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Врбасу" а.д. Мркоњић Град - 10,045743% (производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Требишњици" а.д. Требиње - 10,067443% (производња електричне енергије),

- "РИТЕ Угљевик" а.д. Угљевик - 10,089352% (производња електричне енергије),

- "РИТЕ Гацко" а.д. Гацко - 10,056762% (производња електричне енергије),

- "Зворник стан" а.д. Зворник - 10,000013% (привредно друштво из сектора природног гаса – снабдијевање природним гасом),

³ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=JP+SRBIJAGAS+NOVI+SAD>

⁴ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=AKCIJSKI+FOND+RS+AD+BANJA+LUKA>

⁵ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=DUIF+MANAGEMENT+SOLUTIONS+-+OIAF+AKTIVA+INVEST+FOND>

⁶ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=PREF+AD+BANJA+LUKA>

- "Сарајево-гас" а.д. Источно Сарајево - 10,000018% (привредно друштво из сектора природног гаса – снабдијевање природним гасом);

- Фонд за реституцију Републике Српске АД Бањалука⁷ има власничке удјеле у привредним друштвима како слиједи:

- "Електрокрајина" а.д. Бања Лука - 5,000000% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електро Добој" а.д. Добој - 5,000000% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Електродистрибуција" а.д. Пале - 5,000000% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Електрохерцеговина" а.д. Требиње - 4,999999% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електро-Бијељина" а.д. Бијељина - 5,000001% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Дрини" а.д. Вишеград - 5,000000% (производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Врбасу" а.д. Мркоњић Град - 5,000000% (производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Требишњици" а.д. Требиње - 5,000000% (производња електричне енергије),

- "РиТЕ Угљевик" а.д. Угљевик - 5,000000% (производња електричне енергије),

- "РиТЕ Гацко" а.д. Гацко - 5,000000% (производња електричне енергије),

- "Сарајево-гас" а.д. Источно Сарајево - 5,000012% (привредно друштво из сектора природног гаса – снабдијевање природним гасом);

- DIUF Management Solutions – OAIF BORS Invest FOND⁸ има власничке удјеле у привредним друштвима како слиједи:

- "Електрокрајина" а.д. Бања Лука - 0,512199% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Електродистрибуција" а.д. Пале - 1,067575% (дистрибуција електричне енергије, јавно снабдијевање електричном енергијом и производња електричне енергије),

- "Електрохерцеговина" а.д. Требиње - 2,309139% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом),

- "Хидроелектране на Врбасу" а.д. Мркоњић Град - 1,121273% (производња електричне енергије),

- "Хидроелектране на Требишњици" а.д. Требиње - 0,721140% (производња електричне енергије),

- "РиТЕ Угљевик" а.д. Угљевик - 0,742644% (производња електричне енергије),

- "РиТЕ Гацко" а.д. Гацко - 0,977525% (производња електричне енергије);

- DIUF Management Solutions – OMIF VB FOND⁹ има власничке удјеле у привредним друштвима како слиједи:

- "Електрохерцеговина" а.д. Требиње - 0,561449% (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом) и

- остали акционари – физичка лица немају удјела у другим привредним друштвима.

Поред наведених података, подаци о управи појединих акционара су доступни и на интернет страници Комисије

за хартије од вриједности Републике Српске www.secrs.ba^{10, 11, 12, 13, 14, 15}.

Оснивач, односно власник Мјешовитог холдинга "Електропривреда Републике Српске" МП а.д. Требиње и ГАС-РЕС д.о.о. Бањалука је Република Српска у 100%-тном износу, па због тога ова привредна друштва представљају јавна предузећа у смислу одредбе члана 2. Закона о јавним предузећима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/04 и 78/11). Дакле, у наведеним привредним друштвима као акционар или оснивач не постоји нико од наведених акционара Подносиоца захтјева, иако су у коначници и поједини фондови, са посебним органима управљања, у власништву Републике Српске.

Такође, у Републици Српској не постоје енергетски субјекти из сектора електричне енергије који управљају електранама које користе природни гас као енергент. Мјешовити холдинг "Електропривреда Републике Српске" МП а.д. Требиње ни у једном сегменту пословања не користи природни гас нити има дозволу за обављање било које дјелатности у сектору природног гаса. Именоване управе (директора и извршних директора) у овим привредним друштвима, као јавним предузећима, јесте у надлежности надзорног одбора привредног друштва, на основу одредбе члана 7. тачка д. Закона о јавним предузећима.

Скупштина акционара Подносиоца захтјева именује Управни одбор Друштва, а директоре и извршене директоре именује Управни одбор Друштва у складу са чл. 281. и 304. Закона о привредним друштвима и чл. 49. и 52. Статута Друштва, тако да јавне институције Републике Српске немају никакву директну надлежност нити могу самостално доносити одлуке у том погледу.

Увидом у Правилник о чувању пословне тајне, број: УО/59-29-350/19, од 15.4.2019. године, утврђено је да Подносилац захтјева има усвојен акт којим утврђује појам и врсту повјерљивих информација којима као оператер транспортног система располаже, начин заштите њихове тајности, као и санкције у случају повреде одредаба о заштити тајности које се односе на акционаре, заступнике и чланове Управног одбора, чиме је испуњен услов из члана 37. став 4. Закона о гасу.

На основу наведених доказа утврђено је да у власничкој структури Подносиоца захтјева постоје два акционара са значајним удјелом, односно удјелом који се креће у распону 20-50%, те је, с циљем обезбјеђења испуњености услова из члана 37. став 2. Закона о гасу, било потребно прописати начин доношења одлука у случају постојања личног интереса или односа са повезаним лицима, а у смислу одредби чл. 31-35. Закона о привредним друштвима, те је одлучено као у тачки 2. диспозитива овог рјешења.

На основу расположиве документације утврђено је да постоје иста лица која су од стране акционара Подносиоца захтјева именована у органе управљања у Подносиоцу захтјева, а истовремено су и чланови органа управљања у другим привредним друштвима која се баве природним гасом. Тако је утврђено да је господин Милан Ђукић члан Управног одбора Подносиоца захтјева, као и члан у управним тијелима привредних друштва у Републици Србији ЈП "Србијагас" а.д. Нови Сад и ДП "Нови Сад - Гас" д.о.о. Нови Сад која обављају дјелатност трговине и снабдијевања природним гасом и друге дјелатности у сектору природног гаса. Наведено је у супротности са одредбом члана 37. став

¹⁰ <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/EmitentiFull.aspx?id=2b5d44bf-490f-48d7-bbbf-9b8778fe66af>

¹¹ <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/IFFull.aspx?id=0ca49668-b304-4829-aa07-8cae6324b2af&idDUIF=05dfcd52-4bee-477c-b031-2fcc556ac3be&idRE=00000000-0000-0000-0000-000000000000&idFondTip=c62e6a99-3912-4ee9-914e-d64b6d5c8f09>

¹² <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/EmitentiFull.aspx?id=c27f0354-4120-41a7-a4de-5125a57f7e99>

¹³ <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/IFFull.aspx?id=4a4a90b8-a552-49f5-9ba1-00e0e39d082f&idDUIF=05dfcd52-4bee-477c-b031-2fcc556ac3be&idRE=00000000-0000-0000-0000-000000000000&idFondTip=c62e6a99-3912-4ee9-914e-d64b6d5c8f09>

¹⁴ <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/EmitentiFull.aspx?id=2d274a4-4ac9-4149-8b37-d8315e8ad9cf>

¹⁵ <http://www.secrs.gov.ba/Ucesnici/IFFull.aspx?id=4dfdf7ae-5061-4dc8-ab6a-5cf20d47b8c8&idDUIF=05dfcd52-4bee-477c-b031-2fcc556ac3be&idRE=00000000-0000-0000-0000-000000000000&idFondTip=c62e6a99-3912-4ee9-914e-d64b6d5c8f09>

⁷ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=FOND+ZA+RESTITUTIU+RS+AD+BANJA+LUKA>

⁸ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=DUIF+MANAGEMENT+SOLUTIONS+-+OAIF+AKTIVA+INVEST+FOND>

⁹ <https://www.blberza.com/pages/SecurityList.aspx?sh=DUIF+MANAGEMENT+SOLUTIONS+-+OMIF+VB+FOND>

2. Закона о гасу и одредбама члана 45. став 2. Закона о привредним друштвима. Имајући у виду ову чињеницу, Регулаторна комисија је, на 157. редовној сједници, одржаној 22.10.2020. године, донијела закључак да се од Подносиоца захтјева затражи отклањање ове неусклађености, што је у учињено актом број: 01-334-21/19, од 22.10.2020. године. Подносиоцу захтјева је остављен рок до 13.11.2020. године да отклони утврђене неусклађености.

У остављеном року, као ни до тренутка одлучивања о сертификацији, Подносилац захтјева није отклонио утврђене неусклађености па је било нужно, на основу одредби члана 37. став 3. т. 1. и 2, а у вези са ставом 2. овог члана Закона о гасу, члана 45. став 2. Закона о привредним друштвима и тачком 3. диспозитива овог рјешења утврдити да господин Милан Ђукић нема овлашћење да користи гласачко право у Управном одбору Акционарског друштва за транспорт и управљање транспортним системом природног гаса "Гас промет" Пале. Имајући ово у виду, одлуке и правни послови из надлежности Управног одбора Подносиоца захтјева у чијем доношењу или закључивању би учествовао господин Милан Ђукић би били ништавни у смислу одредби Закона о привредним друштвима.

Имајући у виду да у вријеме доношења овог рјешења Подносилац захтјева, уз претходно наведена ограничења у погледу члана Управног одбора и начина доношења одлука у случају постојања личног интереса или односа са повезаним лицима, испуњава прописане услове за сертификацију у погледу независности, те да је потребно у континуитету обезбиједити услове независности, то је Подносиоцу захтјева наложено да у континуитету обезбјеђује услове независности, оператора транспортног система и да без одлагања извјештава Регулаторну комисију за енергетику Републике Српске о свим промјенама у органима управљања или законског заступања, промјенама у структури капитала, те одлукама и начину гласања Скупштине акционара. У погледу остваривања независности Подносиоца захтјева, као оператора транспортног система у Републици Српској, у континуитету, Регулаторна комисија ће, на основу одредбе члана 45. Закона о гасу, пратити испуњеност прописаних услова независности и раздвајања дјелатности, те је наложено као у тачки 4. диспозитива овог рјешења.

На основу одредбе члана 44. став 11. Закона о гасу, а поштујући начело јавности рада, ово рјешење, заједно са Мишљењем Секретаријата Енергетске заједнице, објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници Регулаторне комисије како је утврђено тачком 5. диспозитива овог рјешења.

Правна поука

Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења.

Број: 01-334-24/19/P-160-291

18. новембра 2020. године

Требиње

Предсједник,
Владислав Владичић, с.р.

МИШЉЕЊЕ 2 / 20

У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 3(1) УРЕДБЕ (ЕК) БРОЈ: 715/2009 И ЧЛ. 10(6) И 11(6) ДИРЕКТИВЕ 2009/73/ЕК - БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА - ЦЕРТИФИКАЦИЈА "ГАС ПРОМЕТА"

Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске, ентитет у Босни и Херцеговини (даље у тексту: РЕРС), обавијестила је Секретаријат Енергетске заједнице (даље у тексту: Секретаријат) о Прелиминарној одлуци (даље у тексту: Прелиминарна одлука) о сертификацији оператора транспортног система (даље у тексту: ОТС) "Гас промет" ЈСЦ (даље у тексту: "Гас промет") 18. маја 2020. године. Прелиминарна одлука усвојена је 28. априла 2020. године¹ и заснована је на члану 21. ст. (1) и (2) и члану 44. став (4) Закона о гасу Републике Српске из 2018. године, члану 17. став (1) Правилника о сертификацији оператора транспортног система за природни гас РЕРС-а (даље у тексту: Правилник о сертификацији РЕРС-а) и члану 33. став (1) алинеја (г) Пословника о раду РЕРС-а.

¹ Одлука РЕРС-а, број: 01-334-6/19/П-142-19. од 28. априла 2020. године.

На основу члана 10. Директиве 2009/73/ЕК (даље у тексту: Директива о гасу)² и члана 3. Уредбе (ЕЦ) број: 715/2009 (даље у тексту: Уредба о гасу)³, од Секретаријата се тражи да достави своје мишљење по питању компатибилности Прелиминарне одлуке са чланом 9. и чланом 10. став (2) Директиве о гасу. У овом погледу, Секретаријат подсеја да Босна и Херцеговина није транспоновала Директиву о гасу и Уредбу о гасу на читавој својој територији. Није именовала јединствено регулаторно тијело за гас на државном нивоу, како се тражи чланом 39. став (1) Директиве о гасу. Ово представља озбиљно и стално кршење закона Енергетске заједнице.⁴ Иако су обавезе везано за успостављање државног регулаторног тијела и раздвајање оператора транспортних система једнако важне, оне су функционално разликују једна од друге. Одредбе о раздвајању су креиране да раздвоје управљање над ОТС-ом и од дјелатности производње и снабдијевања како би се елиминисали евентуални сукоби интереса и тиме да се промовише отварање тржишта⁵. У окружењу као што је ово у Босни и Херцеговини, гдје енергетске дјелатности углавном обављају јавна предузећа, које карактеришу доминантне позиције на њиховим надлежним тржиштима и које су међусобно повезане на начине који чине развој тржишта готово немогућим без раздвајања, јасно одвајање контроле и спречавање сукоба интереса је од посебне важности. Због тога, Секретаријат даје Мишљење о сертификацији "Гас промета" као првог ОТС који треба да буде раздвојено у земљи. Неразматрање Прелиминарне одлуке због пропуста Босне и Херцеговине да пренесе Трећи енергетски пакет би лишило Секретаријат могућности да захтјева важне допуне с циљем да РЕРС донесе коначну сертификацију у оквиру правила о раздвајању из Директиве о гасу. Када јединствено државно регулаторно тијело буде именовано (такође) са компетенцијама за сертификавање ОТС за гас, Секретаријат може тражити отварање процедуре о сертификацији за поновну оцјену усклађености у складу са чланом 10. Директиве о гасу.

Секретаријат је тражио од Регулаторног одбора Енергетске заједнице, 22. јуна 2020. године, да достави своје мишљење о Прелиминарној одлуци сходно члану 3(1) Уредбе о гасу. До сада Секретаријат није добио одговор.

Расправа о сертификацији "Гас промета" одржана је 9. септембра 2020. године од стране Секретаријата са представницима РЕРС-а и "Гас промета". Државна регулаторна комисија за енергију, ДЕРК, била је позвана на расправу, али они нису учествовали.

I - Основ

Подносилац захтјева основан је 1998. године од стране Владе Републике Српске и реорганизован је у садашњу организациону структуру у мају 2019. године. У вријеме подношења Захтјева за сертификацију предузеће је имало дозволе за управљање транспортним системом за природни гас⁶ и за транспорт природног гаса, издате 30. јула 2015. године, које су важиле до 23. марта 2020.⁷ Заиста је било уобичајено у бившој Југославији да се прави разлика између управљања системом (комерцијална страна транспорта, укључујући инвестиције, диспечирање и алокацију капацитета) и транспорта (техничка страна транспорта, укључујући власништво над цјевоводом, мјерење и одржавање,

² Директива 2009/73/ЕС Европског парламента и Савјета, од 13. јула 2019. везано за заједничка правила за унутрашње тржиште природног гаса и опозивајући Директиву 2003/55/ЕС, како је припремљено и прилагођено Одлуком 2011/02/МС-ЕнС Министарског савјета Енергетске заједнице, од 6. октобра 2011. године.

³ Уредба (ЕЦ) број: 715/2009 Европског парламента и Савјета, од 13. јула 2009, о условима за приступ транспортним мрежама за природни гас и опозивајући Уредбу (ЕЦ) број: 1775/2005, како је припремљено и прилагођено Одлуком 2011/02/МС-ЕнС Министарског савјета и Енергетске заједнице, од 6. октобра 2011. године.

⁴ Одлука 2018/16/МС-ЕнС.

⁵ Мишљење Секретаријата 1/16, од 3. фебруара 2016. ТАР АГ; Мишљење 1/17, од 23. јануара 2017/ОТС; Мишљење 3/17, од 23. јануара 2017. ЕМС; Мишљење 2/17, од 22. априла 2017. Угоросгас Транспорт; Мишљење 1/18, од 27. фебруара 2018. СГЕС; Мишљење 2/19, од 1. фебруара 2019. године 2019. КОСТ; Мишљење 3/19, од 17. јуна 2019. МЕПСО; Мишљење 4/19, од 17. децембра 2019. године ГТСО.

⁶ Одлука РЕРС-а, број: СГ-238-ЛЛ/14/П-88-222, од 30. 7. 2014.

⁷ Одлука РЕРС-а, број: СГ-488-7/18/П-102-13, од 7. 2. 2019.

као и пружање подршке оператору система у изради и спровођењу инвестиција).

“Гас промет” је један од два оператора транспортног система у Републици Српској, док је други нераздвојен “Сарајево-гас” Источно Сарајево. У другом ентитету Босне и Херцеговине, Федерацији Босне и Херцеговине, ОТС БХ Гас такође није раздвојен како се тражи Трећим енергетским пакетом.

Транспортна мрежа у Републици Српској отприлике је дуга 64 км. Нема ниједне компресорске станице на мрежи у Републици Српској (или Босни и Херцеговини). Умјесто тога, притисак се контролише од стране “Србијагаса”, највећег акционара “Гас промета”, у Батајници, близу Београда у Републици Србији, гдје се налази компресорска станица. Гасоводни систем чине следеће дионице гасовода: Шепак-Каракај, Каракај-Зворник и Каракај - ентитетска граница између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. У складу са разликом која је горе описана, “Гас промет” комерцијално управља свим трима дионицама транспортне мреже у Републици Српској, укључујући диспечирање и алокацију капацитета по регулисаним тарифама. Власништво и управљање (у домаћој терминологији: транспорт гаса) на дионици Каракај - ентитетска граница између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине, међутим, остаје под “Сарајево-гасом” Источно Сарајево. Транспортна мрежа у власништву и којом управља “Гас промет” има капацитет од око 710 мцм/а, од којих се неких 250 мцм/а користи на основу годишњих уговора о капацитету. У просјеку, нема више од три корисника транспортне мреже (трговаца), тј. “Србијагас”, ГАС-РЕС и БХ Гас.

“Гас промет” је отворено акционарско друштво. Његова два главна управљачка органа су Скупштина акционара и Управни одбор. Скупштина акционара именује и разрјешава чланове Управног одбора и одлучује о питањима суштинске важности као што су алокација профита и покривање трошкова. Његове одлуке обично се доносе простом већином присутних или заступаних гласова, са изузетком одлука које су више фундаменталне природе (повећање/смањење капитала, промјене Статута итд.), што захтијева двотрећинску већину. Сва акција носи један глас. Управни одбор чине три члана, од којих два члана не могу бити запослени “Гас промета”. Тренутни чланови су господин Милан Ђукић (изабран од стране Управног одбора као предсједник), господин Јово Каран и господин Игор Милановић. Господин Ђукић је такође директор “Нови Сад Гас”, вертикално интегрисане гасне компаније у Републици Србији и подружнице “Србијагаса”, највећег акционара “Гас промета”. Штавише, господин Ђукић је извршни директор за правна питања у “Србијагасу”. Управни одбор, између осталих задатака, усваја тарифе за транспорт (које треба да одобрим РЕРС), именује и даје инструкције главном извршном сараднику и другој двојци извршних директора, утврђује план пословања и усваја инвестиционе одлуке у износу од преко 50.000 КМ (око 25.000 евра).

Акционари “Гас промета” су: “Србијагас” (39,14%), Акцијски фонд Републике Српске (26,09%), DIUF Menagement Solutions (17,97%), подружница Резервног пензијског фонда Републике Српске названа ПРЕФ (10%), Фонд за реституцију Републике Српске (5%) и физичка лица посједују мање од 2% акција. Сем физичких лица, сви акционари “Гас промета” су такође укључени у производњу и/или снабдијевање природним гасом.

“Србијагас”, инкумбент природног гаса у државном власништву од 100% у сусједној Републици Србији, обавља дјелатности транспорта гаса, складиштење, дистрибуцију и снабдијевање и има доминантну позицију на тржишту и на велепродајном и на малопродајном нивоу. Како је Секретаријат раније оцијенио, “Србијагас” има доминантну позицију на србијанским тржиштима за велепродајно снабдијевање, малопродајно снабдијевање, транспорт и дистрибуцију.⁸ “Србијагас” је такође јавни снабдјевач и резервни снабдјевач крајњих купаца, које је јој омогућио законски монопол у погледу ових купаца. Непостојање раздвајања у складу са (чак) Другим енергетским пакетом је већ довело

до Одлуке о стварању озбиљног и сталног кршења закона Енергетске заједнице донесене од стране Министарског савета.⁹ Предузеће такође није раздвојено у складу са Директивом о гасу према Трећем енергетском пакету. На тржишту Босне и Херцеговине “Србијагас” такође посједује 80% акција “Бијељина-гаса”, предузећа за снабдијевање гасом у Републици Српској. “Бијељина-гас” тренутно гради дистрибутивну мрежу природног гаса у граду Бијељини и још не обавља дјелатност снабдијевања.

Акцијски фонд, Фонд за реституцију и Резервни пензијски фонд Републике Српске настали су на основу закона. Инвестиционо-развојна банка Републике Српске (ИРБРС), у којој Влада представља Републику Српску, управља са два од наведених фондова. Исти директор је за оба фонда и ИРБРС, кога је именовао Надзорни одбор надлежног ентитета, који је даље именован (или номиниран за именовање парламенту) од стране Владе Републике Српске. Управљање ПРЕФ-ом, подружницом Резервног пензијског фонда Републике Српске, управља компанија за управљање, која је такође у власништву и којом управља Влада Републике Српске. Акцијски фонд Републике Српске држи 29,9% акција у “Сарајево-гасу” Источно Сарајево, вертикално интегрисани локални снабдјевач гаса у Републици Српској. Фонд за реституцију посједује 5% и Резервни пензијски фонд Републике Српске (кроз ПРЕФ) посједује 10% акција у неколико енергетских компанија, наиме, комунално предузеће за гас у општини Зворник “Зворник стан” и у “Сарајево-гасу” Источно Сарајево, али такође у подружницама “Електропривреде Републике Српске” за производњу, дистрибуцију и снабдијевање, вертикално интегрисаном предузећу за електричну енергију, које је директно у власништву Републике Српске.¹⁰

Штавише, Република Српска посједује 100% акција у ГАС-РЕС-у, компанији за увоз, трговину и снабдијевање гасом за и у Републику Српску. По РЕРС-у,¹¹ ГАС-РЕС је имао 87% акција на малопродајном тржишту у Републици Српској у 2019. години. Република Српска је такође власник “Електропривреде Републике Српске” у уједу од 100%. Као једини акционар, Влада Републике Српске именује чланове управног одбора у тим компанијама.

DIUF Menagement Solutions чине два инвестициона фонда у приватном власништву. Они такође посједују акције у производним компанијама и компанијама за снабдијевање, према све са 1% или мање.

II - Прелиминарна одлука

Закон о гасу Републике Српске, који је усвојен 2018. године, преноси у свој члан 37. одредбе Директиве о гасу о власничком раздвајању. “Гас промет” је 16. септембра 2019. године доставио РЕРС-у Захтјев за сертификацију према моделу власничког раздвајања у складу са том одредбом. РЕРС је усвојио Прелиминарну одлуку 28. априла 2020. године.

У својој Прелиминарној одлуци РЕРС долази до безусловног закључка да “Гас промет” у потпуности испуњава захтјеве одредби о власничком раздвајању у складу са чланом 37. Закона о гасу.

Одлука каже:

1. Захтјев Акционарског друштва за транспорт и управљање транспортним системом за природни гас “Гас про-

⁹ Случај ECS-9/13 <https://www.energy-community.org/legal/cases/2013/case0913RS.html> и ECS-9/13S <https://www.energy-community.org/legal/cases/2013/case0913RS.html>

¹⁰ Наиме: “Електрокрајина” а.д. Бањалука (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом), “Електро Добој” а.д. Добој (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом), “Електродистрибуција” а.д. Пале (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом), “Електро-Херцеговина” а.д. Требиње (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом), “Електро-Бијељина” а.д. Бијељина (дистрибуција електричне енергије и јавно снабдијевање електричном енергијом), “Хидроелектране на ријеци Дрини” а.д. Вишеград (производња електричне енергије), “Хидроелектране на ријеци Врбас” а.д. Мркоњић Град (производња електричне енергије), “Хидроелектране на ријеци Требишњици” а.д. Требиње (производња електричне енергије), “РиТЕ (Рудник и Термоелектрана) Угљевик” а.д. Угљевик (производња електричне енергије), “РиТЕ (Рудник и Термоелектрана) Гацко” а.д. Гацко (производња електричне енергије).

¹¹ https://reers.ba/wp-content/uploads/2020/09/Izvestaj_RERS_2019_CIR_2_dio_FINAL-Z.pdf

⁸ Мишљење 1/2019, од 1. фебруара 2019, о ослобађању пројекта гасовода Гастрас од одређених одредаби из Директиве 2009/73/ЕС од стране Агенције за енергију Републике Србије.

мет” Пале прихвата се за сертификацију оператора транспортног система за природни гас, број: 01-688/17, од 12. септембра 2019. године, који тражи модел раздвајања - власничко раздвајање;

2. Акционарско друштво за транспорт и управљање транспортним системом за природни гас “Гас промет” сертификовао се као оператор транспортног система за природни гас;

3. Одлука ступа на снагу на дан доношења и биће објављена, скупа са Мишљењем Секретаријата Енергетске заједнице, у “Службеном гласнику Републике Српске” и на интернет страници Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске.

III - Процјена Прелиминарне одлуке

На основу добро утемељене праксе Секретаријата, сљедећи аспекти су посебно важни приликом процјене усаглашености Прелиминарне одлуке са моделом раздвајања, који је садржан у члану 9. Директиве о гасу:

а) предузеће које ће бити сертификовано треба да буде власник транспортних средстава како се тражи чланом 9. став (1) алинеја (а) Директиве о гасу;

б) предузеће које ће бити сертификовано треба да обавља функције и задатке ОТС-а како се тражи чланом 9. став (1) алинеја (а) Директиве о гасу и

с) контрола над и спровођење било којих права у предузећу које треба да буде сертификовано треба да буде раздвојено од контроле над и спровођења било којих права у предузећима која су укључена у производњу или снабдијевање природним гасом и електричном енергијом како је захтијевано чланом 9. ст. од (1) до (3) Директиве о гасу.

а. Власништво транспортног система за природни гас

Члан 9 став (1) алинеја (а) Директиве о гасу (како је пренесено чланом 37. став (1) Закона о гасу) тражи да “свако предузеће које поседује транспортни систем ради као оператор транспортног система”. Ово у принципу значи да предузеће које подноси захтјев за сертификацију јесте власник транспортних средстава за природни гас, тј. транспортног система за природни гас. Власништво над транспортним средствима је један од кључних елемената у моделу власничког раздвајања јер он обезбјеђује бескомпромисну независност ОТС у доношењу одлука по питању управљања и инвестирања у систем и елиминира могуће сукобе интереса са трећим лицем власником средстава.¹²

У својој Прелиминарној одлуци РЕРС је закључио да “Гас промет” поседује транспортни систем којим управља. Па ипак, на основу расположивих информација, “Гас промет” поседује дионице гасовода Шепак-Каракај и Каракај-Зворник (укључујући мјерне станице), али не и дионицу Каракај - ентитетска граница између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. Упркос (истеклој) дозволи за управљање “Гас промета”, која је покривала ту другу дионицу такође, она је, такође, у власништву и њоме управља “Сарајево-гас” Источно Сарајево у оквиру дозволе за транспорт. “Гас промет” није, уговорно или на неки други начин, укључен у управљање овом дионицом транспортног система, што такође подлијеже посебној тарифи за транспорт у корист “Сарајево-гаса” Источно Сарајево.

Отуда, “Гас промет” може једино бити сертификован и бити одређен као ОТС према власничком моделу за претходне двије дионице. Да се избјегне свака сумња, Секретаријат тражи од РЕРС-а да у својој коначној одлуци експлицитно назначи да “Гас промет” само обухвата рад транспортног система дионица гасовода Шепак-Каракај и Каракај-Зворник.

б. Предузеће Подносилац захтјева обавља кључне задатке ОТС-а

Члан 9 став (1) алинеја (1) Директиве о гасу захтијева такође да поменуто предузеће “ради као оператор транспортног система”. Појам оператора транспортног система се дефинише чланом 2. број 4 Директиве о гасу. То произилази из ове дефиниције да кључни елементи за једно

¹² Мишљење Секретаријата 1/20, од 5. фебруара 2020. Укренерго.

предузеће да би се сматрало као ОТС буду рад, одржавање и развој транспортне мреже.¹³ Оцјена регулаторног тијела у овом погледу треба посебно да одреди да ли дато предузеће правно или стварно спроводи кључне задатке ОТС и да ли поседује неопходне (људске, техничке, финансијске) ресурсе за ово.¹⁴

У својој Прелиминарној одлуци РЕРС не оцјењује способност “Гас промета” да спроводи задатке ОТС-а како је описано у члану 13. Директиве о гасу. Посебно, није верификовао да ли “Гас промет” поседује људске, техничке и финансијске ресурсе који су неопходни за обављање тих задатака. Супротно, мишљење РЕРС-а је да оцјена способности за обављање ових задатака од стране ОТС-а треба да буде спроведена тек након сертификације, у поступку издавања дозволе. Секретаријат се не слаже са таквим мишљењем. Супротно, оцјењивање способности је неопходно за потврђивање усклађености са чланом 9. став (1) алинеја (а) Директиве о гасу. Секретаријат истиче посебно да ангажовање спољних ресурса за кључне услуге које треба да пружа ОТС је једино могуће под одређеним условима који су утврђени у прошли процедурама сертификације.¹⁵

Секретаријат биљежи да, у погледу људских ресурса, компанија тренутно има само 13 запослених, што може бити довољно имајући у виду величину транспортног система. Секретаријат тражи од РЕРС-а да оцијени да ли и како особље обавља све задатке на које се упућује у члану 13. Директиве о гасу, да ли су и за које услуге ангажовани спољни ресурси; у случају ангажовања спољних ресурса: да ли “Гас промет” ефикасно надзире, контролише и даје инструкције привредном друштву које пружа услуге и да ли било које привредно друштво које пружа услуге испуњава услове раздвајања.

У погледу финансијских ресурса, Секретаријат напомиње да “Гас промет” поседује регистровани капитал у износу од 4.690.620 КМ (око 2.400.000 евра) и добија редован приход од регулисаних тарифа на основу Методологије о тарифи за транспорт, донесене од стране РЕРС-а. У овом погледу, Секретаријат нема разлог да сумња да тарифе не одражавају трошак за капиталне трошкове и трошкове рада и да обезбјеђују одговарајући профит.

На крају, у погледу техничких ресурса, од РЕРС-а се тражи да верификује да ли и у којој је мјери “Гас промет” у позицији да мјери и контролише низгасне протоке према системима “Сарајево-гаса” и Федерације Босне и Херцеговине.

Штавише, треба подсетити да “Гас промет” не може утицати на притисак у свом транспортном систему јер се једина компресорска станица налази на територији Републике Србије и њоме управља “Србијагас”. Из историјских разлога, компресорске станице не постоје на територији Босне и Херцеговине. Како компресорска станица која се налази у сусједној Србији служи искључиво за потребе транспортних система за гас у Босни и Херцеговини, трошкови “Србијагаса” преносе се на кориснике система на босанском систему кроз излазну тарифу на граници са Босном и Херцеговином. “Гас промет” је корисник ове услуге јер без ње не би могао обављати своје главне задатке, рад мреже транспортног система који поседује. Ово је препознато техничким споразумом (interoperability - међусобно функционисање), који је потписан између “Србијагаса” и “Гас промета” у 2017. години.

У овом погледу, Секретаријат напомиње да је на ОТС-у да обезбједи да транспорт природног гаса кроз цјевоводе високог притиска, притисак, између осталих параметара система, остану у оквиру захтијеваних граница за вријеме нормалног начина рада. Ако је ова функција повјерена спољним ресурсима, ти спољни ресурси морају бити у складу са условима које је одредила Европска комисија како је горе речено. Као резултат, РЕРС у својој крајњој одлуци треба да

¹³ Мишљење Секретаријата 1/16, од 3. фебруара 2016. о сертификацији ТАР АГ.

¹⁴ Мишљење Комисије о сертификацији VUN-а, C(2012) 2244 коначно, 29.3.2012.

¹⁵ Мишљење Комисије о сертификацијама Voralberger Ubertragungsnetze GmbH (2012 AT); Premier Transmission Limited (2013 UK), Gas Networks Ireland (2016).

тражи од "Гас промета" да ангажовање спољних ресурса за управљање притиском гаса као техничка услуга треба да се базира не само на техничком већ и на комерцијалном (уговору о пружању услуга) уговору према одговарајућој намени и праву "Гас промета" са одговарајућим правима која се тичу управљања, доношења одлука и компензације. Штавише, Секретаријат истиче да је такво ангажовање спољних ресурса могуће ако је спровођење датих задатака подуговорено другом ОТС-у које тражи сертификацију/или је сертификовано као власнички раздвојен ТСО.¹⁶ Ово није случај за "Србијагас" нити за његов транспортни огранак, који је и даље у потпуности интегрисан у "Србијагасу". На крају, РЕРС треба да утврди да "Гас промет" има довољно ресурса да надгледа, контролише и пружи инструкције оператору компресорске станице.

с. Раздвајање контроле над транспортом од производње/снабдијевања

На основу Прелиминарне одлуке и информација које су доступне Секретаријату, "Гас промет" није укључен у производњу енергије нити у куповину или продају. Ипак, Директива о гасу такође инсистира да исто тијело или тијела не контролишу дјелатности производње и снабдијевања, с једне стране, и дјелатност транспорта, с друге стране. Посебно, члан 9. ст. (1) и (б), алинеја (и) и алинеја (ии) Директиве о гасу забрањује лицу или лицима да спроводе контролу или било које друго право над ОТС-ом и привредним друштвом које обавља неку од функција производње или снабдијевања. Члан 9 став (2) Директиве о гасу искључује одређена права у потпуности као неусклађена, *per se* (само по себи). Члан 9 став (3) Директиве о гасу даје експлицитно упућивање на функције производње и снабдијевања према Директиви о електричној енергији 2009/72/ЕЦ.

аа. Спровођење контроле

Прелиминарна одлука не разрађује детаљно раздвајање контроле, упркос њеној изузетној важности, или раздвајање и сертификацију у свјетлу циља да се спријече стварни или потенцијални сукоби интереса између транспорта гаса, с једне стране, и производње и снабдијевања, с друге стране.

Секретаријат истиче да је појам контроле дефинисан у оквиру члана 2(31) Директиве о гасу и у оквиру Уредбе о спајању.¹⁷ Према томе, искључива контрола заправо постоји ако једно привредно друштво само може спровести одлучујући утицај на неко привредно друштво. Ово је или случај ако један акционар може утврдити стратешке комерцијалне одлуке привредног друштва, обично имајући апсолутну већину права гласања у привредном друштву или било која друга специјална права (позитивна искључива контрола) или ако може дати вето на стратешке комерцијалне одлуке привредног друштва у неком привредном друштву (негативна искључива контрола). Заједничка контрола постоји гдје два или више акционара имају могућност спровођења одлучујућег утицаја над привредним друштвом било путем мањинских акционара који обједињују своје гласове ради управљања привредним друштвом или путем стварања ситуација мртве тачке ради блокирања стратешких одлука. Да би дошло до заједничке контроле, акционари обично сарађују и постижу заједничко становиште у одређивању комерцијалне политике свог привредног друштва, било на основу законски обавезујућег споразума или на *de facto* основу, укључујући као посљедицу снажне заједничке интересе који иду преко самих финансијских интереса датих акционара.

Секретаријат тражи од РЕРС-а да оцијени детаљно ситуацију према овом стању у својој коначној одлуци. Ради ове оцјене, РЕРС се позива да се фокусира примарно на улогу, интересе и понашање три фонда у власништву Републике Српске (Акцијски фонд, ПРЕФ подружница Резервног пензијског фонда и Фонд за реституцију) и "Србијагаса". На основу информација које су на располагању Секретаријату, три фонда су директно у власништву и њих ефективно контролише Влада Републике Српске кроз право гласа које одговара удјелима и праву да именује њихов

менаџмент. Ради ове оцјене, акције које су у власништву три фонда могу се приписати њиховом једином акционару, Републици Српској.¹⁸ Несумњиво, и Република Српска и "Србијагас" контролишу дјелатности производње и снабдијевања. Република Српска је у потпуности власник ГАС-РЕС-а, главног снабдијевача на територији, као и "Електропривреде Републике Српске", инкумбента за производњу и снабдијевање електричном енергијом.¹⁹ "Србијагас", предузеће које није раздвојено чак и у складу са Другим енергетским пакетом²⁰, а камоли чланом 9. Директиве о гасу, контролише снабдијевање гасом у Републици Србији и поседује 80% "Бијељина-гаса", привредног друштва које има дозволу за трговину и снабдијевање гасом у Републици Српској.

Као што је горе речено, Република Српска индиректно поседује 41,19% акција "Гас промета", "Србијагас" директно поседује 39,14%, док остали акционари поседују 16% акција и мање. У недостатку посебних дионичарских категорија акционарство се директно преноси у права гласања, што доводи до тога да ниједан акционар "Гас промета" нема већински глас у ОТС-у. Док ово може довести до *prima facie* закључка да ни Република Српска нити "Србијагас" не спроводе директну контролу над оператором транспортног система у одлукама које траже просту већину (као што је именовано управног одбора) на основу само својих акција, Секретаријат, у складу са објашњењима о појму контроле у оквиру Уредбе о спајању, тражи од РЕРС-а да посебно оцијени:

- да ли или Република Српска (или три фонда) или "Србијагас" имају нека права, додијељена Статутом, споразумом акционара, уговорима или другим начинима, што им појединачно даје могућност извршења одлучујућег утицаја на састав или на доношење одлука у управљачким тијелима "Гас промета" (позитивна искључива контрола), или да ли неко од њих може појединачно уложити вето на стратешке комерцијалне одлуке у Скупштини акционара "Гас промета", посебно ако траже 2/3 већину која се не може добити без било Републике Српске или "Србијагаса" (негативна искључива контрола);

- да ли има индикација, на основу заједничког стратешког интереса или претходних гласачких шаблона, да представници Републике Српске (или три фонда) и "Србијагас" сарађују, на уговорном или чињеничном основу, да утичу или блокирају доношење одлуке у "Гас промету", тј. гласајући скупа систематично или одсуством на састанцима Скупштине акционара, итд.;

- да ли постоје неке друге околности које су релевантне за успостављање искључиве или заједничке контроле над "Гас прометом". Такве околности могу укључити односе између институција Републике Српске и Републике Србије, највећег акционара "Србијагаса", или доприноса било ког акционара пословању "Гас промета", што је витално за његов рад (нпр. посебне технологије као што је компресорска станица којом управља "Србијагас", искуство, односи међу корисницима транспортног система (трговцима), нпр. између "Гас промета" и његовог акционара "Србијагаса", споразуми о пружању услуга, приступ информацијама итд.).

Ако, слиједећи такву оцјену, РЕРС дође до резултата да Република Српска и/или "Србијагас" спроводе контролу над "Гас прометом" у оквиру значења Уредбе о спајању и члана 2. став (3б) Директиве о гасу, захтјев за сертификацију би морао да буде одбијен на основу члана 9. став (1) алинеје (б) и (ц), тумачен скупа са чланом 9. став (2) Директиве о гасу, који забрањују директну или индиректну контролу над управљањем транспортним системом за гас и производњу или снабдијевање енергијом (електрична енергија и природни гас), осим ако Република Српска и/или "Србијагас" не напусте такву двојну контролу.

¹⁸ ЕСЈ T-282/02, *Cementbouw Handel & Industries v Commission*, ECLI:EU:T:2006:64 пара 72, Консолидовано правосудно објашњење Европске комисије према Уредби Савјета (ЕК), број: 139/2004, о управљању концентрацијама између предузећа, 2008/Ц 95/01, став 13.

¹⁹ Као што је горе објашњено, она такође држи већинске акције у "Сарајево-гасу" Источно Сарајево, локални снабдијевач природног гаса, и "Зворник стан".

²⁰ Погледати случајеве ECS-9/13 и ECS-9/13S.

¹⁶ Погледати фусноту 16 горе.

¹⁷ Уредба Савјета (ЕК) број: 139/2004, од 20. јануара 2004, Службени гласник Л24, 29.01.2004, страница 1-22.

66. Спровођење неког другог права и избјегавање сукоба интереса

Поред забране двојне контроле, како је дефинисано Уредбом о спајању, члан 9. став (1) Директиве о гасу забрањује спровођење “било ког другог права” над ОТС-ом ако акционар контролише производно или привредно друштво за снабдијевање. Члан 9 став (2) Директиве објашњава да концепт “било ког другог права” укључује овлашћење за спровођење права гласања, посједовање већинског удјела или овлашћење за именовање чланова управљачких тијела и оних који законски представљају ОТС. Члан 9. став (2) Директиве о гасу, ипак, не искључује посједовање чисто пасивних финансијских права везано за мањинске акције, тј. право да се добију дивиденде, без права гласања или права именовања која су им придружена.

У својој судској пракси Европска комисија је нашла, на примјер, да мањински акционари у ОТС-у (са 21% и 10% појединачно), који истовремено управљају привредним друштвима која обављају снабдијевање гасом, не могу имати права у ОТС-у, укључујући право гласа у скупштини акционара или право да се именују чланови одбора ОТС-а.²¹ У случају гдје је привредно друштво за снабдијевање гасом било мањински акционар (са 34%) у домаћем ОТС-у и контролисало снабдијевача у износу са удјелом од 80% на домаћем тржишту, Европска комисија је подсјетила да привредна друштва која контролишу производна енергетска привредна друштва и привредна друштва за снабдијевање могу задржати учешћа у ОТС само ако таква учешћа не дају “било која права” у смислу члана 9. став (2) Директиве о гасу. Таква права би у ОТС-у, ипак, могла бити пасивна невећинска учешћа без права гласа или права за именовање чланова одбора.²² У случају укључивања фонда као акционара за гасни ОТС (који посједује 14,98% акција), који је имао учешћа у производним компанијама и компанијама за снабдијевање електричном енергијом и гасом, Европска комисија је такође тражила гаранције да је фонд само спроводи права именовања или права гласања у ОТС-у након гаранција да нема интересе у другим компанијама, што је некомпатибилно са захтјевима Директиве о гасу.²³

Штавише, Европска комисија стално изражава гледиште да сертификација може једино бити дата ако је јасно искључен сукоб интереса између произвођача, снабдијевача и ОТС-ова.²⁴

Секретаријат је заиста забринут да Република Српска и “Србијагас” недозвољено посједују “било које друго право” над “Гас прометом” и да може доћи до сукоба интереса међу њима. Такви сукоби интереса могу се материјализовати у облику приступа треће стране мрежи, цурењу информација између мрежних компанија и компанија за снабдијевање и нарушавању подстицаја за инвестирање итд.

Везано за Републику Српску, бриге Секретаријата око посједовања права и стварних сукоба интереса односе се посебно на контролу Републике Српске над ГАС-РЕС-ом, главним снабдијевачем за гас у Републици Српској и сталном кориснику транспортне мреже (трговцу) на мрежи “Гас промета”. Контрола над ГАС-РЕС-ом може стварно или потенцијално утицати на позиције представника Републике Српске у управљачким тијелима ОТС-а. Од РЕРС-а се тражи да оцијени и објасни у својој коначној одлуци да ли постоје и које су то гаранције да се осигура структурално раздвајање у оквиру Владе и да се избјегне да дође до поравнања позиција између три фонда која су у власништву Републике Српске, као и са менаџментом ГАС-РЕС-а. Уколико не буде никаквих или недовољно гаранција, РЕРС се позива да тражи ефикасне мјере које раздвајају менаџмент фондова и менаџмент ГАС-РЕС-а. Ако ово није могуће, права фондова који имају акције у “Гас промету” треба да буду ограничена на пасивна финансијска права. Поређења ради, контрола над инкумбентом за електричну енергију “Електропривредом Републике Српске” од стране Републике Српске може бити умањена,

²¹ Мишљење Комисије о сертификацији Regasificadora del Noroeste, S.A. (C(2013) 809 коначно), Мишљење Комисије о сертификацији Regasificadora del Noroeste S.A. Шпанија, C(2013),9689.

²² Мишљење Комисије о сертификацији JSC Conexus Baltic Grid, C(2018), 5060, страна 3.

²³ Мишљење Комисије о сертификацији Societatea Națională de Transport Gaze Naturale Transgaz SA (Transgaz), C(2013) 8485.

²⁴ Мишљење Комисије о сертификацији Regasificadora del Noroeste, S.A. Шпанија, C(2018), 1021.

до одређене мјере, зато што тренутно нема производње електричне енергије из гаса у Републици Српској.

Везано за “Србијагас”, неусклађеност са чланом 9. Директиве о гасу и произилазак сукоба интереса су чак очигледнији. Како је горе објашњено, “Србијагас” је вертикално интегрисано привредно друштво које доминира на тржишту снабдијевања гасом у сусједној Србији, корисник је транспортног система (трговац) на мрежи “Гас промета” и шири се на Републику Српску путем своје подружнице за снабдијевање и дистрибуцију “Бијељина-гас”. Аргумент РЕРС-а да “Бијељина-гас” тренутно и даље гради дистрибутивну мрежу није убједљив у свјетлу чињенице да “Бијељина-гас” има дозволу за трговину и снабдијевање. Сукоб интереса погоршава чињеница да је предсједник Управног одбора “Гас промета” господин Ђукић такође директор “Нови Сад Гаса”, подружнице “Србијагаса”, као и извршни директор у “Србијагасу”. Ово није у складу са чланом 9. став (1) алинеја (д) Директиве о гасу. Члан 9. став (1) алинеја (д) Директиве о гасу експлицитно забрањује да иста лица буду чланови надзорног одбора, управног одбора или тијела која законски представљају предузеће, ОТС-а и да директно или индиректно спроводе контролу или спроводе било које друго право над привредним друштвом које обавља функцију производње или снабдијевања. Да би се размотрио сукоб са чланом 9. ст. (1) и (2) Директиве о гасу и сукоб интереса који произилази, Секретаријат тражи од РЕРС-а да тражи да “Србијагас” ограничи своја акционарска права у “Гас промету” до пасивних финансијских права (тј. право да се примају само дивиденде које долазе из тих акција без икаквог права гласања у Скупштини акционара и без права да се именује, номинује или предложи било који члан Управног одбора). Да би се ублажила неусклађеност са чланом 9. став (1) алинеја (д) Директиве о гасу, од РЕРС-а се захтијева да тражи замјену господина Ђукића у Управном одбору “Гас промета”.

IV - Закључци

У односу на претходно речено, Секретаријат подржава сертификацију “Гас промета”, уз следеће услове који треба да се одражавају у крајњој одлуци РЕРС-а:

- изричито истаћи да сертификација “Гас промета” само обухвата рад транспортног система дионица цјевовода Шепак-Каракај и Каракај-Зворник;

- оцијенити способност “Гас промета” да спроводи задатке ОТС-а како је описано у члану 13. Директиве о гасу и верификацију да ли “Гас промет” располаже људским, техничким и финансијским ресурсима који су неопходни за обављање таквих задатака и нарочито да ли и како запослени обављају задатке на које се упућује у члану 13. Директиве о гасу, да ли и које привредно друштво које пружа било које услуге је екстерно ангажовано, да ли у случају екстерно ангажовања “Гас промет” заиста надгледа, контролише и обезбјеђује инструкције привредном друштву које пружа услуге и да ли привредно друштво које пружа услуге испуњава захтјеве за раздвајање;

- захтијевати да екстерно ангажовање за контролу притиска за гас према другом ОТС-у који захтијева сертификацију/или је сертификован као власнички раздвојен буде засновано на комерцијалном уговору (уговору о пружању услуга) према одговарајућој накнади и дајући права “Гас промету” за одговарајућу контролу, доношење одлука и права надокнаде и утврдити да “Гас промет” има довољно ресурса да надгледа, контролише и обезбјеђује инструкције оператору компресорске станице;

- оцијенити да ли Република Српска и/или “Србијагас” спроводе контролу над “Гас прометом” у складу са критеријумима постављеним од стране Секретаријата;

- оцијенити да ли и које гаранције постоје да се обезбједи структурално одвајање унутар Владе и да се избјегне да дође до поравнања позиција између три фонда која су у власништву Републике Српске, као и са менаџментом ГАС-РЕС-а и, у недостатку довољних гаранција, тражи одговарајуће мјере;

- тражи да “Србијагас” ограничи своја акционарска права у “Гас промету” на пасивна финансијска права (тј. пра-

во да добија само дивиденде које су резултат тих акција без права гласа у Скупштини акционара и без права да именује, номинује или предложи неког члана Управног одбора);

- тражи замјену господина Ђукића у Управном одбору "Гас промета".

Сходно члану 3. Уредбе о гасу, РЕРС ће значајно узети у обзир горе поменуте коментаре Секретаријата приликом доношења коначне одлуке везано за сертификацију "Гас промета". РЕРС ће такође саопштити своју крајњу одлуку Секретаријату и објавити своју одлуку скупа са Мишљењем Секретаријата.

Секретаријат ће објавити ово мишљење на својој интернет страници. Секретаријат не сматра да информације које су у њему садржане повјерљиве. РЕРС се позива да обавијести Секретаријат у року од пет радних дана од дана пријема да ли и зашто сматра да овај документ садржи повјерљиве информације које жели да буду избрисане прије објављивања.

Беч, 18. септембра 2020. године

Јанез Копач, с.р.

Дирк Бухле, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у саставу: председник Златко М. Кнежевић, потпредседници Мато Тадић, Мирсад Ђеман и Маргарита Цаца Николовска и судије Tudor Pantiru, Валерија Галић, Миодраг Симоновић, Сеада Палаврић и Angelika Nussberger, на сједници одржаној 26. новембра 2020. године, у предмету број У 9/20, рјешавајући захтјев Општинског суда у Травнику (председник суда Горан Дујић), на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 19 став (1) тачка а) и члана 57 став (2) тачка а) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ

Одбацује се као недопуштен захтјев Општинског суда у Травнику (председник суда Горан Дујић) за оцјену компатибилности члана 56 тачка 3) и члана 75 Закона о прекршајима ("Службене новине Федерације БиХ" број 63/14) са Уставом Босне и Херцеговине и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода због ненадлежности Уставног суда Босне и Херцеговине за одлучивање.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеном новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко БиХ".

Образложење

1. Општински суд у Травнику (председник суда Горан Дујић) поднио је 20. августа 2020. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену компатибилности члана 3 тачка 8), члана 56 тачка 3) и члана 75 Закона о прекршајима (без навођења службеног гласила у којем је закон објављен, у даљњем тексту: оспорени закон) са Уставом Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Устав БиХ) и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција).

2. У захтјеву су цитирани чланови оспореног закона чија се оцјена компатибилности тражи (који се односе на начин уручења писмена у прекршајном поступку), те је наведено: "Уручење писмена, како је наведено у цитираним члановима [оспореног закона], супротно је начелу контрадикторности, а у битном је повријеђено и право на приступ суду, као и право на правично суђење зајемчено чланом 6 став 1 Европске конвенције...". Осим тога, подносилац захтјева је истакао да су "наведени начини уручења сходно одредбама [оспореног закона], посматрани у односу на одредбе о уручењу писмена сходно Закону о кривичном поступку у ФБиХ, Закону о парничном поступку ФБиХ, Закону о управном поступку, те Закону о извршном поступку, такође у супротности са начелима која су напријед наведена", те је подносилац захтјева предложио да се покрене поступак за оцјену компатибилности наведених одредаби оспореног закона са Уставом БиХ.

3. Уставни суд је 26. августа 2020. године послао допис подносиоцу захтјева у којем је навео да је за даљњи рад Уставног суда потребно да, у складу са чланом 22 Правила Уставног суда, у року од пет дана допуни/прецизира захтјев у складу са чланом 21 став (4) Правила Уставног суда (који је цитиран у допису).

4. Подносилац захтјева је 1. септембра 2020. године доставио допуну захтјева, која је готово идентична поднесеном захтјеву. Разлика се односи на то да је у допуни захтјев наведен број службеног гласила у којем је оспорени закон објављен, као и да је у односу на захтјев прецизирано да су одредбе оспореног закона у супротности са чланом II/3е) Устава БиХ, те су цитиране одредбе осталих закона (Закон о кривичном поступку, Закон о парничном поступку и Закон о управном поступку Федерације БиХ). У допуни захтјева више се не помиње члан 3 тачка 8) оспореног закона, односно наведено је да се тражи оцјена компатибилности члана 56 тачка 3) и члана 75 оспореног закона са Уставом БиХ и Европском конвенцијом.

5. Такође, у допуни захтјева (након што је цитиран члан 56 тачка 3)) наведено је: "Сходно наведеном, окривљеном прекршајни налог не мора бити ни уручен (тачније проћи ће рок за плаћање умањене казне или захтјева за судско одлучивање, а исто тако остављањем на моторном возилу налог може узети било тко прије него га узме сам окривљени), те му самим тим није омогућен приступ и расправљање пред судом, односно плаћање умањеног износа новчане казне од 50% како је то предвиђено чланом 23. став 2. и чланом 55. [оспореног закона]. Исто тако, опреза ради, наводимо да је на прекршајном налогу наведено да окривљени може платити 50% умањену казну или затражити судско одлучивање у року од осам дана од дана пријема налога, што није у складу са чл. 56. тачка 3) [оспореног закона]."

Релевантни прописи

6. Закон о прекршајима ("Службене новине Федерације БиХ" број 63/14) у релевантном дијелу гласи:

Члан 56.

Уручење прекршајног налога

[...]

(3) Када је прекршајни налог уручен лично, датум уручења је датум када га је окривљени примио. Када је прекршајни налог уручен путем поште сматраће се да је достављање извршено по истеку пет радних дана након што га је овлашћени орган предао на пошту. Када је прекршајни налог остављен на моторном возилу датум уручења је датум када је остављен на моторном возилу.

Члан 75.

Уручење рјешења

Суд ће уручити копију рјешења о прекршају личним уручењем или путем поште окривљеном и овлашћеном органу или оштећеном у року од три дана од дана доношења рјешења о прекршају. Када је рјешење о прекршају уручено путем поште сматраће се да је достављање извршено по истеку пет радних дана од дана када је рјешење предано на пошту.

7. При испитивању допустивости захтјева, Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава БиХ, те чл. 19 тачка а) и 21 став (4) Правила Уставног суда.

8. Члан VI/3ц) Устава БиХ гласи:

[...]

ц) Уставни суд има надлежност у питањима која му упути било који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој ваљаности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине; или у погледу постојања или дјелокруга неког општег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

9. Члан 19 Правила Уставног суда у релевантном дијелу гласи:

Захтјев није допуштен ако постоји неки од сљедећих случајева:

а) Уставни суд није надлежан за одлучивање;

[...]

10. Члан 21 став (4) Правила Уставног суда у релевантном дијелу гласи:

Члан 21.

Садржај захтјева/апелације

(4) Захтјев из члана VI/3ц) Устава треба да садржи:

а) одредбе из закона за ког се тражи оцјена компатибилности уз назнаку службеног гласила у ком је објављен закон;

б) одредбе Устава, Европске конвенције о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, те закона Босне и Херцеговине који је предмет оцјењивања компатибилности, постојања или домашаја неког општег правила међународног јавног права које је битно за одлуку Уставног суда;

ц) наводе, чињенице и доказе на којима се заснива захтјев;

д) потпис овлашћеног лица.

11. Уставни суд истиче да је у вези са својом надлежношћу из члана VI/3ц) Устава БиХ изградио значајну праксу у којој је истакао, између осталог, да се његова надлежност из овог члана Устава БиХ односи на питање уставности оспореног закона од одлучујућег значаја за ток поступака који се воде пред подносиоцем захтјева (види Уставни суд, Одлука о допуствости и меритуму број У 17/06 од 29. септембра 2006. године, тачка 15 одлуке, објављена у “Службеном гласнику БиХ” број 14/07, доступна и на www.ustavnisud.ba). У другим одлукама Уставни суд је континуирано истицао да се овлашћење суда да, према члану VI/3ц) Устава БиХ, проследи Уставном суду питање о уставности закона који треба да примјени у конкретном случају не може тумачити на начин да је Уставни суд надлежан да одлучује о меритуму спора који је покренут пред редовним судом, већ да ће Уставни суд одлучити о компатибилности закона са Уставом БиХ, који након те одлуке редовни суд треба да примјени у рјешавању спора из своје стварне надлежности (види Уставни суд, Одлука о допуствости и меритуму број У 11/17 од 15. фебруара 2018. године, објављена у “Службеном гласнику БиХ” број 17/18, доступна и на www.ustavnisud.ba).

12. Рјешавајући о захтјевима по члану VI/3ц) Устава БиХ, Уставни суд је донио и низ одлука којима је захтјеве различитих судова одбацивао због ненадлежности. Тако је нпр. у предмету број У 1/19 Уставни суд закључио да је, у смислу члана VI/3ц), надлежан да одлучује да ли је спорном одредбом дошло до кршења неког уставног права, у конкретном случају права на приступ суду као сегменту права на правично суђење, а не да тумачи спорну одредбу на начин како би она требало да се примјењује у пракси, нити да ријешава спорно правно питање које се налази на рјешавању пред редовним судом (види Уставни суд, Одлука о допуствости и меритуму број У 1/19 од 28. марта 2019. године, објављена у “Службеном гласнику БиХ” број 29/19, доступна и на www.ustavnisud.ba). У другом предмету, Уставни суд је закључио да није надлежан да у оквиру члана VI/3ц) разматра захтјев који је постављен тако да Уставни суд наложи извршној власти оно што је већ законом прописано као њена обавеза, или, како то тражи подносилац, да наложи примјену закона који су престали да важе (види Уставни суд, Одлука о допуствости број У 3/15 од 21. јануара 2016. године, објављена у “Службеном гласнику БиХ” број 13/16, доступна и на www.ustavnisud.ba).

13. Из наведеног јасно слиједи да се овлашћење било којег суда да покрене поступак по члану VI/3ц) Устава БиХ односи на питања која се пред тај суд поставе у конкретном поступку из његове стварне надлежности у којем суд сматра да пропис који треба примјенити ради пружања тражене судске заштите није у складу са Уставом БиХ, Европском конвенцијом и њеним протоколима, са законима Босне и Херцеговине или у погледу постојања или домаћаја неког општег правила међународног јавног права које је битно за одлуку суда.

14. У конкретном случају неспорно је да је захтјев поднио Општински суд у Травнику (предсједник суда Горан Дујић), чиме је испуњен први услов из члана VI/3ц) Устава БиХ: “Уставни суд има надлежност у питањима која му упути било који суд у Босни и Херцеговини”.

15. Надаље, у вези са испуњеношћу другог услова, тј. “да ли је закон, од чијег важења његова одлука зависи, компатибилан са овим Уставом, са Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине”, Уставни суд уочава сљедеће.

16. Како је претходно наведено, питање које се покреће чланом VI/3ц) је питање уставности оспореног закона који је од одлучујућег значаја за ток поступка који се води пред редовним судом, тј. подносиоцем захтјева. У овом захтјеву недостају наводи, односно чињенице и докази да су се у оквиру конкретног поступка из надлежности подносиоца захтјева - прекршајног поступка - појавила питања у којим подносилац захтјева сматра да пропис који треба примјенити ради пружања тражене судске заштите није у складу са Уставом БиХ и Европском конвенцијом. Подносилац захтјева није ништа навео, нити је доставио доказ о конкретном поступку, односно предмету који се рјешава пред подносиоцем захтјева. Дакле, захтјев и допуна захтјева не садрже други потребан услов да би Уставни суд засновао своју надлежност по члану VI/3ц) Устава БиХ.

17. Осим наведеног, враћајући се на конкретан предмет и начин на који је захтјев из члана VI/3ц) изложен пред Уставним судом, Уставни суд примјењује да је подносилац захтјева од Уставног суда тражио да покрене поступак оцјене компатибилности одређених одредаби оспореног закона са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције. Како је претходно наведено, подносилац захтјева није дао доказе о конкретном поступку, односно предмету који се рјешава пред подносиоцем захтјева. Стога, из навода подносиоца захтјева произлази да он коришћењем својих овлашћења из члана VI/3ц) Устава БиХ жели да изисходи одлучивање Уставног суда по члану VI/3а), а не по члану VI/3ц) Устава БиХ. Међутим, Уставни суд истиче да из текста члана VI/3ц) Устава БиХ и праксе Уставног суда произлази да редовни судови не могу поднијети захтјев Уставном суду за оцјену уставно-

сти било којег закона (in abstracto), него само закона који се односе на одређени предмет који се рјешава пред редовним судом и који је од одлучујућег значаја за одлуку. У супротном, тумачењем члана VI/3ц) Устава БиХ тако да омогућава било којем суду да путем овог поступка покрене поступак из члана VI/3а) или неког другог члана Устава БиХ дошло би до кршења одребе члана VI/3 став 1 Устава БиХ, којом је одређено да ће Уставни суд подржавати овај Устав. Наиме, Устав БиХ је експлицитно одредио круг овлашћених лица из члана VI/3а) која могу да покрену такав поступак, те није оставио било какав простор за другачије тумачење надлежности Уставног суда из члана VI/3ц) Устава БиХ у вези с тим питањем, нити члан VI/3ц) Устава БиХ даје Уставном суду овлашћење да тим чланом промијени круг овлашћених лица из члана VI/3а) Устава БиХ.

18. Из свега наведеног произлази да није испуњен услов из члана VI/3ц) Устава БиХ јер захтјев није поднесен/допуњен на начин да из њега произлази да од његовог важења зависи одлука суда у конкретном поступку који се води пред тим судом из његове стварне надлежности.

19. Имајући у виду одредбу члана 19 тачка а) Правила Уставног суда, према којој ће се захтјев одбацити као недопуштен уколико се утврди да Уставни суд није надлежан за одлучивање, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

20. У складу са чланом VI/5 Устава БиХ, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 809/19**, рјешавајући апелацију **“Veritas Automotive” д.о.о. Сарајево**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 94/14), у саставу:

- Златко М. Кнежевић, предсједник
- Маго Тадић, потпредсједник
- Мирсад Ђеман, потпредсједник
- Валерија Галић, судија
- Миодраг Симовић, судија
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 10. новембра 2020. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација “Veritas Automotive” д.о.о. Сарајево.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укида се Рјешење Кантоналног суда у Сарајеву број 65 О Пр 693371 18 Пжп од 20. децембра 2018. године.

Предмет се враћа Кантоналном суду у Сарајеву, који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Кантоналном суду у Сарајеву да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од 90 дана од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. “Veritas Automotive” д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: апелант), којег заступа Армин Мушија, адвокат из Сарајева, поднио је 22. фебруара 2019. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Рјешења Кантоналног суда у Сарајеву (у даљем тексту: Кантонални суд) број 65 О Пр 693371 18 Пжп од 20. децембра 2018. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Кантоналног суда, Општинског суда у Сарајеву (у даљем тексту: Општински суд) и Кантоналне управе за инспекцијске послове Кантона Сарајево (у

даљем тексту: Кантонална управа за инспекцијске послове) затражење је 15. септембра 2020. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Кантонални суд, Општински суд и Кантонална управа за инспекцијске послове су доставили одговоре на апелацију у периоду од 22. до 30. септембра 2020. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин:

5. Инспектор рада Кантоналне управе за инспекцијске послове (у даљем тексту: кантонални инспектор) је 22. јануара 2018. године у 12.20 часова и 23. јануара 2018. године у 9.15 часова у апелантовим просторијама извршио инспекцијски надзор и о томе сачинио записник број УП-1-14-09-34-0060018-09/30. Кантонални инспектор је утврдио и записнички констатовао да је апелант радно ангажовао лица која су затечена на раду приликом инспекцијског надзора у апелантовим радним просторијама на обављању послова који представљају послове из апелантове регистроване дјелатности и предмета пословања. У записнику је констатовано да су наведена лица послове обављала на основу Уговора о ангажовању радне снаге закљученог између "Prevent Direkta" д.о.о. Сарајево, као даваоца услуге (у даљем тексту: давалац услуге), и апеланта, као корисника услуге, те да та лица имају закључен уговор о раду са даваоцем услуге, односно да немају закључен уговор о раду са апелантом код којег су обављала наведена послове. Даље је наведено да Закон о раду (у даљем тексту: ЗОР) не познаје институт "уступања" радника од другог правног лица, већ да прописује начин заснивања радног односа закључивањем уговора о раду између послодавца и радника у којем је послодавац лице које раднику даје посао и за којег је радник дужан да обавља послове према уговору о раду. У конкретном случају, како је закључио кантонални инспектор, постоји ситуација у којој радник који има закључен уговор о раду са даваоцем услуге обавља послове из апелантове регистроване дјелатности, односно "уступа" се као радна снага апеланту, а што ЗОР не познаје. Записник је достављен апеланту ради давања евентуалних примједба.

6. Апелант је 26. јануара 2018. године кантоналном инспектору доставио примједбе на записник од 22. и 23. јануара 2018. године. Кантонални инспектор је 7. фебруара 2018. године апеланту доставио одговор на наведене примједбе, те га обавијестио да ће, у складу са законским овлашћењима, поднијети захтјев за покретање прекршајног поступка против апеланта.

7. Кантонални инспектор је 19. фебруара 2018. године Општинском суду, сходно члану 62 у вези са чланом 54 став 1 Закона о прекршајима, поднио захтјев за покретање прекршајног поступка против апеланта, као правног лица, због прекршаја из члана 4 ЗОР-а у вези са чланом 170 став 1 истог закона. У захтјеву је наведено да приликом инспекцијског надзора апелант са затеченим лицима није засновао радни однос, а с обзиром на то да су наведена лица обављала послове који произилазе из апелантове редовне и регистроване дјелатности, њих је апелант могао да ангажује само закључивањем уговора о раду и пријавом на обавезна осигурања, а што није учинио, чиме се остварило биће прекршаја из члана 4 ЗОР-а.

8. Рјешењем Општинског суда број 65 0 Пр 693371 18 Пр од 9. јула 2018. године апелант је проглашен одговорним зато што је 22. јануара 2018. године у 12.20 часова и 23. јануара 2018. године у 9.15 часова у апелантовим просторијама инспекцијским надзором који је извршио кантонални инспектор утврђено и записнички констатовано да је апелант радно ангажовао путем уговора о ангажовању радне снаге од даваоца услуге на пословима из апелантове редовне дјелатности 56 поименично наведених лица, чиме је починио прекршај из члана 4 ЗОР-а, па му је на основу члана 170 став 1 истог закона утврђена новчана казна у износу од по 500,00 КМ за сваког затеченог радника, те му је изречена јединствена новчана казна у износу од 15.000,00 КМ. Такође је одлучено да је апелант дужан да плати и трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 150,00 КМ, а све у року од 15 дана од дана правоснажности првостепеног рјешења.

9. У образложењу рјешења Општински суд је навео да је, поступајући по захтјеву за покретање прекршајног поступка, заказао усмени претрес 26. јуна 2018. године на који су уредно приступиле странке у поступку. Након што је спровео предложене доказе оптужбе и доказе апелантове одбране Општински суд је у образложењу одлуке навео да је анализом и оцјеном спроведених доказа, те доводећи их у везу са наводима апелантове одбране утврдио да је апелант починио прекршај за који се терети. Истакнуто је да је у предметном прекршајном поступку утврђено да је између странака у поступку неспорно да је 56 лица која су затечена код апеланта приликом инспекцијског надзора било у радноправном статусу код даваоца услуге, а што су све они потврдили како својим изјавима током усменог претреса, тако и материјалним доказима које су предложили и који су спроведени на усменом претресу.

10. Општински суд је, даље, истакао да је одредбом члана 4 став 1 ЗОР-а прописано да се заснивање радног односа темељи на чињеници ступања на рад радника на основу закљученог уговора

о раду, а да је ставом 2 истог члана прописано да, након закључивања уговора о раду, послодавац је дужан да пријави радника на пензијско-инвалидско осигурање, здравствено осигурање, осигурање за случај незапослености у складу са Законом. Такође је истакнуто да је чланом 5 ЗОР-а прописано да послодавац, у смислу наведеног закона, јесте физичко или правно лице које раднику даје посао на основу уговора о раду. Наведене законске одредбе, како је закључио Општински суд, указују да послодавац са запосленицима мора да закључи уговор о раду ако се обављају послови из основне - редовне дјелатности послодавца. У конкретном случају апелант је, што није спорно међу странкама, ангажовао на основу уговора о ангажовању радне снаге (који је закључио са даваоцем услуге) лица, која су у изреци тог рјешења ближе побројана, ради обављања послова из апелантове редовне, односно основне дјелатности, а са којима није закључио, нити је могао да закључи уговор о раду. На основу резултата спроведеног поступка, неспорно је утврђено да је приликом инспекцијског надзора утврђено да су лица наведена у изреци рјешења затечена на раду у апелантовим радним просторијама на обављању послова оператера на монтажи и савијању, контроли квалитета, логистичара на производњи, манипуланта у складишту, сарадника на измјени алата, а који представљају послове из регистроване дјелатности и који су предмет апелантовог редовног пословања.

11. У образложењу је, даље, наведено да је суд оцијенио апелантову одбрану којом је негирао правни основ за покретање прекршајног поступка, а тиме и прекршај који му се ставља на терет, доводећи да су лица наведена у изреци рјешења у радном односу код даваоца услуге, а на основу закљученог уговора о раду, те да су ангажована на пословима код апеланта по основу Уговора о ангажовању радне снаге закљученог између апеланта и даваоца услуге. Према наведеном уговору, апелант ангажује раднике запослене код даваоца услуге, а који на тај начин ангажује радну снагу на основу обављања своје дјелатности која је квалификована за уступање људских ресурса (шифра дјелатности 78.30). Међутим, како је сматрао Општински суд, наведени докази нису основани, јер је чланом 4 у вези са чланом 5 ЗОР-а прописано да закључивањем уговора о раду радник ступа на рад и заснива радни однос код послодавца који даје посао раднику на основу уговора о раду, а који у конкретном случају нису закључила лица затечена на раду код апеланта. Даље је истакнуто да суд није прихватио као основане наводе апелантове одбране да је сврха одредбе члана 4 ЗОР-а спречавање "рада на црно", јер су одредбе чл. 4 и 5 ЗОР-а јасне и децидиране да радник може да ступи на рад на основу закљученог уговора о раду, чиме и заснива радни однос са послодавцем који му даје посао на основу уговора о раду при обављању послова из редовне дјелатности послодавца. Општински суд је закључио да, када су у питању послови из редовне дјелатности за које је привредни субјекат регистрован, морају да буду закључени уговори о раду између привредног субјекта и лица - радника који обавља те редовне дјелатности код тог послодавца.

12. Такође, Општински суд није прихватио наводе апелантове одбране да је кантонални инспектор приликом вршења инспекцијског надзора полазио од становишта "да све што није изричито Законом дозвољено је забрањено и представља противправну радњу" због тога што такви наводи не значе да је ЗОР-ом, односно чланом 4 дозвољено ангажовати лица без закљученог уговора о раду, и то у пословима из основне и редовне дјелатности послодавца. У конкретном случају ради се о ситуацији да је апелант ангажовао лица, ближе наведена у изреци рјешења, на начин да обављају послове из редовне дјелатности, а да са њима није закључен уговор о раду, како то прописује члан 4 ЗОР-а. Закључено је да такво апелантово становиште није у складу са наведеном одредбом Закона због чега је, према мишљењу суда, апелант и починио прекршај који му се ставља на терет. Даље, у односу на апелантове приговоре да и сам Општински суд ангажује лица на одржавању чистоте у оквиру зграде Општинског суда која обављају запосленици другог правног лица, Општински суд је сматрао да се истакнути приговори не могу да поистовјете са конкретним прекршајем који је починио апелант због тога што послови одржавања чистоте у Општинском суду не спадају у послове основне и редовне дјелатности Општинског суда, нити су послови на одржавању чистоте Правилником о систематизацији радних мјеста у Општинском суду предвиђени као основна дјелатност. Апелантов приговор да је Уговор о ангажовању радне снаге закључен између апеланта и даваоца услуге још законит правни посао, односно да он није ништаван, према оцјени Општинског суда, не значи и не омогућава апеланту да може на основу њега ангажовати лица из другог привредног субјекта на послове из своје редовне дјелатности, а да при томе немају закључене уговоре о раду са тим послодавцем, како то предвиђа члан 4 ЗОР-а. Општински суд се у прилог својим закључцима позвао на усвојену праксу Кантоналног суда у рјешењима број 65 0 Пр 679360 18 Пжп од 25. маја 2018. године, те број 65 0 Пр 615128 17 Пжп од 27. јула 2017. године у сличним правним ситуацијама.

13. Апелантова жалба изјављена против наведеног рјешења Општинског суда је одбијена као неоснована Рјешењем Кантоналног суда број 65 0 Пр 693371 18 Пжп од 20. децембра 2018. године.

14. У образложењу рјешења Кантонални суд је навео да је апелант жалбу поднио због битних повреда прекршајног поступка, повреде материјалног прописа о прекршајима и због одлуке о санкцији која је изречена окривљеном апеланту. Наведено је да је апелант у жалби указао и на погрешну примјену материјалног права, односно члана 4 ЗОР-а, те да у конкретном случају нису остављена обиљежја бића тог прекршаја, будући да су у конкретном случају сви поменути радници у тренутку инспекцијског надзора били у радном односу и пријављени по свим видовима обавезног осигурања код привредног друштва-даваоца услуге, што значи да се не ради о радницима који нису пријављени. У жалби је наведено и да је потенцирање првостепеног суда на основној редовној дјелатности због које послодавац са запосленима мора да закључи уговор о раду погрешно, јер закон не прави дистинкцију између редовне и других дјелатности, као и да је давалац услуге регистровано привредно друштво за уступање људских ресурса, у складу са 181. конвенцијом Међународне организације рада. Коначно је предложено да се преиначи побијано рјешење на начин да се обустави прекршајни поступак, или да се побијано рјешење укине и каже усмени претрес.

15. Кантонални суд је у образложењу рјешења истакао да је побијано рјешење испитао у границама апелантових жалбених приговора. Утврђено је да из списка предмета произилази да је првостепени суд одржао усмени претрес 26. јуна 2018. године, те да из записника о усменом претресу и образложења побијане одлуке произилази да је на усменом претресу омогућено апеланту да се брани, да је апелант упознат са правима која му припадају у складу са чланом 5 Закона о прекршајима, у складу са којим је апелант изнио одбрану. Истакнуто је да је апелант у својој одбрани навео зашто сматра да није одговоран за предметни прекршај, да му је омогућено да предлаже доказе, као и да поставља питања супротности страни, у складу са принципом контрадикторности, те да је наведена права апелант током усменог претреса и искористио. Кантонални суд је оцијенио да је првостепени суд у побијаној одлуци дао аргументовано образложење зашто је одређене доказе прихватио као доказане и да је своју одлуку засновао на доказима изнесеним на усменом претресу, као и аргументе зашто није дошло до повреде правила прекршајног поступка. При томе тај суд је сматрао да је првостепени суд поштивао принцип равноправности странака у поступку пред судом и да није довео апеланта у неравноправан положај у односу на овлашћени орган.

16. У погледу жалбених навода да у конкретном случају није могао да се води ни прекршајни поступак против апеланта због тога што у конкретном случају није почињен прекршај из члана 4 ЗОР-а и да је на тај начин дошло до погрешне примјене материјалног права, Кантонални суд је утврдио да су истакнути наводи неосновани оцјењујући при томе утврђено чињенично стање приликом инспекцијске контроле. Даље је наведено да се суд није упуштао у разматрање апелантових жалбених приговора који се односе на повреду материјалног прописа, будући да је апелант у жалби само паушално навео да је дошло до повреда одредаба 181. конвенције Међународне организације рада, при томе не образлажући истакнуте приговоре. Када су у питању повреде материјалног прописа о прекршају одредбом члана 86 Закона о прекршајима, исте повреде су таксативно наведене. Наводи на које се апелант позвао у својој жалби, како је утврдио Кантонални суд, не могу да се подведу ни под једну тачку одредаба члана 86 Закона о прекршајима. Кантонални суд је оцијенио да, стога, није ни могао да разматра жалбу у том дијелу. Поред тога је наведено да апелант није понудио релевантне аргументе који би оправдали његове тврдње да је на било који начин дошло до повреде материјалног прописа о прекршају, односно битне повреде прекршајног поступка на које се позвао.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

17. Апелант тврди да су му оспореном одлуком повријеђена права из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Повреду наведених права апелант види у погрешно утврђеном чињеничном стању и произвољној примјени материјалног и процесног права. Апелант је истакао да је привредни субјекат основао инострани оснивач из Савезне Републике Њемачке и да представља дио групације "Veritas AG" која послује широм свијета, те да у БиХ има привредни значај. Даље је навео да је крајем 2017. године са даваоцем услуге (привредним друштвом "Prevent Direkt" д.о.о. Сарајево) закључио уговор о ангажовању радне снаге за период од годину дана. Истакао је да је, према наведеном уговору, давалац услуге уступио апеланту раднике, и то по апелантовој наруџби за потребе обављања конкретне посла, а да при томе давалац услуге са тим радницима има закључене уговоре о раду на пуно радно вријеме, уредно пријављене перској управи. Истиче да, будући да није засновао радни однос између апеланта и радника (ни у формалном, нити у неформалном смислу), према апелантовом мишљењу, није ни постојала обавеза да се поступа према члану 4 ЗОР-а, те да није ни дошло до повреде наведене

одребе. Према апелантовом мишљењу, правни аргуменат у образложењу одлука редовних судова да се ради о апелантовим "редовним дјелатностима" за које је потребно закључити уговор о раду, нема упоришта у закону и није основан, јер је дјелатност уступања људских ресурса дозвољена Законом о класификацији дјелатности, а нити једном другом законом одредбом није забрањена таква дјелатност, па ни Законом о привредним друштвима. Апелант сматра да у конкретной ситуацији закон треба да се тумачи de lege ferenda. Такође, апелант истиче да је институт уступања радника познат и примијењен у законодавству Европске уније и да је директно примијењен и инкорпорисан у национално законодавство Републике Хрватске, као и да је у процесу уношења и у законодавство Републике Србије поводом преговора о приступању ЕУ- преговарачко Поглавље 19 (Социјална политика и запошљавање) а које подразумијева примјену Директиве број 2008/104/ЕЗ Европског парламента и Савјета од 19. новембра 2008. године. Наведена директива дефинише општи оквир примјењив на радне услове запослених путем агенција које се баве уступањем радне снаге. Даље је истакао да Директива број 2008/104/ЕЗ представља секундарни извор права и да је она дио правне тековине Европске уније и да она управо дозвољава привредним друштвима да се баве уступањем радника са стручним знањем другим друштвима за њихове потребе, те да на тај начин остварују добит. Поред тога, 181. конвенција Међународне организације рада од 19. јуна 1997. године дефинисала је и регулисала примјену института уступања радника. У члану 1 став 1 тачка б) Конвенције је наведено: "У овој конвенцији израз приватна агенција за запошљавање означава свако физичко или правно лице, независно од јавних органа, које пружа једну или више од следећих услуга на тржишту рада: (б) услуге које се састоје од запошљавања радника с циљем да се стављају на располагање трећој страни, која може бити физичко или правно лице (у даљем тексту: корисничко предузеће), које им додјељује задатке и врши надзор над извршењем тих задатака."

18. Апелант сматра да су редовни судови произвољно тумачили смисао и сврху кривичних одредаба ЗОР-а у вези са чл. 4 и 5 које је прописао законодавац са циљем да се спречи "рад на црно". Наиме, како апелант истиче, у конкретном случају он нема никакав однос са затеченим радницима, већ у апелантовим просторима у име и за рачун послодавца (даваоца услуге) наведена лица обављају послове на основу важећег облигационог уговора између правних лица, те се плаћања врше по основу уговора искључиво између правних лица на име извршених услуга.

б) Одговор на апелацију

19. Кантонални суд је у одговору на апелацију истакао да из апелације произилази да се у цијелости ради о наводима који су изнесени и у апелантовој жалби поднесеној том суду против рјешења Општинског суда, а који су већ били предмет оцјене тог суда приликом одлучивања о жалби. Наведено је да одлуком тог суда нису повријеђена апелантова права на која се позвао у апелацији, те да су у образложењу одлуке дати разлози за одлучење тог суда. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

20. Општински суд је у одговору на апелацију навео да је пред тим судом спроведен прекршајни поступак у складу са законом, те да одлуком тог суда нису повријеђена апелантова права на која се позвао у апелацији. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

21. Кантонални инспектор је у одговору на апелацију навео да су редовни судови своје одлуке темељили консултујући важећу одредбу члана 4 ЗОР-а. Даље је наведено да начин на који је у конкретном случају апелант ангажовао раднике од другог правног лица није прописан важећим ЗОР-ом као законска могућност, па, у складу с тим, произилази и да се остваривање права на рад као основне слободе остварује на начин који је у складу с важећим одредбама ЗОР-а. Истакнуто је да је Кантонални суд у својим бројним одлукама, које су достављене у прилогу одговору, усвојио ставиште према којем апелант није могао да ангажује радно особље посредством другог правног лица као послодавца за извршавање послова из основне дјелатности, и то у својим просторијама. У односу на апелантове наводе да је институт уступања радника познат и примијењен у законодавству Европске уније, истакнуто је да БиХ није чланица Европске уније, те да се, стога, у БиХ примјењује домаће важеће законодавство.

V - Релевантни прописи

22. Закон о раду ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 26/16, 89/18, 23/20 - ОУС ФБиХ и 31/20 - ОУС ФБиХ) у релевантној дијелу гласи:

Заснивање радног односа

Члан 4.

(1) Ступањем на рад радника на основу закљученог уговора о раду заснива се радни однос.

(2) Након закључивања уговора о раду послодавац је дужан да прихвати радника на пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености (у даљем тексту: обавезно осигурање) у складу са законом.

Појам послодавца

Члан 5.

Послодавац, у смислу овог закона, је физичко или правно лице које раднику даје посао на основу уговора о раду.

XXII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 170. став (1)

(1) Појединачном новчаном казном од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај послодавац - правно лице, за сваког радника са којим не закључивања регистрације у складу са законом којим се уређује регистрација привредних друштава.

23. Закон о привредним друштвима ("Службене новине Федерације БиХ", број 81/15) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

(Опште одредбе)

Овим законом уређује се оснивање, пословање, управљање и престанак привредних друштава (у даљем тексту: друштво) у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Члан 2.

(Друштво)

(1) Друштво је правно лице које самостално обавља дјелатност производње и продаје производа и вршења услуга на тржишту ради стицања добити.

(2) Друштво могу основати и домаћа и страна физичка и правна лица, ако законом није другачије одређено.

Члан 6.

(Дјелатност)

(1) Друштво почиње да обавља своју дјелатност након уписа у регистар друштава и објављивања регистрације у складу са законом којим се уређује регистрација привредних друштава.

(2) Дјелатности за које је законом утврђено да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта надлежног органа могу да се обављају након добијања дозволе, сагласности или другог акта надлежног органа.

(3) Уколико законом или другим прописом нису утврђени услови за добијање сагласности, дозволе или другог акта надлежног органа из става (2) овог члана, федерална министарства ће у складу са овим законом, свако у оквиру своје надлежности, утврдити те услове.

(4) Дјелатности за које је посебним законом прописано да се обављају у одређеном облику привредног друштва, не могу да се обављају у другом облику привредног друштва.

Члан 7.

(Могућност обављања и других дјелатности друштва)

(1) Друштво може да обавља послове само у оквиру дјелатности уписане у регистар друштава.

(2) Друштво може да обавља и друге послове који се уобичајено обављају уз дјелатности уписане у регистар друштава, у обиму и на начин који су потребни за пословање, а не представљају обављање тих послова као редовне дјелатности.

24. Закон о класификацији дјелатности у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 76/06, 100/08 и 32/10)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст, сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим Законом утврђује се појам класификације дјелатности у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: КДБиХ), значај и циљ закона, примјена закона и доношење Одлуке о класификацији дјелатности у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Одлука).

Члан 5.

(Основ КДБиХ)

(1) КДБиХ заснива се на Статистичкој номенклатури економских активности Европске уније (NACE) и упоредива је са Међународном класификацијом дјелатности Уједињених нација (ISIC).

(2) КДБиХ мора стално да се усклађује са свим званичним промјенама Статистичке номенклатуре економских активности Европске уније, а тиме и са међународном класификацијом дјелатности Уједињених нација.

Члан 14.

(Усклађивање закона)

Ентитетски закони и закон Брчко Дистрикта, којима се уређује класификација дјелатности, ускладиће се са овим Законом у року од 90 дана након његовог ступања на снагу.

25. Закон о класификацији дјелатности у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 64/07 и 80/11)

За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст, сачињен у Уставном суду БиХ, који гласи:

Члан 1.

Овим Законом утврђује се појам, примјена и употреба класификације дјелатности, темељи на којима се заснива, субјекти на које се односи и друга питања од значаја за класификације дјелатности у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Члан 4.

Класификација дјелатности заснива се на Статистичкој номенклатури економских активности Европске уније (NACE) и упоредива је са међународном класификацијом дјелатности Уједињених нација - Интернационални стандард индустријске класификације (ISIC).

Усклађивања Класификације дјелатности са статистичким стандардом из става 1. овог члана, вршиће се у складу са Законом о класификацији дјелатности Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 76/06, 100/08 и 32/10).

Члан 5.

Одлука о класификацији дјелатности Босне и Херцеговине примјењује се на територији Федерације.

26. Одлука о класификацији дјелатности Босне и Херцеговине 2010 ("Службени гласник БиХ", број 47/10) гласи:

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком прописује се Класификација дјелатности Босне и Херцеговине 2010 (у даљем тексту: Класификација дјелатности БиХ 2010), са називима и шифрама дјелатности које обухватају подручја, области, гране и разреде економских дјелатности, која ће се примјењивати на територији Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Саставни дио Одлуке)

Саставни дио ове Одлуке чине:

- а) Класификација дјелатности БиХ 2010,
- б) Класификација дјелатности БиХ 2010 са објашњењима,
- ц) Методологија за статистичку примјену Класификације дјелатности БиХ 2010.

78. Дјелатност посредовања у запошљавању

78.30 Остало уступање људских ресурса

Овај разред обухвата остало уступање људских ресурса клијентима. Јединице које су овдје разврстане представљају послодавца за запослене по питањима која се односе на плату, порез, допринос и остала кадровска питања, међутим, нису одговорна за стручно вођење или надзор запослених.

Уступање људских ресурса обично је дугорочно или стално (на неодређено вријеме), а јединице које су овдје разврстане обављају велики број задатака који се односе на управљање људским потенцијалима, а повезане су са овим уступањем.

Овај разред искључује:

- уступање људских ресурса заједно са надзором или вођењем пословања, види разред који се односи на економску дјелатност тог предузећа

- уступање људских ресурса ради привремене замјене или потребе за додатном радном снагом клијента, види 78.20.

27. Одлука о ратификацији Конвенције о приватним агенцијама за запошљавање број 181 из 1997. године и Препоруке о приватним агенцијама за запошљавање број 188 из 1997. године Међународне организације рада ("Службени гласник БиХ" - Међународни уговори, број 8/09)

Конвенција о приватним агенцијама за запошљавање, 1997, број 181, у релевантном дијелу гласи:

Члан 1. став (1)

1. У сврху ове Конвенције, термин приватна агенција за запошљавање означава свако физичко или правно лице, независно од јавних органа, које пружа једну или више од следећих услуга на тржишту рада:

(а) услуге спајања између понуда и пријава за запошљавање, без тога да приватна агенција за запошљавање постане странка у радном односу који може из тога проистећи;

(б) услуге које се састоје од запошљавања радника у смислу тога да их се стави на располагање трећем лицу, који може бити фи-

зичко или правно лице (у даљем тексту: “корисничко предузеће”) које поставља њихове послове и надзире извршење тих послова;

(в) остале услуге везане за тражење посла, утврђене од стране надлежног органа након консултација с најрепрезентативнијим организацијама послодавца и радника, попут пружања информација, које немају за циљ повезивања конкретних понуда и пријава за запошљавање.

VI - Допустивост

28. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

29. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку којег је користио.

30. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Кантоналног суда број 65 0 Пр 693371 18 Пжп од 20. децембра 2018. године против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорено рјешење апелант је примио 25. децембра 2018. године а апелација је поднесена 22. фебруара 2019. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допустива, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

31. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

32. Апелант оспорава одлуку Кантоналног суда тврдећи да је том одлуком повријеђено његово право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције и право из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

33. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

34. Члан 6 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања његових грађанских права и обавеза или кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом установљеним законом.

35. Апелант сматра да му је у предметном прекршајном поступку повријеђено право на правично суђење. Уставни суд треба да одговори на питање да ли су члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 Европске конвенције уопште примјенљиви у конкретном случају, односно да ли се ради о “кривичној” оптужби против апеланта.

36. Уставни суд указује на то да се у конкретном случају ради о прекршајном поступку, те да се, с тим у вези, поставља питање примјенљивости члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције, односно питање да ли се ради о “кривичној” оптужби против апеланта, у смислу члана 6 Европске конвенције. Оцјена да ли је нека оптужба “кривична” у смислу значења из члана 6 Европске конвенције даје се на основу критеријума: класификовање према законодавству, природа прекршаја и природа и строгаост казне (види, Европски суд за људска права, Engel и др. против Холандије, пресуда од 8. јуна 1976. године). Ови критеријуми не морају да буду кумулативно испуњени. Природа прекршаја укључује два поткритеријума: обим прекршене норме и сврху казне, који морају да буду кумулативно испуњени да би се радило о “кривичној оптужби”. Апелант је проглашен кривим и кажњен због дјела које је класификовано као прекршај према ЗОР-у. То значи да оптужба није класификована као кривична. Међутим, то није одлучујуће за примјену гаранција из члана 6 Европске конвенције. Кад је ријеч о природи прекршаја, да би се радило о “кривичној” оптужби, обим прекршајне норме мора да буде уопштен, а сврха санкције јесте да одврати од таквог чињења и казни учиниоца. У конкретном случају норма којом је прописан прекршај односи се на сва лица која крше ЗОР, она има општи карактер и не примјењује се само на неку специфичну групу, професију и сл. Кад је ријеч о сврси казне, она је уопштено у прекршајном поступку спречавање дјелатности којима се врши повреда јавног поретка, спречавање учиниоца да чини прекршаје и његово преваспитавање, васпитни утицај на друге да не чине прекршаје, јачање морала и утицај на развијање одговорности и дисциплине грађана. У конкретном случају сврха казне, према ЗОР-у, јесте да се обезбиди поштивање прописа о закључивању уговора о раду и права и обавеза који из њега произилазе, те кажњавање лица која крше те прописе. С обзиром на наведено Уставни суд закључује да све ово упућује да се ради о “кривичној” оптужби у смислу члана 6 став 1 Европске конвенције, те да је, дакле, члан 6 Европске конвенције примјенљив на конкретни случај (види, Уставни суд, Одлука број АП 2255/05 од 16. јануара 2007. године, објављена у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, број 38/07, тач. 21 и 22, и Одлука о допустивости и меритуму број АП 879/14 од 22. децембра 2016. године, тачка 30, доступне на www.ustavnisud.ba).

37. Апелант сматра да је до повреде права на правично суђење у конкретном случају дошло због тога што је одлукама редовних судова погрешно утврђено чињенично стање и произвољно примјењено материјално и процесно право.

38. Уставни суд указује на то да, према пракси Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд) и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене права (види, Европски суд, Pronina против Русије, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је, уопштено, задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, Thomas против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли су, евентуално, повријеђена или занемарена уставна права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

39. Уставни суд ће се, дакле, изузетно упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примјенили позитивноправне прописе када је очигледно да је у одређеном поступку дошло до произвољног поступања редовног суда како у поступку утврђивања чињеница, тако и примјене релевантних позитивноправних прописа (види, Уставни суд, Одлука број АП 311/04 од 22. априла 2005. године, став 26). У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може да води правичном поступку (види, Уставни суд, Одлука број АП 1293/05 од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље, и, *mutatis mutandis*, Европски суд, Анђелковић против Србије, пресуда од 9. априла 2013. године, тачка 24). Имајући у виду наведено, Уставни суд ће у конкретном случају, с обзиром на питања која апелант поставља, испитати да ли је оспорена одлука заснована на произвољној примјени права.

40. У конкретном случају Уставни суд запажа да су у предметном прекршајном поступку, након извођења доказа и оцјене доказа како појединачно, тако и у њиховој њиховој вези, редовни судови неспорно утврдили да је апелант привредно друштво којем је друго привредно друштво-давалац услуге Уговором о ангажовању радне снаге уступило 56 радника за обављање послова који су потребни апеланту. Наведени уговор је закључен између апеланта и даваоца услуге на одређени период. Одредбама тог уговора је регулисано да је предмет уговора уступање радне снаге за потребе апеланта путем ангажовања радника од даваоца услуге према трајању, обиму и врстама посла, те стручном профилу радне снаге. Уговором је, такође, утврђено да уступљени радници за све вријеме трајања ангажмана код примаоца услуге остају запосленици даваоца услуге који је њихов послодавац и који има све обавезе према тим радницима које проистичу из радног односа (као што су, на примјер, плате, накнаде плате, годишњи одмори, боловања и др.). Поред тога је утврђено да уступање радне снаге неће никада бити на неодређено вријеме, те су утврђени цијена, обрачун и плаћање за ангажоване раднике као обавеза апеланта-примаоца услуге према послодавцу радника.

41. Уставни суд истиче да је у конкретном поступку утврђено да је апеланту давалац услуге уговором уступио 56 радника да у апелантовој фирми обављају послове који су потребни апеланту, али да те раднике за обављање послова плаћа њихов послодавац. Такође, Уставни суд истиче да је неспорно утврђено да су наведени радници закључили уговоре о раду код даваоца услуге као свог послодавца и да су код њега пријављени на обавезна осигурања (пензијско и инвалидско осигурање, здравствено и осигурање за случај незапослености) у складу са законом. Уставни суд запажа да из наведеног произилази да уступљени радници код апеланта, у ствари, обављају посао за своју фирму која их је уступила, јер су они потребни апеланту, за шта апелант плаћа њиховом послодавцу по основу уговора о ангажовању радне снаге који је апелант закључио са послодавцем уступљених радника. Такође, неспорно је утврђено да је давалац услуге за уступљене раднике као њихов послодавац уплатио све доприносе прописане законом.

42. Даље, Уставни суд запажа да је у записнику инспекцијске контроле и након спроведеног прекршајног поступка пред редовним судовима утврђено да ЗОР не познаје институт “уступања” радника од другог правног лица, већ да прописује начин заснивања

радног односа закључивањем уговора о раду између послодавца и радника у којем је послодавац лице које раднику даје посао и за којег је радник дужан да обавља послове према уговору о раду, односно да уговори о раду морају да буду закључени када су у питању послови из основне-редовне дјелатности за коју је привредни субјекат регистрован.

43. У конкретном случају утврђено је да је апелант починио прекршај из члана 4 ЗОР-а у вези са чланом 170 став 1 за шта је апелант новчано кажњен као да су уступљени радници обављали "рад на црно".

44. Уставни суд запажа да ЗОР изричито не забрањује конкретни вид ангажовања радне снаге (по основу уговора о уступању радне снаге). Даље, Уставни суд запажа да редовни судови нису тврдили да уступање радника није генерално забрањено, већ да није могуће уступање радника ради "обављања основне дјелатности" за коју је привредни субјект регистрован. Међутим, Уставни суд запажа да закони о класификацији дјелатности БиХ и Федерације БиХ, као и Одлука о класификацији дјелатности 2010 - шифра дјелатности 78.30 - уступање људских ресурса не прописују никакав услов да наведена дјелатност - уступање људских ресурса не може да се односи на обављање основне (регистроване) дјелатности друштва. Из Одлуке о класификацији дјелатности БиХ 2010 произилази да је за дјелатност под шифром 78.30 дато образложење у којем је наведено: "Овај разред укључује уступање људских ресурса клијентима. Јединице које су овдје разврстане представљају послодавца за запосленике у вези с питањима плате, пореза, доприноса и осталим кадровским питањима. Међутим, нису одговорне за стручно вођење или надзор запосленика." Такође, Уставни суд запажа да из одредаба Закона о привредним друштвима произилази да дјелатности друштва нису подијелене на основне и споредне, већ да су дјелатности друштва све оне које су уписане у регистар друштва. Поред тога, наведеним законом је дефинисано друштво као правно лице које самостално обавља дјелатност ради стицања добити, одређено када оно и под којим условима започиње дјелатност, као и могућност обављања и других дјелатности (чл. 2, 6 и 7). Даље, Уставни суд запажа да предметни уговор о ангажовању радне снаге, који је у конкретном случају правни основ за апелантово ангажовање радника, ни на који начин није доведен у питање у конкретном поступку, односно да његова правна ваљаност није побијана, нити оспорена у конкретном поступку. При томе Уставни суд има у виду да је Одлуком о класификацији дјелатности БиХ 2010 прописана дјелатност уступања људских ресурса за коју је, поред осталих, регистрован давалац услуге, те да не прописује да та дјелатност не може да се односи на уступање радника ради обављања основне дјелатности друштва. У таквим околностима, када правна ваљаност уговора о ангажовању радне снаге није доведена у питање, а који је у конкретном случају правни основ за уступање радника апеланту од даваоца услуге који је регулисао радни однос радника закључивањем уговора о раду и уплатом обавезних законских осигурања, Уставни суд сматра да нема основа за тврдњу надлежних органа да су уступљени радници радили незаконито.

45. Даље, члан 170 став 1 ЗОР-а предвиђа казну ако се не закључи уговор о раду, али и други кумулативни услов - ако се не изврши пријава на обавезно осигурање. Такође, Уставни суд истиче да из члана 4 став 2 ЗОР-а произилази да се уговор о раду везује за пријављивање радника и плаћање обавеза прописаних законом (након закључивања уговора о раду послодавац је дужан да пријави радника на обавезно осигурање у складу са законом - пензијско и инвалидско осигурање, здравствено и осигурање за случај незапослености). Дакле, за постојање бића прекршаја из члана 170 став 1 ЗОР-а суштина је да је испуњен и други кумулативни услов, то јесте да је плаћено осигурање. У конкретном случају уопште није било спорно да се уступљеним радницима плаћа обавезно осигурање. Гледано са аспекта права радника, Уставни суд сматра да је уступљеним радницима свеједно то што их је њихов послодавац послао другом да раде (уступио их апеланту), јер су они плаћени од свог послодавца за посао који обављају код апеланта. Они, заправо, раде код апеланта, али за рачун свог послодавца који их је уступио апеланту, при чему апелант за уступање плаћа даваоцу услуге сходно закљученом уговору. Гледано са аспекта заштите јавног интереса да се плаћају доприноси прописани законом, Уставни суд запажа да је и тај услов овдје испуњен, јер није било спорно да је уступилац радника уплатио радницима све доприноси прописане законом. Имајући у виду наведено, да су уступљени радници засновали радни однос уговором о раду код даваоца услуге, да им је њихов послодавац уплатио обавезна осигурања која ЗОР предвиђа, да, заправо, обављају посао за рачун свог послодавца ради извршавања апелантових послова, и то према претходно закљученом уговору између апеланта и даваоца услуге, Уставни суд сматра да су редовни судови исказали претјерани формализам у примјени одредаба члана 4 у вези са чланом 170 став 1 ЗОР-а када су закључили да је апелант починио прекршај прописан чланом 170 став 1 ЗОР-а. Уставни суд закључује да је на тај начин нарушена суштина апелантовог права на правично суђење зајемченог чланом 6 став 1 Европске конвенције (види, *mutatis mutandis*, Уставни суд, одлуке о допустивости и меритуму број АП 1592/17 од 10. априла 2019. године, број АП 2978/16 од 11. октобра 2018. године, доступне на www.ustavnisud.ba).

46. Поред тога, Уставни суд запажа да је Босна и Херцеговина ратификовала Конвенцију о приватним агенцијама за запошљавање 1997. број 181 Међународне организације рада (у даљем тексту: Конвенција МОП-а број 181) којом је у члану 1 дефинисано да у сврху те конвенције термин приватна агенција за запошљавање означава свако физичко или правно лице, независно од јавних органа, које на тржишту рада пружа, поред осталог, "услуге које се састоје од запошљавања радника у смислу тога да их ставља на располагање трећем лицу, које може да буде физичко или правно лице (у даљем тексту: 'корисничко предузеће'), које поставља њихове послове и надзире извршење тих послова".

47. Имајући у виду конкретни поступак Уставни суд запажа да се апелант у предметном прекршајном поступку позвао на наведену Конвенцију МОП-а број 181. У вези са наведеним, Уставни суд истиче да, будући да је БиХ ратификовала наведену конвенцију, има обавезу да је поштује, односно да је примјењује њени органи. Уставни суд запажа да су редовни судови у својим одлукама потпуно игнорисали наведену конвенцију, односно да нису понудили аргументовано образложење зашто су сматрали да она није релевантна у конкретном предмету. Даље, Уставни суд запажа да се Конвенција МОП-а број 181, у ствари, примјењује путем Одлуке о класификацији дјелатности БиХ 2010 према којој је дозвољено уступање радника без услова да ли се ради о основној дјелатности друштва или не. Поред тога, закони о класификацији дјелатности у БиХ и у Федерацији БиХ прописују да класификација дјелатности мора да се усклађује са међународним стандардима у области рада (члан 5, односно члан 4 наведених закона). Имајући у виду да редовни судови нису дали задовољавајуће образложење у односу на наведену конвенцију која обавезује БиХ и на коју се апелант позвао у конкретном поступку, Уставни суд закључује да је оспорена одлука у том дијелу арбитрарна, односно да је прекршено право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције којим се гарантује право на образложено одлуку.

48. Такође, уступање радника корисничким предузећима је предмет и Директиве број 2008/104/ЕЗ Европског парламента и Савјета Европске уније од 19. новембра 2008. године о раду путем предузећа за привремено запошљавање. У члану 1 - Подручје примјене - одређено је да се "Директива примјењује на раднике са уговором о запошљавању или радном односу с предузећем за привремено запошљавање који су уступљени предузећима корисницима за рад на одређено вријеме под њиховим надзором и руководством". Уставни суд запажа, у односу на државу из окружења БиХ, да је наведена директива преузета у правни поредак Републике Хрватске - чланом 2 Закона о раду. У вези са наведеним, Уставни суд запажа да је конкретна врста ангажмана радника дозвољена у Европској унији, као и у сусједној држави Републици Хрватској. Босна и Херцеговина је у јуну 2008. године потписала Споразум о стабилизацији и придруживању између БиХ и Европске уније, који је ступио на снагу 1. јуна 2015. године. Сљедећи корак је подношење захтјева за чланство у Европској унији, а до тада ће се водити преговори, између осталог, и о усклађености законодавства БиХ са европским прописима. Стварање одговарајућег правног оквира у области тржишта рада и тржишног привређивања након закључивања наведеног споразума примјеном међународних стандарда и стандарда Европске уније у области рада свакако је нужност на путу БиХ ка европским интеграцијама.

49. Стога, узимајући у обзир све релевантне околности конкретногог случаја, Уставни суд сматра да је, због претјераног формализма редовних судова у примјени члана 4 у вези са чланом 170 став 1 ЗОР-а, дошло до кршења апелантовог права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције. Такође, прекршено је апелантово право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, јер су редовни судови арбитрарно тумачили обавезе БиХ и њених органа према Конвенцији МОП-а број 181.

VIII - Закључак

50. Уставни суд закључује да је прекршено апелантово право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције у ситуацији када су редовни судови исказали претјерани формализам у примјени одребе члана 4 у вези са чланом 170 став 1 ЗОР-а утврдивши да су се остварили сви елементи бића прекршаја који је апеланту стављен на терет, чиме је нарушена суштина апелантовог права на правично суђење. Такође, прекршено је апелантово право из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, јер су редовни судови арбитрарно тумачили обавезе БиХ и њених органа према Конвенцији МОП-а број 181.

51. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

52. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Председник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2339	Уредба о начину ускладиштења, чувања и располагања робом одузетом у поступку инспекцијског надзора	1
2340	Одлука број: 04/1-012-2-3395/20	4
2341	Одлука о одобравању кредита Граду Градишка из средстава револвинг фонда у области водоснабдијевања и комуналне инфраструктуре....	4
2342	Одлука о усвајању измјена Акционог плана Републике Српске за коришћење обновљивих извора енергије	5
2343	Одлука о укидању статуса јавног добра у општој употреби, број: 04/1-012-2-3390/20	5
2344	Одлука о укидању статуса јавног водног добра, број: 04/1-012-2-3391/20	6
2345	Одлука о укидању статуса јавног водног добра, број: 04/1-012-2-3392/20	6
2346	Одлука број: 04/1-012-2-3389/20	6
2347	Одлука о измјенама и допунама Одлуке о одређивању приоритетних пројеката из Програма јавних инвестиција Републике Српске за финансирање из Буџета у 2020. години, са расподјелом средстава ("Службени гласник Републике Српске", бр. 7/20, 15/20, 28/20, 34/20, 38/20, 52/20, 59/20, 66/20, 77/20, 84/20, 93/20, 104/20 и 112/20).....	6
2348	Одлука о измјенама Одлуке о прихватању донаторских средстава Владе Републике Србије ("Службени гласник Републике Српске", бр. 84/20 и 93/20)	6
2349	Одлука о измјени Одлуке о прихватању донаторских средстава Владе Републике Србије ("Службени гласник Републике Српске", бр. 48/19, 59/19, 64/19, 68/19, 72/19, 81/19, 92/19, 101/19, 107/19, 9/20 и 77/20)	7
2350	Одлука о измјенама Одлуке о броју редовних и ванредних студената који се уписују у прву годину првог циклуса студија и у прву годину другог циклуса студија у академској 2020/21. години на јавним високошколским установама.....	7
2351	Одлука о измјенама Одлуке о додјели у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске Радиши Рикановићу из Бијељине	15
2352	Одлука о измјени Одлуке, број: 04/1-012-2-3377/20	15
2353	Рјешење број: 04/1-012-2-3401/20	15
2354	Рјешење о одобравању промјене власничке структуре у Концесионом привредном друштву ДОО "Пољопривредник" Дервента	16
	Рјешење о разрјешењу помоћника министра у Ресору за планирање, анализу, финансирање и имплементацију пројеката у Министарству здравља и социјалне заштите	16
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра у Ресору за планирање, анализу, финансирање и имплементацију пројеката у Министарству здравља и социјалне заштите	16

Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за контролу, истраге и обавјештајне послове у Пореској управи Републике Српске

Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за контролу, истраге и обавјештајне послове у Пореској управи Републике Српске

Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности замјеника директора Републичке управе цивилне заштите

Рјешење о постављењу вршиоца дужности замјеника директора Републичке управе цивилне заштите

Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора Центра за пружање бесплатне правне помоћи, Сједиште Требиње

Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора Центра за пружање бесплатне правне помоћи, Сједиште Требиње

2355 Закључак број: 04/1-012-2-3406/20

МИНИСТАРСТВО ЗА НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО

2356 Правилник о додјели стипендија студентима првог циклуса студија на универзитетима у Републици Српској, Босни и Херцеговини и високошколским установама у иностранству

МИНИСТАРСТВО ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

2357 Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за израду рударских пројеката, број: 05.07/310-551-1/20

2358 Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за обављање послова заштите на раду у области рударства, број: 05.07/310-545-1/20

2359 Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за извођење рударских радова у површинској експлоатацији, број: 05.07/310-399-2/20

2360 Рјешење о испуњењу услова за издавање лиценце за извођење рударских радова у површинској експлоатацији, број: 05.07/310-792-5/19

РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Рјешење о сертификацији оператора транспортног система природног гаса, број: 01-334-24/19/P-160-291

УСТАВНИ СУД БИХ

Одлука о допуствости, број: У 9/20

Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 809/19

ОГЛАСНИ ДИО

